

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

privind Codul silvic

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

TITLUL I

Dispoziții generale

CAPITOLUL I

Obiectul de reglementare și domeniul de aplicare

Art. 1. – Fondul forestier național

(1) Terenurile cu destinație forestieră constituie fondul forestier național al României, denumit în continuare *FFN*, și se supun prevederilor prezentei legi.

(2) Terenurile cu destinație forestieră sunt cele cuprinse în amenajamente silvice în vigoare la data de 1 ianuarie 1990, inclusiv cu modificările de suprafață, conform operațiunilor de intrări-ieșiri efectuate și/sau actelor administrative emise în condițiile legii.

(3) Terenurile cu destinație forestieră au următoarele categorii de folosință:

- a) terenuri cu păduri;
- b) terenuri în curs de regenerare;

c) terenuri destinate împăduririi: terenuri degradate și terenuri neîmpădurite, stabilite a fi împădurite;

d) terenuri care servesc nevoilor de cultură: pepiniere, solarii, plantaje și culturi de plante-mamă;

e) terenuri care servesc nevoilor de producție silvică: culturi de răchită, pomi de Crăciun, arbori și arbuști ornamentali și fructiferi;

f) terenuri cu folosințe specifice administrației silvice: terenuri destinate asigurării hranei vânatului și producerii de furaje;

g) terenuri ocupate de construcții și curțile aferente acestora: sedii administrative, cabane, fazanerii, păstrăvării, crescătorii de animale de interes vânătoresc, drumuri și căi ferate forestiere de transport, spații industriale, alte dotări tehnice specifice sectorului forestier;

h) linii parcelare, culoare pentru linii electrice, terenuri ocupate temporar, terenuri concesionate din fondul forestier proprietate publică a statului, terenuri afectate de sarcini și/sau litigii, precum și terenuri forestiere din cadrul culoarului de frontieră și fâșiei de protecție a frontierei de stat și cele destinate realizării unor obiective din cadrul Sistemului Integrat de Securizare a Frontierei de Stat;

i) terenuri pe care sunt amplasate iazuri, terenuri care constituie albiile minore ale pâraielor care nu se încadrează în prevederile art. 3 alin. (1) din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și terenuri neproductive, incluse în amenajamentele silvice.

(4) FFN include și terenurile cu alte destinații care erau incluse în amenajamentele silvice în vigoare la data de 1 ianuarie 1990 și care nu au fost scoase din FFN.

(5) Terenurile din FFN constituie bun de interes național.

Art. 2. – Definiția pădurii

(1) Sunt considerate păduri, în sensul prezentei legi, terenurile din FFN cu o suprafață de cel puțin 0,5 hectare, acoperite cu arbori care ating o înălțime minimă de 5 metri la maturitate în condiții normale de vegetație.

(2) Sunt asimilate pădurilor:

a) terenurile încadrate până la data intrării în vigoare a prezentei legi în FFN ca păduri ori ca perdele forestiere de protecție, chiar dacă nu îndeplinesc criteriul de suprafață definit la alin. (1);

b) terenurile încadrate în FFN până la data intrării în vigoare a prezentei legi pe care sunt instalate jnepenișurile, chiar dacă nu îndeplinesc criteriul de înălțime minimă definit la alin. (1).

(3) Este interzisă includerea în intravilan a pădurilor.

Art. 3. – Terenuri cu folosință agrosilvică

(1) Următoarele categorii de terenuri cu destinație agricolă sunt terenuri cu folosință agrosilvică:

a) terenurile acoperite cu arbori, inclusiv pășunile împădurite, care ating o înălțime minimă de 5 metri la maturitate în condiții normale de vegetație, cu o consistență mai mare sau egală cu 0,1, pe o suprafață de minim 0,5 hectare;

b) terenuri pe care sunt instalate perdelele forestiere de protecție din arbori care ating o înălțime minimă de 5 metri la maturitate în condiții normale de vegetație, neincluse în FFN;

c) terenuri pe care sunt instalate jnepenișuri, neincluse în FFN;

d) terenuri pe care se înființează plantații forestiere prin diferite programe naționale și locale, dacă aceste programe nu prevăd includerea în FFN.

(2) Prin derogare de la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție, republicată, cu modificările și completările ulterioare, proprietarii terenurilor agricole care înființează voluntar perdele forestiere de protecție pot opta pentru încadrarea perdelelor astfel înființate ca terenuri cu destinație agricolă și folosință agrosilvică, fără includerea în Sistemul național al perdelelor forestiere de protecție și fără încadrarea în categoria de folosință pădure.

(3) Gestionarea vegetației forestiere de pe terenurile cu folosință agrosilvică se face în conformitate cu normele aprobate prin ordin comun al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și autorității publice centrale pentru agricultură.

(4) Pajiștile permanente de înaltă valoare naturală nu pot face obiectul împăduririi.

Art. 4. – Terenuri cu vegetație forestieră din afara FFN

(1) Următoarele terenuri, care nu fac parte din FFN conform dispozițiilor art.1 și care sunt acoperite cu arbori din specii forestiere, reprezintă terenuri cu vegetație forestieră din afara FFN:

a) terenurile cu folosință agrosilvică, astfel cum sunt definite la art. 3;

b) terenurile cu arbori din zonele de protecție a lucrărilor hidrotehnice și de îmbunătățiri funciare;

c) terenurile cu arbori situate de-a lungul cursurilor de apă și al canalelor;

d) terenurile pe care sunt amenajate spațiile verzi din intravilan, altele decât cele care au caracteristicile prevăzute la art. 2 alin. (1);

e) terenurile pe care sunt instalate arboretumurile, altele decât cele cuprinse în păduri;

f) terenurile situate de-a lungul căilor de transport și comunicație pe care sunt instalate aliniamente de arbori;

g) mini-pădurile urbane.

(2) Vegetația de pe terenurile enumerate la alin. (1), precum și arborii izolați din speciile forestiere, situați pe terenuri cu alte destinații decât cea forestieră și care nu se încadrează la alin. (1), nu se supun prevederilor prezentei legi, cu excepția dispozițiilor privind evaluarea lemnului destinat valorificării și a celor privind circulația materialului lemnos.

Art. 5. – Definiții

În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile utilizate au semnificațiile prevăzute în anexa nr. 1 – Termeni și expresii.

Art. 6. – Principii de gestionare durabilă a pădurilor

Gestionarea durabilă a pădurilor se bazează pe următoarele principii:

- a) asigurarea integrității FFN și a permanenței pădurii;
- b) asigurarea continuității în gestionarea pădurilor;
- c) asigurarea eficacității funcționale a pădurii și a furnizării cu continuitate a serviciilor ecosistemice;
- d) creșterea rolului pădurilor și silviculturii în dezvoltarea durabilă a societății;
- e) sprijinirea proprietarilor de terenuri din FFN și stimularea asocierii acestora;
- f) gestionarea terenurilor din FFN pe criteriul teritorialității;
- g) consolidarea rezilienței pădurilor și creșterea contribuției acestora la limitarea efectelor schimbărilor climatice;
- h) asigurarea nivelului adecvat de continuitate juridică, instituțională și operațională în gestionarea pădurilor;
- i) promovarea tipurilor naturale de pădure și asigurarea diversității biologice a pădurii;
- j) promovarea și protecția rolului sanogen, educativ, turistic și recreativ al pădurii, inclusiv prin includerea de păduri în centurile verzi din jurul orașelor;
- k) majorarea suprafeței terenurilor ocupate cu păduri.

CAPITOLUL II

Formele de proprietate

Art. 7. – Forme de proprietate

(1) După forma de proprietate, terenurile din FFN pot fi:

- a) proprietate publică a statului;
- b) proprietate privată a statului;
- c) proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale;
- d) proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale;

e) proprietate privată a persoanelor fizice și juridice.

(2) Terenurile din FFN al unităților administrativ-teritoriale, provenite din reconstituirea dreptului de proprietate, sunt proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale.

(3) Este interzisă trecerea terenurilor din FFN din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a acestuia, cu excepția terenurilor care fac obiectul reconstituirii dreptului de proprietate.

(4) Este interzisă trecerea terenurilor din FFN din domeniul public al unităților administrativ-teritoriale în domeniul privat al acestora prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București.

Art. 8. – Forme asociative speciale de proprietate asupra fondului forestier

(1) Formele asociative de proprietate asupra terenurilor prevăzute la art. 26 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 167/1997, cu modificările și completările ulterioare, existente anterior anului 1948, sunt persoane juridice și fac parte din tezaurul istoric al României.

(2) Proprietatea formelor asociative prevăzute la alin. (1) este garantată, indivizibilă și inalienabilă, fiind aplicabile în mod corespunzător dispozițiile art. 27 din Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Orice modificare la nivelul organelor cu putere de reprezentare se va aduce la cunoștința reprezentantului ocolului silvic, în scris, în termen de 15 zile de la data intervenirii modificării.

(4) În formele asociative de proprietate la care statul deține în indiviziune terenuri cu vegetație forestieră, statul este reprezentat de către autoritatea publică centrală pentru silvicultură.

Art. 9. – Asocierea proprietarilor

(1) În vederea gestionării durabile a terenurilor din FFN, proprietarii acestora se pot asocia prin constituirea de asociații de proprietari de păduri cu personalitate juridică, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, și cooperative.

(2) Prin înființarea formelor asociative prevăzute la alin. (1) se urmărește:

a) consolidarea proprietății;

b) sporirea eficienței economice a comercializării produselor și serviciilor pădurii;

- c) constituirea de ocoale silvice de regim;
- d) creșterea capacității de absorbție a fondurilor, indiferent de sursa acestora;
- e) reprezentarea drepturilor proprietarilor în raport cu autoritățile;
- f) reprezentarea proprietarilor în raport cu autoritățile și cu asociațiile similare, create la nivel european și internațional.

TITLUL II

Guvernanța sectorului silvic

CAPITOLUL I

Cadrul instituțional

SECȚIUNEA I

Autoritatea publică

Art. 10. – Autoritatea publică centrală pentru silvicultură

Autoritatea publică centrală pentru silvicultură, denumită în continuare *Autoritatea*, se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale și reprezintă autoritatea de stat în domeniul silviculturii cu rol de implementare, reglementare, coordonare și control.

Art. 11. – Garda Forestieră Națională

(1) Garda Forestieră Națională este instituție publică cu personalitate juridică, înființată ca organ de specialitate al Autorității, aflată în subordinea acesteia, având ca atribuție principală exercitarea controlului aplicării legislației din domeniul silviculturii și din domeniul cinegetic.

(2) În cadrul Gărzii Forestiere Naționale funcționează structuri teritoriale ale Gărzii Forestiere Naționale, cu personalitate juridică, denumite în continuare *Gărzi Forestiere*.

(3) În exercitarea atribuțiilor de serviciu, personalul silvic aferent instituțiilor prevăzute la alin. (2) este investit cu exercițiul autorității publice de stat.

(4) Pentru o suprafață de cel mult 7.000 hectare fond forestier, în cadrul structurilor teritoriale ale Gărzii Forestiere Naționale trebuie încadrat un inginer silvic.

SECȚIUNEA a 2-a
Structuri de administrare a terenurilor din FFN

Art. 12. – Ocoalele silvice

(1) Administrarea sau, după caz, prestarea serviciilor silvice pentru terenurile din FFN, se realizează prin ocoale silvice autorizate, denumite în continuare *occoale silvice*, care sunt de două tipuri:

a) ocoale silvice de stat, înființate de:

(i) Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, denumită în continuare *Romsilva*;

(ii) Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, denumită în continuare *RAAPPS*;

(iii) Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură „Marin Drăcea”, denumit în continuare *INCDS*, prin stațiuni și baze experimentale asimilate ocoalelor silvice de stat;

(iv) instituții de învățământ de stat cu profil silvic, prin baze experimentale și didactice, asimilate ocoalelor silvice de stat;

b) ocoale silvice de regim, care sunt înființate, în condițiile prezentei legi, de proprietarii de terenuri din FFN prevăzuți la art. 7 alin.(1) lit. c) – e), ori de asociații de proprietari constituite de către acestea.

(2) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) sunt de interes public și pot administra sau pot asigura servicii silvice, după caz, și pentru alte terenuri din FFN.

(3) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) se autorizează prin înscrierea în Registrul național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, gestionat de către Autoritate.

(4) Stațiunile și bazele experimentale prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (iii) și bazele experimentale și didactice prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (iv) se autorizează prin excepție de la condițiile minime de suprafață privind constituirea unui ocol silvic prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 13. – Conducerea, organizarea și funcționarea structurilor silvice

(1) Conducerea ocoalelor silvice de stat este asigurată de către șeful de ocol, angajat prin concurs organizat de către structura centrală de conducere a Romsilva sau, după caz, de conducerea RAAPPS, respectiv de cea INCDS sau a instituțiilor de învățământ cu profil silvic, cu contract de mandat pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii o singură dată cu aceeași perioadă, condiționat de promovarea concursului de angajare. Indicatorii contractului de mandat sunt stabiliți de către directorul general al Romsilva în baza propunerilor venite din partea conducerii structurii silvice care are în

subordonare ocolul, după caz, de conducerea RAAPPS, respectiv de cea INCDS sau a instituțiilor de învățământ cu profil silvic.

(2) Conducerea și reprezentarea legală a ocoalelor silvice de regim sunt asigurate de către șeful de ocol, angajat prin concurs organizat de către organul de conducere al proprietarului/asociației de proprietari care a constituit ocolul silvic, după caz cu contract de mandat pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii, condiționat de promovarea concursului de angajare. Indicatorii contractului de mandat sunt stabiliți de către angajator.

(3) Directorii din cadrul fiecărei structuri a Romsilva sunt angajați prin concurs organizat de către structura centrală de conducere a Romsilva cu contract de mandat pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii o singură dată cu aceeași perioadă, condiționat de promovarea concursului de angajare. Indicatorii contractului de mandat sunt stabiliți de către directorul general al Romsilva.

(4) Evaluarea îndeplinirii indicatorilor prevăzuți la alin. (1) – (3) se face de către angajator, la finalul mandatului, iar neîndeplinirea acestora poate atrage încetarea contractului de mandat.

(5) Persoanele încadrate pe post de pădurar după intrarea în vigoare a prezentei legi trebuie să fie absolvenți ai unei unități de învățământ acreditate conform dispozițiilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, cu absolvirea studiilor liceale sau postliceale de specialitate.

(6) Ocoalele silvice de regim întocmesc bugetul anual de venituri și cheltuieli care se aprobă de organele deliberative ale proprietarului/asociației de proprietari care a constituit ocolul silvic, după caz, până la data de 31 martie a anului în curs.

(7) Ocolului silvic care nu îndeplinește condiția prevăzută la alin. (6) până la data de 31 martie a anului în curs, după notificarea prealabilă transmisă de Autoritate, i se suspendă dreptul de acces în sistemul informațional integrat pentru păduri, până la data conformării.

SECȚIUNEA a 3-a *Planificare strategică*

Art. 14. – Strategia națională pentru păduri

(1) Strategia națională pentru păduri stabilește și definește politica forestieră națională și asigură corelarea acesteia cu politicile, strategiile și alte documente cu caracter programatic ale statului român.

(2) Strategia națională pentru păduri este elaborată de Autoritate și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, cu avizul consultativ al Consiliul Național pentru Silvicultură.

(3) Planul de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale pentru păduri se modifică și se completează în funcție de schimbarea condițiilor de management și de informațiile privind starea pădurilor reieșite din instrumentele de monitorizare a sectorului silvic.

(4) Cel puțin o dată pe an, Consiliul Național pentru Silvicultură organizează dezbateri cu factorii interesați din sectorul forestier pentru a asigura analiza modului de implementare a Strategiei naționale pentru păduri.

Art. 15. – Consiliul Național pentru Silvicultură

(1) Se înființează Consiliul Național pentru Silvicultură, denumit în continuare *CNS*, ca organizație profesională, fără personalitate juridică. Înființarea și regulamentul de organizare și funcționare se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Autorității, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) *CNS* elaborează recomandări, propuneri și opinii consultative către Autoritate cu privire la politicile, strategiile și alte documente cu caracter programatic, la actele normative relevante pentru domeniul forestier, internaționale, naționale și ale Uniunii Europene, inclusiv pentru a asigura corelarea acestora, fără însă a aduce atingere prerogativelor conferite de lege autorităților, instituțiilor și altor persoane juridice cu responsabilități privind pădurile și/sau domeniul forestier.

(3) *CNS* analizează modul de exercitare a profesiei în condiții de etică și respectarea standardelor profesionale de către personalul silvic, cu excepția personalului silvic care are statutul de funcționar public.

CAPITOLUL II

Educație și cercetare

Art. 16. – Educație

(1) Autoritatea are obligația realizării acțiunilor specifice, prin căi și mijloace adecvate, pentru următoarele scopuri:

a) formarea conștiinței forestiere;
b) crearea unui minimum de cunoștințe profesionale proprietarilor de păduri.

(2) Autoritatea încheie parteneriate în educație cu furnizori de servicii din educație și cercetare-dezvoltare pentru implementarea unor programe de stimulare a perfecționării profesionale continue pentru personalul silvic și proprietari, cu respectarea prevederilor europene și naționale din domeniul ajutorului de stat.

(3) Beneficiarii de forță de muncă specializată în ocupații specifice sectorului forestier pot sprijini formarea profesională în domeniul forestier, la orice nivel, prin burse sau stagii de formare ori de practică, inclusiv prin învățământ dual.

(4) Bazele experimentale didactice sunt utilizate gratuit numai în scop didactic, exclusiv pentru desfășurarea activității liceelor tehnologice cu profil preponderent silvic/forestier.

Art. 17. – Cercetarea-dezvoltarea și inovarea în silvicultură

(1) Autoritatea sprijină activitatea de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică din domeniu și urmărește implementarea rezultatelor obținute în scopul fundamentării normelor tehnice și ghidurilor de bune practici pentru silvicultură, elaborării politicilor publice în sectorul forestier și dezvoltării sistemului de gestionare a pădurilor.

(2) Cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică din domeniul silviculturii se realizează prin unitățile și instituțiile de drept public și de drept privat cu personalitate juridică, care au ca obiect de activitate cercetarea și care constituie Sistemul național de cercetare-dezvoltare.

(3) Planul sectorial de cercetare-dezvoltare al Autorității, denumit în continuare *Planul Sectorial*, prin care se realizează politica de cercetare a Autorității, menit să asigure dezvoltarea domeniului, ca instrument de implementare a Strategiei naționale de cercetare, inovare și specializare inteligentă în vigoare, alături de alte instrumente de finanțare a programelor de cercetare-dezvoltare specifice domeniului silvic, inclusiv pentru îndeplinirea obligațiilor asumate de Autoritate la nivel național, european și internațional, se aprobă prin ordin al conducătorului Autorității, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Stațiunile de cercetare-dezvoltare și bazele experimentale din structura instituțiilor de cercetare-dezvoltare și inovare sunt utilizate de către administratori preponderent pentru implementarea unor proiecte de cercetare-dezvoltare și inovare și pentru obținerea unor rezultate științifice cu caracter experimental în vederea generalizării acestora la nivel regional și/sau național.

(5) Instalarea suprafețelor experimentale din FFN se poate face numai cu înștiințarea administratorului pentru terenurile din FFN proprietate publică a statului sau cu acordul proprietarului, pentru celelalte cazuri.

(6) Finanțarea din fonduri publice a entităților de cercetare-dezvoltare și inovare se face cu respectarea prevederilor europene și naționale din domeniul ajutorului de stat.

CAPITOLUL III

Monitorizarea unitară a sectorului silvic

Art. 18. – Instrumente de monitorizare a sectorului silvic. Raportarea rezultatelor monitorizării

(1) Autoritatea stabilește proceduri de colectare, validare, corelare, armonizare și raportare a informațiilor din sectorul forestier, prin instrumente specifice și desemnează structura care coordonează implementarea acestora

prin ordin al conducătorului Autorității, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, care se publică în Monitorul Oficial al României.

(2) Autoritatea publică anual, până la data de 30 septembrie a anului următor, pe pagina de internet proprie, raportul privind starea pădurilor, care conține informații furnizate pe baza procedurilor stabilite în temeiul alin. (1).

Art. 19. – Inventarul Forestier Național

(1) Autoritatea asigură finanțarea continuă și actualizează la fiecare 5 ani Inventarul Forestier Național, denumit în continuare *IFN*, în scopul evaluării resurselor forestiere și cunoașterii dinamicii acestora pe teritoriul României.

(2) Metodologia de colectare, prelucrare și raportare a informațiilor din *IFN* se aprobă prin ordin al conducătorului Autorității în termen de maximum 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Metodologia se auditează periodic de către experți în inventar forestier național.

(3) Rezultatele sintetice ale ciclurilor de inventar prezentate în rapoartele periodice avizate de Autoritate sunt informații de interes public, se aduc la cunoștința publicului cel puțin prin publicare pe pagina de internet proprie a Autorității și se citează cu menționarea obligatorie a sursei, de către utilizator.

(4) Prin hotărâre a Guvernului, după încheierea Ciclului III, departamentul *IFN* se organizează ca agenție cu personalitate juridică în subordinea Secretariatului General al Guvernului.

Art. 20. – Sistemul informațional integrat pentru păduri

(1) Normele metodologice referitoare la proveniența lemnului, trasabilitatea, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, precum și proveniența și circulația materialelor lemnoase destinate consumului propriu al proprietarului, se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Autorității, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Normele prevăzute la alin. (1) reglementează inclusiv realizarea, dezvoltarea și funcționarea unui sistem informațional integrat pentru păduri, care îndeplinește următoarele funcții:

a) colectarea și prelucrarea de date și informații care privesc gestionarea sustenabilă a pădurilor;

b) înregistrarea și evidența informațiilor privind proveniența lemnului, la prima introducere pe piață și trasabilitatea, circulația și comercializarea materialelor lemnoase;

c) furnizarea de informații pentru dezvoltarea sistemului de evidență proprie al fiecărui operator economic, la prima introducere pe piață a lemnului și de urmărire a trasabilității materialelor lemnoase;

d) furnizarea de informații pentru evaluarea de risc proprie autorităților competente și orientare a controlului pe bază de evaluări de risc;

e) furnizarea de informații de interes public privind proveniența lemnului, trasabilitatea, circulația și comercializarea materialelor lemnoase;

f) de control.

(3) Normele prevăzute la alin. (1) includ prevederi cu privire la situațiile și la procedura de suspendare/retragere a dreptului de acces în sistemul informațional integrat pentru păduri.

(4) Materialele lemnoase din sortimentul furnir se transportă în condițiile alin. (1), pe acestea aplicându-se concomitent elemente de marcare chimică și digitală, în condițiile stabilite prin ordin al conducătorului Autorității în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 21. – Registrul Forestier Național

(1) Autoritatea administrează Registrul Forestier Național, denumit în continuare *RFN*, pentru evidența proprietăților din *FFN*, pentru facilitarea prin modalități informatice a avizărilor și raportărilor între diferite entități publice, monitorizează implementarea serviciilor silvice și acordă asistență și informații proprietarilor beneficiari de plăți ori utilizatori de servicii silvice.

(2) *RFN* este o componentă a sistemului informațional integrat pentru păduri.

(3) *RFN* asigură informații necesare pentru implementarea integrată a măsurilor și politicilor Autorității cu privire la *FFN*, inclusiv a evidenței administrării sau asigurării serviciilor silvice și monitorizării instrumentelor financiare de sprijin al proprietarilor.

(4) De la data operaționalizării sistemului informațional integrat pentru păduri, proprietarul care dorește să obțină compensații pentru serviciile de silvomediu sau contractează serviciile minime obligatorii este obligat să solicite înscrierea proprietății în *RFN*. Înscrierea în *RFN* este gratuită pentru proprietarii de fond forestier.

TITLUL III

Reglementări privind regimul silvic

CAPITOLUL I

Norme generale

Art. 22. – Aplicarea regimului silvic

(1) *FFN* este supus regimului silvic.

(2) În arboretele din FFN, amplasate în interiorul obiectivelor militare, în zona fâșiei de frontieră, în albiile majore ale cursurilor de apă înscrise în sistemul integrat de cadastru și carte funciară și/sau ale celor cu debit permanent, precum și în zonele limitrofe căilor de comunicație, măsurile de gestionare sunt în concordanță cu scopurile urmărite de entitățile care dețin aceste obiective.

(3) În suprafețele din FFN al căror proprietar nu poate fi identificat și pentru care se asigură serviciile silvice, măsurile de gestionare constau în extragerea produselor accidentale și a celor extraordinare, iar sumele rezultate din valorificarea acestora de către ocolul silvic, după deducerea cheltuielilor efectuate, se depun în fondul de conservare și regenerare a pădurilor, evidențiat separat prin actele de constatare prevăzute la art. 31 alin. (3) și (6).

Art. 23. – Obligații ale proprietarilor cu privire la respectarea regimului silvic

(1) Respectarea regimului silvic este obligatorie pentru toți proprietarii și deținătorii terenurilor din FFN.

(2) Proprietarii terenurilor din FFN cu o suprafață de peste 10 hectare au, pe lângă celelalte obligații prevăzute în mod expres în prezenta lege, și următoarele obligații:

- a) să asigure elaborarea și să respecte prevederile amenajamentelor silvice;
- b) să asigure administrarea sau serviciile silvice, în condițiile prezentei legi;
- c) să asigure integritatea FFN;
- d) să execute lucrările de regenerare a pădurii;
- e) să asigure monitorizarea anuală a regenerărilor;
- f) să execute lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor;
- g) să execute lucrările necesare pentru prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor pădurilor;
- h) să aplice măsurile de prevenire și stingere a incendiilor;
- i) să exploateze lemnul numai după evaluarea acestuia, autorizarea parchetelor și eliberarea documentelor specifice de către personalul abilitat;
- j) să asigure întreținerea și repararea drumurilor forestiere pe care le au în proprietate;
- k) să aibă delimitat prin semne de hotar limitele proprietății, în conformitate cu actele de proprietate pentru imobilele neînscrise în sistemul integrat de cadastru și carte funciară sau cu limitele imobilelor existente în sistemul integrat de cadastru și carte funciară pentru imobilele înscrise, și să le mențină în stare corespunzătoare.

(3) În cazul încheierii unui contract de administrare cu un ocol silvic, obligațiile prevăzute la alin. (2) aparțin ocolului silvic, cu excepția celor prevăzute la alin. (2) lit. k).

(4) Proprietarii de terenuri din FFN cu o suprafață de maximum 10 hectare, inclusiv, au, pe lângă celelalte obligații prevăzute în mod expres în prezenta lege, și următoarele obligații:

a) să aibă delimitat prin semne de hotar limitele proprietății, în conformitate cu actele de proprietate sau, după caz, cu documentele cadastrale, și să le mențină în stare corespunzătoare;

b) să asigure paza și serviciile minimale conform prevederilor art. 27;

c) să realizeze lucrările de regenerare a pădurii pe baza soluției tehnice furnizate de ocolul silvic cu care au contract de pază și servicii minimale;

d) să respecte reglementările privind evaluarea lemnului destinat valorificării și circulația materialelor lemnoase.

(5) Obligațiile prevăzute la alin. (4) lit. c) și d) pot fi transferate prin contract către ocolul silvic.

(6) Coproprietarii terenurilor din FFN răspund solidar pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (2) și (4), precum și pentru oricare alte obligații prevăzute în sarcina acestora în cadrul prezentei legi.

(7) Proprietarii vegetației forestiere din afara FFN au următoarele obligații:

a) să respecte reglementările privind evaluarea lemnului destinat valorificării și pe cele privind circulația materialelor lemnoase;

b) să ia măsuri pentru prevenirea și stingerea incendiilor, precum și pentru prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor.

Art. 24. – Servicii ecosistemice minimale

(1) Proprietarii, respectiv administratorii de păduri, au obligația asigurării condițiilor pentru furnizarea de către păduri a serviciilor ecosistemice minimale.

(2) În sensul prezentei legi, prin furnizarea serviciilor ecosistemice minimale de către păduri se înțelege obligația asigurării regenerării pădurii, evitarea degradării terenurilor și pădurii, promovarea regenerării naturale atunci când este posibil din punct de vedere tehnic, conservarea și ameliorarea biodiversității potrivit modalităților prevăzute în art. 83 alin. (2) și asigurarea cu continuitate a producției sustenabile de lemn pentru pădurile în care se reglementează procesul de producție.

(3) Obligația asigurării condițiilor pentru furnizarea de către păduri a serviciilor ecosistemice minimale prevăzute la alin. (2) se stabilește diferențiat, în raport de mărimea proprietății, astfel:

a) prin reglementările instituite la art. 23 alin. (4), în sarcina proprietarilor terenurilor cu suprafețe de maximum 10 hectare inclusiv;

b) prin stabilirea nivelului minim de reglementare prin amenajamente silvice corespunzător grupei a II-a funcționale, în acord cu prevederile normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor, pentru proprietarii terenurilor cu suprafețe mai mari de 10 hectare.

Art. 25. – Drepturi ale proprietarilor

(1) Proprietarii terenurilor din FFN cu o suprafață de până la 10 hectare, inclusiv, au, pe lângă celelalte drepturi prevăzute în prezenta lege, și următoarele drepturi:

a) de a recolta un volum de lemn de maximum 5 metri cubi/an/hectar, în funcție de caracteristicile structurale ale arboretului, în baza înscrierii în sistemul informațional integrat pentru păduri. Volumul de 5 metri cubi/an/hectar poate fi depășit în condițiile stabilite de normele tehnice prevăzute de art. 66 alin. (1);

b) de a reporta pentru anii următori cantitățile nerecoltate conform lit. a), în scopul executării corespunzătoare a lucrărilor silvotecnice conform caracteristicilor structurale ale arboretului;

c) de a recolta integral produsele accidentale, cu precomptarea din volumul prevăzut anual pentru anii următori, conform înregistrărilor din sistemul informațional integrat pentru păduri;

d) de a beneficia gratuit de pază și serviciile silvice minimale;

e) de a opta pentru elaborarea unui amenajament silvic conform prevederilor art. 63 alin. (3), cu exercitarea dreptului de a alege sortimentul Țel pentru pădurile cu rol de producție.

(2) Proprietarii terenurilor din FFN cu o suprafață de peste 10 hectare au, pe lângă drepturile prevăzute în prezenta lege, următoarele drepturi pentru recoltarea de produse lemnoase:

a) de a alege sortimentul Țel în pădurile cu rol de producție și protecție, conform prevederilor normelor tehnice de amenajare a pădurilor, în cazul în care se elaborează amenajamente silvice conform prevederilor art. 63 alin. (3), cu condiția asigurării continuității la acest nivel, aplicând tratamente adecvate;

b) de a recolta lemn conform prevederilor amenajamentelor silvice;

c) de a recolta integral produsele accidentale, cu precomptarea din posibilitatea stabilită de amenajamentele silvice;

d) de a beneficia gratuit de pază și serviciile silvice minimale în cazul suprafețelor de maximum 30 hectare inclusiv;

e) de a beneficia de compensațiile și stimulentele financiare prevăzute la art. 84, 123 și 124.

(3) Acordarea drepturilor de la alin. (1) lit. d) și e) și de la alin. (2) lit. d) și e) se face cu respectarea prevederilor europene și naționale din domeniul ajutorului de stat.

CAPITOLUL II

Administrarea FFN și prestarea serviciilor silvice

SECȚIUNEA I

Norme generale

Art. 26. – Definirea contractelor de servicii silvice

(1) Proprietarii de FFN, alții decât statul, sunt obligați să încheie contracte cu ocoale silvice, cu respectarea principiului teritorialității. Contractele se clasifică după cum urmează:

- a) contracte de pază și servicii silvice minimale;
- b) contracte de prestări servicii silvice tehnice;
- c) contracte de administrare.

(2) Încheierea contractului de pază și servicii silvice minimale prevăzut la alin. (1) lit. a) cu un ocol silvic este obligatorie pentru toți proprietarii de terenuri din FFN, alții decât statul, și reprezintă un act de conservare în sensul prevederilor art. 640 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Administrarea sau, după caz, asigurarea serviciilor silvice tehnice prin contract, indiferent de forma de proprietate, este obligatorie pentru exercitarea drepturilor prevăzute la art. 25 alin. (2).

(4) Asigurarea serviciilor silvice tehnice în baza unui contract include și obligația ocolului silvic prestator de servicii de înscriere a proprietății în sistemul informațional integrat pentru păduri, precum și ținere a evidențelor și documentațiilor specificate în sistemele de monitorizare.

Art. 27. – Contractul de pază și servicii silvice minimale

(1) Contractul de pază și servicii silvice minimale are următoarele obiective:

- a) asigurarea pazei și integrității terenurilor din FFN ce face obiectul contractului;
- b) efectuarea lucrărilor necesare pentru depistarea, prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor pădurilor;
- c) asigurarea măsurilor de prevenire și stingere a incendiilor.

(2) Pentru terenurile forestiere în suprafață de maximum 30 hectare, inclusiv, contractul de servicii silvice poate fi încheiat de proprietari, succesorul în drepturi sau oricare dintre coproprietari, cu sau fără acordul celorlalți coproprietari. Persoanele înscrise în Registrul Agricol Național pot

încheia contract de pază și servicii silvice minimale cu ocolul silvic nominalizat, pentru terenurile forestiere în suprafață de maximum 30 hectare, inclusiv, până la finalizarea procedurii succesorale, chiar dacă aceasta nu a fost începută. Contractul se încheie după efectuarea controlului de fond de către ocolul silvic nominalizat în prezența titularului contractului, iar acesta beneficiază de drepturile prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. a) – c).

(3) Contractul de pază și servicii silvice minimale constituie titlu executoriu și conține clauze referitoare la garanții contractuale în favoarea prestatorului pentru plata remunerației prevăzută în contract.

(4) Dacă nu este cunoscut proprietarul terenului din FFN, suprafețele se preiau în pază de către ocolul nominalizat, în baza dispozițiilor art. 31.

(5) Dacă proprietarul terenurilor din FFN este executat silit, fiind în imposibilitate de plată a contravalorii contractului de pază, ocolul silvic prestator de servicii silvice, după notificarea proprietarului, solicită Gărzii forestiere competente teritorial emiterea actului administrativ de suspendare a serviciului cu specific silvic.

(6) În situația suspendării serviciului public cu specific silvic, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 4 alin. (1) – (6) din Legea nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Pentru situațiile prevăzute la alin. (5) și (6), proprietarul poate solicita Gărzii forestiere competente teritorial reluarea administrării/prestării serviciilor silvice sub condiția plății prealabile, dacă este cazul, a sumelor prevăzute la art. 4 alin. (5) din Legea nr. 374/2006, cu modificările și completările ulterioare, pe baza devizului emis de prestatorul de servicii silvice și a plății în avans către prestatorul de servicii silvice a contravalorii serviciilor silvice minimale pe o perioadă de 12 luni.

(8) Pentru recuperarea sumelor achitate de la bugetul de stat în condițiile prevăzute la alin. (5) și (6), deconturile avizate care atestă sumele suportate de la bugetul statului în scopul asigurării pazei fondului forestier și asigurării supravegherii stării de sănătate a pădurii prevăzute la art. 4 alin. (5) din Legea nr. 374/2006, cu modificările și completările ulterioare, constituie titluri executorii și vor fi transmise organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală de către Garda forestieră competentă teritorial, în vederea recuperării creanțelor potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. Sumele astfel recuperate se fac venit la bugetul de stat și se încasează într-un cont de venituri distinct.

Art. 28. – Contractul de prestări de servicii silvice tehnice

(1) Contractul de prestări de servicii silvice tehnice pentru terenurile din FFN include, adițional obiectivelor prevăzute la art. 27 alin. (1), și următoarele scopuri:

- a) asigurarea obligațiilor de respectare a regimului silvic;
- b) evidența serviciilor de silvomediu și a compensațiilor;
- c) elaborarea documentației aferente lucrărilor silvotehnice și a celei solicitate pentru acordarea de compensații;
- d) asigurarea trasabilității lemnului destinat comercializării;
- e) identificarea potențialilor beneficiari direcți ai serviciilor ecosistemice furnizate de păduri.

(2) Obiectul contractului îl reprezintă paza și serviciile silvice minimale, respectarea regimului silvic prevăzut la alin. (1) lit. a) și a oricăruia dintre serviciile silvice tehnice prevăzute la alin. (1) lit. b) – e), conform acordului părților și în condițiile prezentei legi.

Art. 29. – Contractul de administrare

Prin contractul de administrare, ocolul silvic este împuternicit de către proprietar să presteze serviciile silvice tehnice și alte activități cu caracter tehnic, economic și juridic menite să asigure gestionarea durabilă a terenurilor din FFN și să ia decizii în conformitate cu clauzele contractuale și cu respectarea regimului silvic.

Art. 30. – Principiul teritorialității

(1) Administrarea și serviciile silvice se asigură cu respectarea principiului teritorialității.

(2) Principiul teritorialității implică faptul că ocolul silvic se constituie, funcționează și asigură administrarea și/sau serviciile silvice numai pentru terenuri din FFN aflate în limitele teritoriale ale județului în care acesta are sediul social, precum și în județele limitrofe acestuia.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), ocolul silvic de regim înființat de proprietarul unic care are în proprietate terenuri din FFN și în alte județe decât județul în care ocolul silvic își are sediul social sau cele limitrofe poate administra ori presta servicii silvice și pentru aceste suprafețe.

(4) Ocoalele silvice nominalizate sunt ocoalele silvice de stat din structura Romsilva, precum și ocoalele silvice de regim care administrează și/sau asigură serviciile silvice în vecinătatea unui teren din FFN proprietate privată ori proprietate publică a unei unități administrativ-teritoriale și care au obligația să asigure, pe bază de contract, administrarea/serviciile silvice, la solicitarea scrisă a proprietarului/coproprietarului sau succesorului în drepturi, sub condiția materializării fizice de către acesta a limitelor proprietății pe baza documentelor care atestă dreptul de proprietate. Responsabilitatea privind

corectitudinea materializării limitelor de proprietate revine proprietarului /coproprietarului sau succesorului în drepturi, după caz.

(5) Pentru terenurile din FFN de maximum 30 hectare inclusiv, aparținând persoanelor fizice și juridice, neincluse în amenajamente silvice, ocolul silvic nominalizat are obligația de a asigura serviciile silvice, pe bază de contract, la solicitarea persoanei îndreptățite.

Art. 31. – Asigurarea pazei și a serviciilor silvice minimale pentru terenurile cu proprietar neidentificat

(1) În cazul terenurilor din FFN în suprafață de maximum 30 hectare inclusiv, pentru care nu există administrare sau pentru care nu sunt asigurate servicii silvice minimale, al căror proprietar nu se poate identifica ori a cărei succesiune nu a fost dezbătută sau nu există materializate în teren limitele proprietății, Garda forestieră competentă teritorial notifică în scris unitatea administrativ-teritorială locală pe raza căreia se găsește terenul cu privire la necesitatea de a se asigura paza și serviciile silvice minimale.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) se transmite concomitent și ocolului silvic nominalizat să asigure paza și serviciile silvice minimale pentru această suprafață și care efectuează un control de fond/evaluează, în condițiile prezentei legi, eventualele pagube aduse fondului forestier pentru terenul care nu beneficiază de servicii silvice minimale.

(3) Pentru terenurile prevăzute la alin. (1) asigurarea pazei și a serviciilor silvice minimale de către ocolul silvic nominalizat se face prin act de constatare încheiat între reprezentantul ocolului silvic nominalizat și reprezentantul Gărzii forestiere competente teritorial, după evaluarea de către reprezentantul ocolului silvic nominalizat, în condițiile prezentei legi, a eventualelor pagube aduse fondului forestier.

(4) În vederea asigurării pazei și a serviciilor silvice minimale, preluarea terenurilor prevăzute la alin. (1) se realizează de ocolul silvic nominalizat, în maximum 30 de zile de la notificarea Gărzii forestiere competente teritorial; în situația condițiilor atmosferice nefavorabile, care nu permit identificarea eventualelor prejudicii, termenul se poate prelungi cu până la 30 de zile de la data constatării încetării condițiilor nefavorabile cu aprobarea Gărzii forestiere competente teritorial.

(5) Costurile necesare asigurării pazei și a serviciilor silvice minimale pentru situațiile prevăzute la alin. (1) se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Autorității.

(6) Pentru suprafețele de fond forestier de peste 30 hectare, pentru care nu există administrare sau pentru care nu sunt asigurate serviciile silvice minimale, al căror proprietar nu se poate identifica ori a cărei succesiune nu a fost dezbătută, asigurarea serviciilor silvice de către ocolul silvic nominalizat se face prin act de constatare încheiat între reprezentantul ocolului silvic

nominalizat și reprezentantul Gărzii forestiere competente teritorial, după realizarea controlului de fond/evaluarea de către ocolul silvic, în condițiile prezentei legi, a eventualelor pagube aduse fondului forestier.

(7) Metodologia de calcul al cheltuielilor destinate asigurării pazei și serviciilor silvice minimale pentru terenurile din FFN în suprafață de maximum 30 hectare inclusiv, este prevăzută în anexa nr. 2.

(8) Costurile medii/hectar necesare asigurării pazei și serviciilor silvice minimale pentru terenurile prevăzute la alin. (6) sunt cele calculate potrivit metodologiei prevăzute la alin. (7), iar contravaloarea serviciilor silvice se suportă de către proprietar, în baza devizului întocmit și comunicat de ocolul silvic nominalizat; valoarea devizului se calculează ca produs între suprafață și costurile medii/hectar pe suprafețele aferente formelor de relief, în conformitate cu dispozițiile anexei nr. 2.

(9) Valoarea devizului prevăzut la alin. (8), acceptat în mod expres sau tacit prin necontestare de proprietar, în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării, constituie titlu executoriu, fiind temei pentru facturarea și recuperarea contravalorii serviciilor silvice efectuate.

(10) În situația în care sumele prevăzute prin deviz nu sunt plătite de către proprietar/succesorul în drepturi în termenul prevăzut la alin. (9), acestea se recuperează prin executare silită.

(11) Nerespectarea principiului teritorialității prevăzut la art. 30 alin. (2) se sancționează cu revocarea avizului emis pentru șeful ocolului silvic de către CNS.

(12) Prevederile alin. (1) – (3) se aplică în mod corespunzător și în cazul formelor asociative prevăzute la art. 8, care nu au reprezentant legal, indiferent de suprafață.

(13) Metodologia de stabilire a ocolului silvic nominalizat și procedura de asigurare a pazei și a serviciilor silvice minimale pentru terenurile din FFN în suprafață de maximum 30 hectare, inclusiv, prevăzute la alin. (1) și în suprafață de peste 30 de hectare prevăzute la alin. (6), se stabilesc prin ordin al conducătorului Autorității, în termen de 120 de zile, de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

SECȚIUNEA a 2-a

Administrarea terenurilor din FFN proprietate a statului

Art. 32. – Administrarea FFN proprietate a statului

(1) Fondul forestier proprietate publică și privată a statului se administrează prin Romsilva, care funcționează ca regie autonomă de interes național, aflată sub autoritatea statului, prin Autoritate.

(2) În termen de maximum 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, la propunerea Autorității, Guvernul, prin hotărâre, va adopta

Regulamentul de organizare și funcționare al Romsilva, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Romsilva poate să desfășoare, în FFN proprietate publică a statului pe care îl administrează, și alte activități suplimentare administrării.

(4) Romsilva are dreptul de a utiliza terenuri din FFN proprietate publică a statului pe care le administrează și pentru înființarea de crescătorii de vânat și de complexuri de vânătoare, precum și pentru realizarea de obiective necesare asigurării managementului ariilor naturale protejate pe care le administrează.

(5) Veniturile Romsilva se constituie din:

a) valorificarea produselor din FFN și din alte activități economice specifice;

b) administrarea sau prestarea de servicii silvice pentru terenuri din FFN sau din afara FFN, aparținând altor proprietari decât statul, precum și închirierea de bunuri;

c) despăgubiri;

d) donații, potrivit prezentei legi;

e) contravaloarea serviciilor ecosistemice asigurate prin menținerea funcțiilor de protecție a pădurilor, care se suportă de către beneficiarii direcți sau indirecti ai serviciilor ecosistemice, care se virează în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică;

f) compensații acordate de la bugetul de stat;

g) alocații de la bugetul de stat pentru susținerea activității de administrare a FFN proprietate publică a statului, pentru finanțarea administrării ariilor naturale protejate, în conformitate cu prevederile art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, și pentru finanțarea Direcției de creștere, exploatare și ameliorare a cabalinelor, în conformitate cu prevederile art. III din Legea nr. 99/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 139/2002 privind desființarea Societății Naționale „Cai de Rasă” - S.A. și preluarea patrimoniului acesteia de către Romsilva;

h) 20% din chiriile pentru ocupările temporare de terenuri din FFN proprietate publică a statului;

i) alte surse, potrivit legii.

(6) Terenurile din FFN proprietate a statului se administrează și de către:

a) RAAPPS, prin ocolul silvic propriu, exclusiv pentru terenurile pe care le are în administrare;

b) INCDS, prin stațiunile și bazele experimentale proprii, asimilate ocoalelor silvice de stat, în condițiile prezentei legi;

c) instituții de învățământ de stat cu profil silvic, prin bazele experimentale și didactice proprii, exclusiv pentru terenurile pe care le au în administrare.

(7) Pentru terenurile izolate din FFN proprietate publică a statului, paza și serviciile minimale pot fi asigurate și de către ocoalele silvice de regim, pe bază de contract cu Romsilva.

(8) Atribuțiile Romsilva privind administrarea fondului forestier proprietate publică a statului nu pot fi exercitate astfel încât să afecteze prerogativele conferite ministerelor sau organelor de specialitate ale administrației publice centrale din subordinea Guvernului sau a ministerelor prin dreptul de administrare, ca drept real corespunzător proprietății publice a statului, potrivit Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 3-a

Administrarea/serviciile silvice pentru terenurile din FFN ale altor titulari

Art. 33. – Administrarea/serviciile silvice pentru terenurile din FFN proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale

(1) Terenurile din FFN proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale se administrează:

a) prin ocoale silvice de regim proprii, care se pot constitui de către unitățile administrativ-teritoriale care au în proprietate terenuri din FFN sau de asociații ale acestora și care funcționează ca regii autonome de interes local;

b) pe bază de contracte cu ocoale silvice de stat sau cu alte ocoale silvice de regim care funcționează ca regii autonome de interes local.

(2) Pentru terenurile din FFN proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, serviciile silvice tehnice se pot realiza de:

a) ocoale silvice de regim înființate de către asociații între unități administrativ-teritoriale și/sau persoane fizice și/sau persoane juridice care funcționează ca asociații în baza Ordonanței Guvernului nr. 26/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, sau ca societăți reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) alte ocoale silvice de regim.

(3) Ocoalele silvice de regim care funcționează ca regii autonome de interes local sunt exceptate de la aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare, precum și de la aplicarea prevederilor actelor normative subsecvente acesteia.

Art. 34. – Administrarea/serviciile silvice pentru terenurile din FFN proprietate privată

(1) Pentru terenurile din FFN proprietate privată a persoanelor fizice și/sau persoanelor juridice, administrarea sau serviciile silvice, după caz, se realizează prin ocoale silvice de regim, persoane juridice care funcționează ca asociații în baza Ordonanței Guvernului nr. 26/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, sau ca societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ori pe bază de contract cu alte ocoale silvice.

(2) INCDS poate asigura doar servicii de pază și servicii silvice minimale pentru terenurile prevăzute la alin. (1).

(3) Ocoalele silvice de regim prevăzute la alin. (1) se pot constitui de către unul sau mai mulți proprietari ori de către una sau mai multe asociații de proprietari de terenuri din FFN.

(4) Veniturile ocoalelor silvice de regim se pot constitui din:

- a) valorificarea produselor fondului forestier;
- b) prestări de servicii și închirieri de bunuri, în condițiile legii;
- c) contravaloarea serviciilor ecosistemelor forestiere asigurate prin menținerea funcțiilor de protecție a pădurilor, care se suportă de către beneficiarii direcți sau indirecti ai serviciilor ecosistemelor forestiere, care se virează în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică;
- d) cotizația anuală a proprietarilor care le-au constituit;
- e) tarifele percepute pentru serviciile prestate;
- f) donații, potrivit legii;
- g) compensații acordate de la bugetul de stat sau local;
- h) alte surse, în condițiile legii;
- i) valorificarea creditelor de carbon.

SECȚIUNEA a 4-a

Servicii silvice pentru vegetația forestieră din afara FFN

Art. 35. – Servicii silvice pentru vegetația forestieră din afara FFN

(1) Evaluarea lemnului din vegetația forestieră din afara FFN destinat valorificării și emiterea documentelor privind circulația materialelor lemnoase se asigură prin contract cu ocoale silvice.

(2) Pentru gestionarea vegetației forestiere din afara FFN, proprietarul poate solicita prestarea unor servicii silvice tehnice dintre cele prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. b) – e) pe bază de contract cu ocoale silvice.

(3) Stațiunile, bazele experimentale și bazele didactice se exceptează de la prestarea serviciilor silvice tehnice prevăzute la alin. (2).

CAPITOLUL III Integritatea FFN

SECȚIUNEA I *Sistemul integrat de cadastru și carte funciară*

Art. 36. – Înscrierea în sistemul integrat de cadastru și carte funciară a terenurilor forestiere din FFN proprietate publică a statului

(1) Dreptul de proprietate publică și privată a statului asupra imobilelor din FFN se intabulează în sistemul integrat de cadastru și carte funciară la cererea administratorilor terenurilor proprietate publică a statului, astfel cum sunt prevăzuți la art. 12 alin. (1), în baza actelor de proprietate și a documentației cadastrale.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în lipsa actelor de proprietate, dovada proprietății statului asupra terenurilor din FFN proprietate publică și privată a statului se face cu amenajamentele silvice în vigoare.

(3) Înscrierea provizorie a terenurilor prevăzute la alin. (2) se efectuează conform procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară. Coordonatele punctelor de pe limita imobilelor respective vor fi determinate, în sistem Stereografic 1970, prin vectorizare, la nivel de unitate administrativ-teritorială.

(4) Justificarea înscrierii provizorii pentru situațiile prevăzute la alin. (3) se face în baza amenajamentului silvic valabil actualizat al FFN proprietate publică a statului, care confirmă suprafața și identitatea dintre imobilul din documentația cadastrală și cel evidențiat în amenajamentul silvic actualizat.

SECȚIUNEA a 2-a *Ocupații ale terenurilor din FFN. Ocuparea temporară a terenurilor din FFN*

Art. 37. – Ocupații

(1) Ocupațiile și litigiile cu privire la terenurile forestiere înscrise în amenajamentele silvice se soluționează pe cale amiabilă sau judiciară. În termen de maximum 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, administratorii terenurilor din FFN proprietate publică au obligația de a demara procedurile judiciare pentru soluționarea ocupațiilor.

(2) Administratorii terenurilor din FFN proprietate publică sunt scutiți de taxele judiciare de timbru pentru demersurile judiciare prevăzute la alin. (1).

Art. 38. – Ocuparea temporară a terenurilor din FFN

(1) Ocuparea temporară a terenurilor din FFN este permisă numai pe o perioadă determinată, în scopul:

a) realizării/extinderii/modernizării/dezafectării obiectivelor/lucrărilor prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) declarate de utilitate publică de interes național, județean sau local care vizează proiectele de infrastructură de transport, utilitățile, sursele și rețele de apă și de canalizare, inclusiv ape minerale, sursele și rețele de energie din resurse convenționale sau regenerabile, rețelele și sistemele de comunicații sau rețelele de gaze naturale;

b) explorării următoarelor resurse minerale: cărbuni, roci utile, agregate minerale, minereuri; explorării, exploatării și transportului resurselor de petrol și gaze naturale, precum și instalării, reparării, întreținerii, dezafectării rețelelor de transport sau distribuție petrol, gaze naturale sau energie electrică;

c) realizării/extinderii/modernizării/dezafectării de surse și rețele de apă și de canalizare, inclusiv ape minerale, surse și rețele de energie din resurse convenționale sau regenerabile, rețele și sisteme de comunicații, parcuri recreative, parcuri tematice și/sau educaționale.

(2) Pentru realizarea obiectivelor și lucrărilor prevăzute la art. 41, ocuparea temporară a terenurilor din FFN se face cu plata anticipată a obligațiilor financiare prevăzute la art. 46, de către beneficiarul aprobării de ocupare temporară de terenuri din FFN.

(3) În raport cu durata obiectivului/lucrării, ocuparea prevăzută la alin. (1) poate fi aprobată pe o perioadă de maximum 10 ani, cu posibilitatea prelungirii pe perioade succesive de maximum 10 ani.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), ocuparea temporară a terenurilor din FFN se aprobă pe toată perioada de execuție și existență în FFN a obiectivelor/lucrărilor de interes național, județean sau local prevăzute la alin. (1) lit. a), precum și a obiectivelor/lucrărilor de transport și distribuție de petrol, gaze naturale și energie electrică prevăzute la alin. (1) lit. b), dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) durata de execuție și existență a obiectivelor depășește 10 ani;

b) redarea terenurilor în circuitul silvic nu se poate realiza fără restricții;

c) perioada de execuție/existență a obiectivului este cea înscrisă în acordul/permisul de concesiune a zăcămintului, în cazul obiectivelor/lucrărilor de transport și distribuție petrol și gaze naturale, transport și distribuție energie electrică.

(5) Chiria aferentă fiecărui an se plătește până la data de 31 ianuarie a anului pentru care se datorează și se calculează conform Metodologiei prevăzută la art. 49.

(6) Dacă pentru organizarea de șantier necesară realizării obiectivelor prevăzute la art. 40 și art. 41 alin. (1) lit. a) – c) sunt necesare și alte terenuri adiacente celor pentru care există aprobare de scoatere definitivă din FFN, acestea pot fi ocupate temporar, în condițiile prezentei legi, pe perioada realizării investiției/obiectivului/lucrării, cu plata anticipată a obligațiilor financiare prevăzute la art. 46.

(7) Perioada pentru care se aprobă ocuparea temporară de terenuri din FFN care au categoria de folosință pădure sau clasa de regenerare include și perioada necesară executării lucrărilor necesare pentru redarea terenurilor în condiții apte de a fi împădurite.

(8) Dacă terenul care a făcut obiectul ocupării temporare este încadrat în alte categorii de folosință forestieră decât cele prevăzute la alin. (7), beneficiarul are obligația de a preda terenul în condițiile stabilite în actul de aprobare, emis în condițiile prevăzute la art. 44 alin. (1).

(9) Terenul ocupat temporar se poate reprimi cu o altă categorie de folosință decât cea inițială sub condiția precizării acesteia în actul administrativ de aprobare și cu plata unei taxe echivalente cu taxa pentru scoaterea definitivă a terenurilor din FFN cu compensare prevăzută la art. 41.

(10) Dacă la sfârșitul perioadei aprobate de ocupare temporară terenul nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (7) – (9), garanția depusă și dobânda bancară aferentă se rețin în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică.

(11) Garanția depusă și dobânda bancară aferentă prevăzute la alin. (10) se transmit ocolului silvic care asigură administrarea și/sau serviciile silvice, la solicitarea acestuia, în fondul de conservare și regenerare a pădurilor, pentru execuția lucrărilor necesare aducerii terenului la condițiile prevăzute în actul de aprobare, conform devizului de lucrări întocmit de ocolul silvic și avizat de Garda Forestieră competentă teritorial.

SECȚIUNEA a 3-a

Scoaterea terenurilor din FFN și includerea terenurilor în FFN

Art. 39. – Reducerea suprafeței FFN

(1) Este interzisă reducerea suprafeței FFN cu excepția cazurilor prevăzute la art. 40 în care scoaterea definitivă este permisă fără compensare cu terenuri. Orice act contrar este nul de drept.

(2) Modificarea limitelor și/sau a suprafeței FFN se poate face:

- a) în baza aprobărilor de scoatere definitivă din FFN;
- b) în urma corectării limitelor terenurilor pe hotarele materializate în teren de administratorul/proprietarul acestuia;
- c) în urma modificării cursurilor de apă prin procese naturale de eroziune sau depunere;

d) în urma determinării cu precizie mai ridicată a suprafețelor;
 e) în urma corectării unor amplasamente și suprafețe încadrate eronat ca terenuri din FFN pentru care proprietarul/administratorul deține documente legale sau are justificări dovedite cu măsurători.

(3) Aplicarea prevederilor alin. (2) se face în baza unei metodologii aprobată prin ordin al conducătorului Autorității în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) Scoaterea definitivă a terenurilor din FFN este permisă numai pentru realizarea obiectivelor prevăzute la art. 40 și 41. Orice act contrar este lovit de nulitate absolută.

Art. 40. – Scoaterea definitivă din FFN fără compensare

(1) Prin excepție de la prevederile art. 39, este permisă reducerea suprafeței FFN prin scoaterea definitivă a unor terenuri:

a) necesare realizării/extinderii obiectivelor/lucrărilor declarate de utilitate publică, de interes național, județean sau local, în condițiile legii, la solicitarea beneficiarului/expropriatorului/reprezentantului expropriatorului;

b) necesare amplasării/extinderii componentelor Rețelei naționale de supraveghere meteorologică și necesare amplasării/extinderii infrastructurii de telecomunicații speciale, la solicitarea Administrației Naționale de Meteorologie, respectiv a Serviciului de Telecomunicații Speciale;

c) necesare amplasării sau a terenurilor pe care sunt amplasate capacități de producție și/sau servicii pentru apărare de interes strategic pentru securitatea națională, la solicitarea entității beneficiare;

d) necesare realizării unor obiective din cadrul Sistemului Integrat de Securizare a Frontierei de Stat, precum și pentru lucrările de investiții, modernizare și extindere a obiectivelor din domeniul ordinii și siguranței publice, la solicitarea Ministerului Afacerilor Interne;

e) necesare lucrărilor de investiții, modernizare și extindere a obiectivelor cu caracter militar din domeniul apărării naționale, la solicitarea ministerului de resort;

f) necesare lucrărilor miniere declarate de interes național și de utilitate publică de exploatare a zăcămintelor de lignit, executate pe terenurile forestiere achiziționate de operatorul economic cu capital integral sau majoritar de stat în condițiile prevăzute la art. 6 lit. a) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, care nu fac parte din coridorul de expropriere al unei lucrări miniere declarate de interes național și de utilitate publică de exploatare a zăcămintelor de lignit, dar care se regăsesc pe amplasamentul lucrării în cauză și sunt necesare realizării lucrărilor miniere. În acest caz, beneficiarul scoaterii din FFN este operatorul economic cu capital integral sau majoritar de stat. Scoaterea definitivă a terenurilor necesare realizării lucrărilor miniere de exploatare a zăcămintelor de lignit se aprobă prin hotărâre a Guvernului;

g) pe care sunt amplasate capacități de extracție gaze naturale aferente lucrărilor de interes național de extracție a gazelor naturale, la solicitarea entității beneficiare;

h) pe care sunt amplasate situri arheologice înscrise în patrimoniul mondial UNESCO, la solicitarea autorității publice centrale pentru cultură;

i) necesare realizării/extinderii cimitirelor aparținând domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, la solicitarea acestora;

j) necesare construirii de lăcașuri de cult pentru obiective de interes bisericesc.

(2) Scoaterea definitivă din FFN a terenurilor proprietate publică prevăzute la alin. (1) se face fără compensare cu alte terenuri și fără plata taxei pentru scoaterea definitivă a terenurilor din FFN și a celorlalte obligații financiare prevăzute la art. 45.

(3) Scoaterea definitivă din FFN, fără compensare având ca beneficiari persoanele prevăzute la alin. (1) lit. f), care desfășoară activitate economică, se face cu respectarea prevederilor europene și naționale în domeniul ajutorului de stat.

Art. 41. – Scoaterea definitivă din FFN cu compensare

(1) Prin excepție de la prevederile art. 39, pot fi scoase definitiv din FFN, sub condiția compensării acestora cu alte terenuri și a plății anticipate a sumelor prevăzute la art. 45 alin. (1) lit. a) și c) – e), fără reducerea suprafeței de teren, numai terenurile necesare realizării sau extinderii următoarelor categorii de lucrări și obiective:

a) exploatarea resurselor minerale prevăzute la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare. Beneficiarul scoaterii definitive a terenurilor din FFN, inclusiv pentru terenurile din FFN prevăzute la alin. (4), este persoana care deține permis/licență pentru exploatare resurse minerale sau proprietarul, în baza unui contract de asociere încheiat cu persoana care deține permis/licență pentru exploatarea resurselor minerale aferente proprietății respective;

b) obiective turistice, de agrement, inclusiv structuri de primire turistică, lăcașe de cult, obiective sportive, medicale, precum și obiective sociale realizate numai de furnizorii de servicii sociale; pentru teritoriul administrativ în zonele de interes economic al Rezervației Biosferei „Delta Dunării” se pot realiza pontoane de acostare pentru ambarcațiuni cu scop turistic și de agrement și de aprovizionare cu alimente și combustibil. Beneficiarul scoaterii definitive a terenurilor din FFN este persoana fizică sau juridică solicitantă, care realizează obiectivul. Scoaterea definitivă a terenurilor din FFN pentru realizarea acestor obiective în extravilanul localităților se poate aproba numai în baza avizului arhitectului șef de județ;

c) locuințe sau case de vacanță, numai pe terenurile din FFN proprietate privată, cu excepția județelor deficitare în păduri. Beneficiarul scoaterii definitive a terenurilor din FFN este persoana proprietară a terenului.

d) obiective vândute de către Romsilva ale căror terenuri aferente sunt concesionate precum și obiective instalate în FFN înainte de anul 1990; beneficiarul scoaterii definitive a terenurilor din FFN este persoana proprietară a obiectivului vândut de către Romsilva sau a obiectivului instalat în FFN înainte de anul 1990;

e) monumente istorice, precum și lucrări și/sau construcții hidrotehnice și de acvacultură. Beneficiarul scoaterii definitive a terenurilor din FFN este persoana fizică sau juridică solicitantă care realizează obiectivul.

(2) Amplasarea obiectivelor prevăzute la alin. (1) lit. c) se face cu respectarea următoarelor condiții cumulative:

a) construcția și terenul pe care se amplasează sunt proprietatea aceleiași persoane;

b) în cazul terenurilor încadrate în categoriile de folosință pădure și terenuri destinate împăduririi, suprafața maximă care poate face obiectul scoaterii definitive din FFN, incluzând construcția, accesul și împrejmuirea, este de maximum 500 metri pătrați în cazul proprietăților forestiere mai mari de 5 hectare și de 1% din suprafața proprietății, dar maximum 300 metri pătrați în cazul proprietăților forestiere mai mici de 5 hectare.

(3) Compensarea prevăzută la alin. (1) se realizează cu un teren care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) are suprafața de cel puțin 3 ori suprafața terenului care face obiectul scoaterii din FFN;

b) valoarea terenului cu care se realizează compensarea este de 5 ori valoarea terenului care face obiectul scoaterii din FFN.

(4) Scoaterea definitivă a terenurilor din FFN aparținând formelor asociative de proprietate asupra terenurilor prevăzute la art. 26 alin. (1) din Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, este permisă pentru amplasarea/extinderea/modernizarea obiectivelor și lucrărilor prevăzute la alin. (1) și la art. 40; terenurile oferite în compensare intră în proprietatea formelor asociative și întregesc drepturile membrilor proporțional cu cotele deținute.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), pentru suprafețele de sub 50 metri pătrați, beneficiarul scoaterii definitive poate să nu ofere teren în compensare, situație în care trebuie să plătească, anticipat aprobării, o sumă de 5 ori mai mare decât valoarea terenului care face obiectul scoaterii, sumă care se virează în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, situație în care nu achită cheltuielile de instalare și întreținere a vegetației forestiere până la realizarea stării de masiv.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (3), pentru activitățile de exploatare a resurselor minerale de substanțe utile nemetalifere și roci utile, terenul oferit în compensare este cel puțin egal ca suprafață și valoare cu terenul scos definitiv din FFN.

(7) Tariful procentual prevăzut în anexa nr. 2 la Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este 100, și se aplică la calculul obligațiilor financiare prevăzute la art. 45 și art. 47, în cazul scoaterilor definitive cu compensare a terenurilor din FFN și a schimbării categoriei de folosință.

(8) Terenurile cu care se realizează compensarea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie numai din afara FFN, dar limitrofe acestuia, apte de a fi împădurite. În situația în care suprafața minimă a unui teren cu care se realizează compensarea este mai mare de 10 hectare, acesta poate să nu fie limitrof FFN, dar trebuie să fie compact. Nu se poate realiza compensarea cu terenuri degradate, terenuri neproductive din punct de vedere silvic sau cu terenuri situate în zonele de stepă, alpină și subalpină.

(9) Terenurile prevăzute la alin.(8) devin terenuri cu destinație forestieră și sunt incluse în FFN.

(10) În județele în care suprafața terenurilor din FFN este sub 30% din suprafața județului, compensarea se realizează numai cu terenuri din cadrul aceluiași județ.

(11) Amenajările necesare pentru realizarea pădurilor-parc sunt permise numai în situația în care realizarea amenajărilor nu implică tăieri de arbori sau defrișări și nu fac obiectul scoaterii definitive ori a ocupărilor temporare din FFN.

(12) Autorizarea construcțiilor la distanțe mai mici de 50 metri de liziera pădurii, în afara FFN, cu excepția obiectivelor de interes național, județean sau local, se face cu avizul Gărzii Forestiere competente teritorial.

Art. 42. – Proprietatea și destinația terenurilor care au făcut obiectul scoaterii din FFN

(1) Terenurile scoase definitiv din FFN devin proprietatea beneficiarului scoaterii în momentul efectuării operațiunii de predare-primire în condițiile prevăzute la art. 45 alin. (3) și dobândesc destinația pe care acesta a solicitat-o și care i-a fost aprobată.

(2) Se exceptează de la prevederile art. 40 terenurile aflate în perimetrul fâșiei de protecție a frontierei de stat, care fac parte din domeniul public și care, prin natura lor, sunt destinate protecției și întreținerii liniei de frontieră.

(3) Se interzice schimbarea destinației obiectivului construit pe terenul care a făcut obiectul scoaterii definitive din FFN mai devreme de 5 ani de la data recepției finale a obiectivului. Constatarea schimbării destinației obiectivului construit revine în sarcina Gărzii Forestiere competente teritorial.

În situația schimbării destinației obiectivului construit pe terenul care a făcut obiectul scoaterii definitive din FFN mai devreme de 5 ani, Garda Forestieră competentă teritorial inițiază demersurile legale pentru anularea actului de aprobare emis pentru scoaterea definitivă, aprobată în condițiile art. 44 alin. (1) și obligarea beneficiarului scoaterii definitive să aducă la starea inițială terenul scos definitiv din fondul forestier, pe cheltuiala acestuia.

Art. 43. – Condiții de includere a terenurilor cu alte destinații în FFN

(1) Proprietarii terenurilor prevăzute la art. 3 alin. (1) pot solicita schimbarea destinației acestora în terenuri cu destinație forestieră.

(2) Proprietarii terenurilor care în mod voluntar optează pentru schimbarea destinației terenului agricol în teren cu destinație forestieră beneficiază de ajutor de stat similar/în aceleași condiții ca și proprietarii care au accesat măsura de sprijin privind împădurirea terenurilor agricole.

(3) Schimbarea destinației terenurilor prevăzute la art. 4 alin. (1), precum și a altor terenuri pentru care proprietarul a optat pentru includerea lor în FFN, situație în care se elaborează amenajament silvic sau sunt incluse într-un amenajament silvic existent, este scutită de taxe și impozite și se aprobă prin ordin al Autorității.

SECȚIUNEA a 4-a

Aprobarea scoaterilor definitive din FFN și a ocupărilor temporare a terenurilor din FFN și obligații ce decurg din aceasta

Art. 44. – Aprobarea scoaterilor definitive din FFN și a ocupărilor temporare a terenurilor din FFN

(1) Solicitățile de ocupare temporară a terenurilor din FFN sau de scoatere definitivă, în condițiile prevăzute la art. 38, 40 și 41, cu acordul proprietarului și avizate favorabil de ocolul silvic care asigură administrarea și/sau serviciile silvice, în cazul proprietății private și proprietății publice a unităților administrativ-teritoriale, respectiv cu avizul Romsilva, al INCDS, al instituțiilor de învățământ de stat cu profil silvic sau al ocolului silvic înființat de RAAPPS, după caz, în cazul terenurilor din FFN proprietate publică a statului, se aprobă de către:

- a) conducătorul Gărzii Forestiere competente teritorial, pentru suprafețe de până la 1 hectar inclusiv;
- b) conducătorul Autorității, cu avizul Gărzii Forestiere competente teritorial, pentru suprafețe de la 1 hectar până la 10 hectare inclusiv;
- c) Guvern, la propunerea Autorității, cu avizul Gărzii forestiere competente teritorial, pentru suprafețe de peste 10 hectare, cu excepția situațiilor în care prin lege se dispune altfel.

(2) Acordul proprietarului pentru terenurile din FFN proprietate privată, prevăzut la alin. (1), se emite sub forma înscrisului sub semnătură privată pentru ocuparea temporară a terenurilor forestiere din FFN necesare realizării/extinderii/modernizării/dezafectării obiectivelor/lucrărilor prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. a), surselor/rețelelor/sistemelor/parcurilor prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. c), precum și obiectivelor/lucrărilor de utilitate publică, de interes național, județean sau local de transport și distribuție de petrol, gaze naturale și energie electrică, prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a), și se depune în copie certificată pentru conformitate cu originalul de inițiatorul proiectului la instituția competentă să emită avizul/aprobarea de ocupare temporară.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), ocuparea temporară a terenurilor din FFN se face fără acordul proprietarului atunci când nu se prezintă un titlu valabil sau nu sunt cunoscuți proprietarii, precum și în situația succesiunilor nedeschise ori a succesorilor necunoscuți. Acordul proprietarului în acest caz se suplinește prin declarația inițiatorului proiectului de asumare proprie a răspunderii și care descrie imposibilitatea obținerii acordului proprietarilor.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), sumele datorate pentru ocuparea temporară, inclusiv valoarea lemnului valorificat, se consemnează cu titlu de indemnizație într-un cont bancar deschis pe numele inițiatorului proiectului și se eliberează ulterior persoanelor care fac dovada proprietății, prin dispoziția inițiatorului proiectului, în condițiile prezentei legi.

(5) În cazul prevăzut la art. 38 alin. (1) lit. b), acordul proprietarului de teren din FFN proprietate privată se emite în formă autentică.

(6) Ocuparea temporară a unor terenuri din FFN pentru intervenții cu caracter urgent pentru execuția lucrărilor de punere în siguranță a infrastructurii de transport rutier și feroviar, pentru remedierea unor deranjamente sau avarii la rețelele de telecomunicații, de transport sau de distribuție a energiei electrice, la conductele de apă, canalizare, gaze, precum și la alte instalații similare se aprobă de conducătorul Gărzii forestiere competente teritorial, în baza unei solicitări emise de Guvern/autoritatea competentă/administratorul infrastructurii/operatorul de transport sau distribuție, după caz, pentru o perioadă de maximum 90 de zile, fără a mai fi necesară plata garanției pentru ocuparea temporară de terenuri din FFN.

(7) În cazul prevăzut la alin. (6), beneficiarul ocupării temporare a unor terenuri din FFN este obligat să achite contravaloarea prejudiciilor produse, a pierderii de creștere a arborilor, precum și a lucrărilor necesare aducerii terenului la starea inițială, stabilită pe bază de deviz, întocmit de către ocolul silvic care asigură administrarea și/sau serviciile silvice și avizat de conducătorul Gărzii Forestiere competente teritorial, devizul constituind titlu executoriu.

(8) Contravaloarea prevăzută la alin. (7) se achită, în termen de 30 de zile de la data comunicării devizului prevăzut la același alineat, către beneficiar.

Art. 45. – Obligații financiare în cazul terenurilor scoase definitiv din FFN

(1) Pentru terenurile care se scot definitiv din FFN, în cazurile prevăzute la art. 41, obligațiile financiare sunt următoarele:

a) taxa pentru scoaterea definitivă a terenurilor din FFN, care se achită anticipat emiterii aprobării de scoatere definitivă și se depune în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, aflat la dispoziția Autorității;

b) contravaloarea terenului scos definitiv din FFN, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată. Pentru terenurile proprietate publică a statului/unităților administrativ-teritoriale, suma prevăzută la art. 41 alin. (5) se virează în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică; contravaloarea terenului scos definitiv din FFN nu se achită în cazul scoaterilor definitive cu compensare;

c) contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea lemnului înainte de vârsta exploatabilității tehnice, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată sau proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, iar pentru terenurile proprietate publică a statului, administratorului pădurilor proprietate publică a statului, făcându-se venit la fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

d) contravaloarea obiectivelor dezafectate; în cazul pădurilor proprietate publică a statului, aceasta se achită administratorului, iar pentru celelalte forme de proprietate, se achită proprietarului;

e) cheltuielile de instalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv, numai pentru cazurile prevăzute la art. 41 alin. (1), sume care se depun în fondul de conservare și regenerare a pădurilor. Obligația de instalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv, în regie proprie sau prin prestări de servicii, este în sarcina ocolului silvic care administrează sau asigură serviciile silvice.

(2) Obligațiile financiare prevăzute la alin. (1) lit. b) – e) se achită anticipat predării-primirii terenului pentru care a fost emisă aprobarea de scoatere definitivă din FFN.

(3) Predarea-primirea terenului pentru care există aprobarea de scoatere definitivă din FFN se face pe bază de proces-verbal încheiat între beneficiarul scoaterii definitive și ocolul silvic care asigură administrarea/serviciile silvice, în prezența reprezentantului Gărzii Forestiere competente teritorial, numai după achitarea obligațiilor financiare prevăzute la alin. (1) lit. b) – e), după caz, în termen de maximum 180 zile de la data aprobării scoaterii definitive.

(4) Nepreluarea terenului pentru care există aprobarea de scoatere definitivă din FFN în termenul prevăzut la alin. (3), determină revocarea sau, după caz, anularea actului administrativ emis pentru aprobarea scoaterii

definitive a terenului din FFN, în condițiile legii. Constatarea se face de către Garda forestieră competentă teritorial.

(5) Pentru terenurile proprietate publică, scoaterea definitivă din FFN pentru realizarea obiectivelor prevăzute la art. 40 alin. (1) se face fără plata obligațiilor financiare prevăzute la alin. (1).

Art. 46. – Obligații financiare pentru terenurile care se ocupă temporar din FFN

(1) Pentru terenurile care se ocupă temporar din FFN necesare realizării obiectivelor prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. b) și c), obligațiile financiare sunt următoarele:

a) garanția, echivalentă cu taxa pentru scoaterea definitivă a terenurilor din FFN cu compensare, care se achită anticipat emiterii aprobării și se depune în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, fond aflat la dispoziția Autorității;

b) chiria, care se achită proprietarului, în cazul terenurilor proprietate privată și al celor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale; pentru terenurile proprietate publică a statului, 30% din chirie se depune în fondul de conservare și regenerare a pădurilor, 20% se achită administratorului, iar 50% se depune în fondul de accesibilizare a pădurilor;

c) contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea lemnului înainte de vârsta exploatabilității tehnice, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată și cele proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale; pentru terenurile proprietate publică a statului, contravaloarea pierderii de creștere se achită administratorului, care o depune în fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

d) valoarea obiectivelor dezafectate de pe terenurile respective, care se achită administratorului în cazul terenurilor proprietate publică a statului, respectiv proprietarului în celelalte cazuri;

e) cheltuielile de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acestora până la realizarea stării de masiv, care se depun în fondul de conservare și regenerare a pădurilor.

(2) Ocuparea temporară a terenurilor din FFN proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale în cazul prevăzut la art. 38 alin. (1) lit. a), al căror beneficiari sunt statul sau unitatea administrativ-teritorială, se face fără plata obligațiilor financiare prevăzute la alin. (1) lit. a) – c).

(3) Ocuparea temporară a terenurilor din FFN proprietate privată în cazul prevăzut la art. 38 alin. (1) lit. a), al căror beneficiari sunt statul sau unitățile administrativ-teritoriale, se face fără plata obligațiilor financiare prevăzute la alin. (1) lit. a).

(4) Ocuparea temporară a terenurilor din FFN, fără plata obligațiilor, potrivit dispozițiilor alin. (2) și (3), în favoarea unor entități care desfășoară

activitate economică, se face cu respectarea prevederilor europene și naționale în domeniul ajutorului de stat.

(5) Obligațiile financiare prevăzute la alin. (1) lit. b) – e) se achită anticipat predării-primirii terenului pentru care a fost emisă aprobarea de ocupare temporară din FFN.

(6) Predarea-primirea terenului pentru care s-a aprobat ocuparea temporară din FFN se face în prezența reprezentantului Gărzii forestiere competente teritorial în termen de maximum 180 zile de la data aprobării.

(7) În situația nepreluării de către beneficiar a terenului în termenul prevăzut la alin. (6), Garda forestieră competentă teritorial inițiază demersurile legale pentru revocarea actului de aprobare emis pentru scoaterea definitivă.

SECȚIUNEA a 5-a

Schimbarea categoriei de folosință a terenurilor cu destinație forestieră

Art. 47. – Schimbarea categoriei de folosință a terenurilor cu destinație forestieră

(1) Schimbarea categoriei de folosință silvică a terenurilor cu destinație forestieră, pe perioada de aplicare a amenajamentului silvic, în altă categorie de folosință silvică, se face la solicitarea beneficiarului și se aprobă prin ordin al conducătorului Autorității.

(2) Schimbarea categoriei de folosință silvică a terenurilor cu destinație forestieră de la folosința „pădure” la altă categorie de folosință silvică se face cu plata unei taxe echivalente cu taxa pentru scoaterea definitivă a terenurilor din FFN prevăzută la art. 45 alin. (1) lit. a), care se virează în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (2):

a) terenurile necesare construcției de drumuri forestiere și realizării de lucrări de corectare a torenților;

b) terenurile necesare înființării de pepiniere silvice cu o suprafață de maximum 1 hectar;

c) terenurile necesare depozitelor de material lemnos cu o suprafață de maximum 1 hectar;

d) terenurile necesare amplasării unor instalații și echipamente de cercetare în domeniul silvic;

e) terenurile necesare constituirii culoarului de frontieră și a fâșiei de protecție a frontierei de stat, cele destinate realizării unor obiective din cadrul Sistemului Integrat de Securizare a Frontierei;

f) terenurile destinate realizării unor centre de antrenament la solicitarea instituțiilor din sistemul național de apărare și ordine publică;

g) terenurile destinate extinderii zonei de siguranță: a liniilor electrice existente și a infrastructurii de transport rutier și feroviar.

(4) Schimbarea categoriei de folosință a terenurilor prevăzute la alin. (3) lit. a) – d) se face la solicitarea proprietarului/administratorului de fond forestier, a celor prevăzute la alin. (3) lit. e) și f) se face la solicitarea instituțiilor din sistemul național de apărare și ordine publică, iar a celor prevăzute la alin. (3) lit. g) se face la solicitarea deținătorului obiectivului.

(5) Corecția erorilor de încadrare în ceea ce privește categoriile de folosință, identificate cu ocazia elaborării/revizuirii amenajamentului silvic este scutită de plata taxelor prevăzute la alin. (2).

(6) Exceptarea de la plata taxei echivalente cu taxa pentru scoaterea definitivă a terenurilor din FFN prevăzută la art. 45 alin. (1) lit. a) pentru schimbarea categoriei de folosință silvică a terenurilor din FFN, ai cărei beneficiari sunt entități care desfășoară activitate economică, se face cu respectarea legislației europene și naționale în domeniul ajutorului de stat.

Art. 48. – Înscrierea în cartea funciară a terenurilor care fac obiectul scoaterii definitive din FFN

(1) Terenurile pentru care a fost emisă aprobarea de scoatere definitivă din FFN și terenurile preluate în compensare dobândesc situația juridică a terenurilor pe care le înlocuiesc și se înscriu în cartea funciară în baza actului de aprobare și a procesului-verbal de predare-primire, încheiat între părți, în cuprinsul cărora imobilele sunt identificate cu număr cadastral/topografic și număr de carte funciară.

(2) Obligația de edificare a obiectivului pentru care a fost obținută aprobarea de scoatere definitivă în condițiile prevăzute la art. 40 și 41 se notează în cartea funciară.

Art. 49. – Metodologia pentru scoaterea definitivă și ocuparea temporară a terenurilor din FFN

Metodologia privind scoaterea definitivă, ocuparea temporară și calculul obligațiilor bănești se aprobă prin ordin al conducătorului Autorității, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 50. – Materialul lemnos rezultat ca urmare a scoaterii sau ocupării

Materialul lemnos rezultat în urma defrișării vegetației forestiere de pe terenurile scoase definitiv sau ocupate temporar din FFN revine: proprietarului, în cazul terenurilor proprietate privată și a celor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, respectiv administratorului, în cazul terenurilor proprietate publică a statului, cu excepția situațiilor în care prin lege nu se dispune altfel.

SECȚIUNEA a 6-a
Transmiterea terenurilor din FFN

Art. 51. – Inalienabilitatea terenurilor din FFN proprietate publică a statului

Terenurile din FFN proprietate publică a statului nu fac obiectul constituirii dreptului de proprietate privată sau al vreunui dezmembrământ al dreptului de proprietate, sub sancțiunea nulității absolute a actului de constituire.

Art. 52. – Concesionarea terenurilor din FFN

(1) Terenurile din FFN proprietate publică a statului nu pot fi concesionate, cu excepția:

a) terenurilor aferente obiectivelor instalate în FFN înainte de anul 1990, pe durata existenței construcțiilor, dar nu mai mult de 49 de ani;

b) terenurilor aferente activelor vândute de către Romsilva, pe durata existenței construcțiilor, dar nu mai mult de 49 de ani de la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare;

c) terenurilor aferente activelor închiriate de către Romsilva, pe o durată de maximum 5 ani de la data încheierii contractului de închiriere.

(2) Calculul valorii redevenței rezultate din concesionarea terenurilor din fondul forestier proprietate publică a statului se stabilește prin metodologie, aprobată prin hotărâre a Guvernului în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 53. – Dreptul de preempțiune la cumpărarea terenurilor proprietate privată incluse în FFN

(1) Prin derogare de la dispozițiile art. 1746 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare, terenurile din FFN aflate în proprietate privată se vând cu respectarea, în ordine, a dreptului de preempțiune al coproprietarilor, al proprietarilor terenurilor învecinate din FFN, al statului român exercitat prin Romsilva, și al unităților administrativ teritoriale, la preț și în condiții egale.

(2) Vânzătorul are obligația de a-i înștiința în scris pe toți preemptorii prevăzuți la alin. (1), prin executor judecătoresc sau notar public, despre intenția de vânzare, arătând și prețul cerut pentru terenul ce urmează a fi vândut. În cazul în care coproprietarii sau vecinii fondului, alții decât administratorul terenurilor din FFN proprietate publică a statului, nu au domiciliul ori sediul cunoscut, înștiințarea ofertei de vânzare se înregistrează la primăria sau, după caz, primăriile în raza cărora este situat terenul și se afișează, în aceeași zi, la sediul primăriei, prin grija secretarului consiliului local.

(3) Titularii dreptului de preempțiune trebuie să își manifeste în scris intenția de cumpărare și să comunice acceptarea ofertei de vânzare sau, după caz, să o înregistreze la sediul primăriei unde aceasta a fost afișată, în termen de 30 de zile de la data comunicării ofertei de vânzare ori, după caz, de la data afișării acesteia la sediul primăriei.

(4) Dacă în termenul prevăzut la alin. (3) niciunul dintre preemptori nu își manifestă intenția de cumpărare, vânzarea terenului este liberă. În fața notarului public dovada înștiințării preemptorilor se face cu copie de pe comunicările făcute sau, dacă este cazul, cu certificatul eliberat de primărie, după expirarea termenului de 30 de zile în care trebuia manifestată intenția de cumpărare.

(5) Nerespectarea de către vânzător a obligației prevăzute la alin. (2) sau vânzarea terenului la un preț mai mic ori în condiții mai avantajoase decât cele arătate în oferta de vânzare atrage nulitatea absolută a vânzării.

(6) Statul român poate dobândi terenuri din FFN aflate în proprietate privată în condițiile prevederilor art. 863 lit. c) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Terenurile astfel dobândite intră în proprietatea publică a statului.

Art. 54. – Schimbul de terenuri

(1) Administratorii terenurilor din FFN proprietate a statului sau a unităților administrativ-teritoriale iau măsuri de lichidare a enclavelor și de corectare a perimetrului FFN și de comasare a terenurilor pe care le administrează prin schimburi de terenuri prin acte autentice.

(2) Terenurile care fac obiectul schimbului au/dobândesc destinație forestieră.

(3) Schimbul terenurilor se realizează minim în echivalență ca suprafață sau în echivalența valorică.

Art. 55. – Modul de dobândire a terenurilor forestiere de către statul român

(1) Procedura de dobândire prin cumpărare, schimb sau donație, prin Romsilva și prin ceilalți administratori ai FFN proprietate publică, în condițiile prevăzute la art. 53, de evaluare a terenurilor forestiere din proprietatea publică și a vegetației forestiere aferente, precum și de evaluare a terenurilor forestiere care fac obiectul trecerii din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a acestuia în vederea reconstituirii dreptului de proprietate, se aprobă prin hotărâre a Guvernului la propunerea Autorității, în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Pentru suprafețele de până la 500 hectare, inclusiv, statul, prin Romsilva, își exercită dreptul de preempțiune la cumpărarea de terenuri din FFN, până la valorile maxime stabilite potrivit procedurii prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru suprafețele de peste 500 hectare, statul, prin Romsilva își exercită dreptul de preemțiune la cumpărarea de terenuri din FFN, în condițiile alin. (1), cu posibilitatea de negociere cu o valoare suplimentară care nu poate să depășească 15% din valoarea stabilită potrivit procedurii prevăzute la alin. (1).

Art. 56. – Condiții ale schimbului de terenuri

(1) Pentru realizarea schimbului de terenuri în situațiile în care unul dintre terenuri este proprietate publică, schimbul trebuie să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele condiții:

- a) să conducă la eliminarea de enclave din FFN proprietate publică a statului;
- b) să determine comasarea terenurilor din FFN proprietate publică a statului;
- c) să asigure majorarea suprafețelor împădurite din zonele deficitare în păduri;
- d) să fie asigurată echivalența valorică a terenurilor care fac obiectul schimbului, potrivit metodologiei prevăzute la art. 55, fără diminuarea suprafeței de FFN proprietate publică.

(2) Schimbul de terenuri prevăzut la alin. (1) se inițiază de către administratorul terenurilor din FFN proprietate publică sau de către proprietar, în cazul terenurilor din FFN proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale și se aprobă prin ordin al conducătorului Autorității.

(3) În situația în care suprafața terenurilor din FFN este sub 30% din suprafața județului, schimbul de terenuri se poate realiza doar în cadrul aceluiași județ.

(4) Schimbul se realizează numai cu terenuri din FFN, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și c), în care schimbul se poate face cu terenuri cu altă destinație.

Art. 57. – Fragmentarea suprafețelor de fond forestier

De la data intrării în vigoare a prezentei legi, nu pot fi dezmembrate ori dezlipite sub limita de 0,5 hectare prevăzută la art. 2 alin. (1), prin acte notariale de dezmembrare sau partaj, terenurile din FFN având categoria de folosință pădure, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 40 și 41.

SECȚIUNEA a 7-a *Accesul pe terenurile din FFN*

Art. 58. – Accesul în scop recreativ pe terenurile din FFN

(1) Accesul persoanelor, pedestru sau cu bicicleta, pe terenurile din FFN este liber și se realizează pe propria răspundere a acestora, fără a se produce prejudicii.

(2) Accesul persoanelor prevăzute la alin. (1) se restricționează de către administrator/proprietar pentru perioade limitate în zonele de risc la incendii, în zonele de risc în care se realizează lucrări de exploatare forestieră sau activități de vânătoare, în zonele de protecție strictă în care accesul persoanelor este interzis pentru considerente privind protecția mediului, pe terenurile prevăzute la art. 1 alin. (3) lit. g), cu excepția drumurilor forestiere, în situația în care nu sunt localizate în perimetrele care fac obiectul situațiilor enumerate.

(3) Structurile de administrare pot restricționa temporar accesul în condițiile alin. (2) pentru asigurarea condițiilor de siguranță a persoanelor, prin afișarea acestor restricții la loc vizibil.

(4) În pădurile situate în ariile naturale protejate accesul public în pădure poate fi restricționat prin reglementările planurilor de management ale ariilor naturale protejate.

(5) Amenajarea în FFN de poteci și trasee pentru plimbare, alergare, turism ecvestru și biciclete se face cu acordul administratorului, pentru pădurile proprietate publică sau privată a statului, sau cu acordul proprietarului în cazul celorlalte forme de proprietate. În pădurile din arii naturale protejate, amenajările se pot realiza numai cu aprobarea administratorului ariei naturale protejate.

(6) Potecile și traseele pentru plimbare, alergare, turism ecvestru și biciclete pot fi realizate numai din pământ, lemn și pietriș. Realizarea acestora nu face obiectul scoaterii ori ocupărilor temporare din FFN, nu necesită autorizație de construire, iar pentru amenajarea acestora pot fi recoltați maxim 5 arbori/hectar.

(7) Accesul public în FFN cu vehicule cu mijloace de autopropulsare sau cu tracțiune animală este interzis.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (7), evenimentele sportive, utilitare, de recreere și turism care au un organizator desemnat și care implică folosirea acestor mijloace motorizate se pot organiza numai în afara ariilor naturale protejate, pe trasee special marcate, și numai cu acordul administratorului terenului proprietate publică sau al proprietarului, în celelalte cazuri.

(9) Prin excepție de la prevederile alin. (7), accesul cu vehicule cu mijloace de autopropulsare sau cu tracțiune animală pe drumurile forestiere în scop de tranzitare poate fi permis în condițiile stabilite de către proprietar/administrator atunci când drumurile deservește obiective turistice, utilitare sau de agrement, dacă acest lucru nu pune în pericol integritatea FFN.

(10) Pentru asigurarea accesului în perimetrul iazurilor de decantare, drumurile forestiere au statut de drum de servitute. Pentru buna gestionare a siguranței în funcționare a iazurilor de decantare și a sistemelor de gestionare a apelor și securității structurale a acestora, se constituie o zonă de siguranță cu o lățime de maximum 30 metri de la limita iazului de decantare sau a sistemului de gestionare a apelor.

Art. 59. – Accesul în fondul forestier în alte scopuri

Accesul pe terenurile din FFN este permis pentru:

- a) personalul din cadrul structurilor de administrare/prestare servicii silvice;
- b) personalul cu atribuții de control și de constatare a încălcării prevederilor prezentei legi;
- c) personalul din cadrul structurilor de administrare a ariilor naturale protejate;
- d) personalul împuternicit pentru gestionarea fondurilor cinegetice;
- e) personalul implicat în activități de proiectare, dezvoltare tehnologică și cercetare științifică;
- f) personalul responsabil cu realizarea IFN;
- g) personalul din cadrul entităților care desfășoară legal activități în FFN;
- h) reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale sau jurnaliști, pe răspunderea proprie, în condițiile prezentei legi.

*SECȚIUNEA a 8-a****Reprezentarea juridică în litigii privind terenurile din FFN*****Art. 60. – Litigii referitoare la terenurile din FFN proprietate publică**

(1) În litigiile referitoare la dreptul de proprietate asupra FFN proprietate publică a statului, titularul dreptului de administrare are obligația să arate instanței cine este titularul dreptului de proprietate, potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Titularul dreptului de administrare răspunde pentru prejudiciile/prejudiciile forestiere cauzate ca urmare a neîndeplinirii acestor obligații.

(2) În litigiile referitoare la dreptul de administrare a fondului forestier proprietate publică, titularul acestui drept stă în instanță în nume propriu.

CAPITOLUL IV**Amenajamentul silvic****Art. 61. – Amenajarea pădurilor**

(1) Modul de gestionare a FFN se reglementează prin amenajamente silvice. În cazul terenurilor proprietate publică a statului, amenajamentele furnizează date și informații necesare înregistrării/actualizării acestora în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și înregistrării în sistemul integrat de cadastru și carte funciară.

(2) Înregistrarea terenurilor din FFN în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, precum și actualizarea acestuia, până la înregistrarea în sistemul integrat de cadastru și carte funciară, se face de către Autoritate în baza prevederilor amenajamentelor silvice în vigoare.

(3) Țelurile de gospodărire a FFN se stabilesc prin amenajamente silvice, în concordanță cu obiectivele ecologice, sociale și economice și cu respectarea dreptului de proprietate asupra pădurilor, exercitat potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 62. – Grupe funcționale

(1) În raport cu funcțiile pe care le îndeplinesc, pădurile se încadrează în două grupe funcționale:

- a) grupa I, care cuprinde păduri cu funcții speciale de protecție;
- b) grupa a II-a, care cuprinde păduri cu funcții de producție și de protecție.

(2) Încadrarea pădurilor în grupe funcționale se face în baza normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor.

(3) Modul de gestionare a pădurilor din fiecare grupă funcțională se diferențiază în raport cu intensitatea și natura funcțiilor atribuite, stabilite prin amenajamentele silvice.

Art. 63. – Elaborarea amenajamentelor silvice

(1) Amenajamentul silvic se elaborează pe unități de producție și/sau de protecție, în baza normelor tehnice de amenajare a pădurilor. Unitățile de producție/protecție se constituie la nivelul fondului forestier proprietate publică și privată a statului, precum și al fondului forestier aparținând unui proprietar, unei asociații de proprietari sau unei unități administrativ-teritoriale.

(2) Elaborarea amenajamentelor silvice este obligatorie pentru terenurile din FFN cu suprafața mai mare de 10 hectare. Suprafața minimă pentru elaborarea unui amenajament silvic este de 100 hectare.

(3) Pentru terenurile cu o suprafață de până la 100 hectare, inclusiv, incluse într-un amenajament silvic, reglementarea procesului de producție lemnoasă se face la nivel de unitate de gospodărire sau pe baza deciziilor de conducere structurală la nivel de arboret cu condiția asigurării continuității la acest nivel, aplicând tratamente adecvate. Modul de elaborare al amenajamentului silvic se stabilește la avizarea temei de proiectare.

(4) Normele tehnice prevăzute la alin. (1) se elaborează și se aprobă de către Autoritate, cu respectarea următoarelor principii:

- a) principiul continuității;
- b) principiul eficacității funcționale;
- c) principiul conservării și ameliorării biodiversității;
- d) principiul economic.

(5) Începând cu anul 2025, amenajamentele silvice se elaborează pentru o perioadă de 20 de ani, cu excepția celor întocmite pentru pădurile de plop, salcie și alte specii repede crescătoare, care se elaborează pentru o perioadă de 5 sau de 10 ani.

(6) Pe perioada de valabilitate a unui amenajament silvic este interzisă aprobarea elaborării altui amenajament silvic pentru terenul respectiv sau pentru o parte din acesta, cu excepția următoarelor cazuri:

a) atunci când volumul recoltat din produse principale, inclusiv din produse accidentale I, pentru care există aprobările legale, depășește posibilitatea stabilită prin amenajamentul silvic;

b) pentru terenurile forestiere retrocedate ca urmare a aplicării prevederilor legilor funciare, la cererea proprietarului; în caz contrar se aplică prevederile amenajamentului silvic în vigoare pentru fondul forestier proprietate publică a statului din care s-a retrocedat proprietatea forestieră, până la expirarea valabilității acestuia în condițiile prezentei legi;

c) când un proprietar solicită elaborarea unui amenajament silvic pentru proprietățile pe care le deține și pentru care există amenajamente silvice elaborate la momente diferite; acest tip de amenajament silvic se elaborează și se poate aplica numai de la data la care expiră amenajamentul/amenajamentele silvic/silvice cu suprafața/suprafața cumulată mai mare, iar volumul recoltat prin aplicarea celui/altor amenajamente silvice nu depășește posibilitatea anuală, multiplicată cu numărul de ani de aplicare a amenajamentului silvic;

d) la solicitarea Romsilva, ca urmare a rearondării, pe ocoale silvice, a fondului forestier proprietate publică a statului;

e) când unui amenajament silvic îi încetează valabilitatea în cursul unui an calendaristic, înainte de data de 31 decembrie a anului respectiv; în această situație amenajamentul silvic își păstrează valabilitatea până la data de 31 decembrie a anului respectiv;

f) în situația unei hotărâri judecătorești definitive prin care se dispune suspendarea/anularea unui amenajament silvic.

(7) Grănițuirea terenurilor din FFN se efectuează cu respectarea prevederilor Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nu se aplică în interiorul acestora.

(8) Elaborarea amenajamentelor silvice se face sub coordonarea și controlul Autorității. Toate ședințele de preavizare a soluțiilor tehnice, Conferințele I și II de amenajare, precum și ședințele de avizare din Comisia tehnică de avizare pentru silvicultură se organizează cu informarea prealabilă a publicului și cu posibilitatea participării publicului.

(9) Autoritatea verifică în baza metodologiei adoptate modul de aplicare a prevederilor amenajamentelor silvice.

(10) Amenajamentele silvice se elaborează prin persoane juridice specializate atestate în baza metodologiei privind procedura și condițiile de

atestare, aprobată prin ordin al conducătorului Autorității, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(11) Amenajamentele silvice pentru terenurile proprietate publică a statului se elaborează pe bază de proceduri de achiziție publică de către institute/instituții de cercetare-dezvoltare-inovare acreditate de Autoritatea de Stat pentru Cercetare-Dezvoltare, iar începând cu anul 2026 acestea se elaborează pe bază de proceduri de achiziție publică de către persoane juridice atestate în condițiile alin. (10).

(12) Cheltuielile aferente elaborării amenajamentelor silvice pentru proprietatea publică și privată a statului se suportă de administratorul acestora.

(13) Cheltuielile aferente elaborării amenajamentelor silvice pentru alte tipuri de proprietate forestieră decât cea prevăzută la alin. (12), se suportă de către administrator în baza unui contract de administrare sau de către proprietar dacă acesta nu are contract de administrare încheiat cu un ocol silvic.

Art. 64. – Evaluarea de mediu și avizarea amenajamentelor silvice

(1) În vederea gestionării unitare a FFN, Autoritatea elaborează planuri de gestionare durabilă a pădurilor, cu o valabilitate de 20 de ani, elaborat la nivel de regiune, în termen de maximum 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu respectarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, cu modificările ulterioare.

(2) Autoritatea organizează dezbateri publice cu factorii interesați pentru a asigura elaborarea planurilor de gestionare durabilă a pădurilor prevăzute la alin. (1). După elaborare, planurile se aprobă prin ordin al conducătorului Autorității.

(3) Amenajamentele silvice stabilesc lucrările silviculturale cu încadrarea în planul de gestionare durabilă a pădurilor aferent.

(4) Procedura de evaluare de mediu pentru amenajamentele silvice începe odată cu avizarea temei de proiectare la Conferința I de amenajare a pădurilor, se desfășoară concomitent cu elaborarea amenajamentului silvic și se finalizează prin emiterea actului de reglementare de către autoritatea competentă pentru protecția mediului după ședința de preavizare a soluțiilor tehnice – Conferința a II-a de amenajare a pădurilor.

(5) Avizarea amenajamentelor silvice se realizează în Comisia Tehnică de Avizare pentru Silvicultură din cadrul Autorității, a cărei funcționare se reglementează prin metodologia aprobată prin ordin al conducătorului Autorității.

(6) Planurile de gestionare durabilă și amenajamentele silvice aprobate se publică de către Autoritate pe pagina de internet a acesteia.

(7) Amenajamentele silvice care se suprapun total cu arii naturale protejate de interes comunitar se supun evaluării adecvate, conform dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare. Amenajamentele silvice care se suprapun parțial cu arii naturale protejate de interes comunitar și care conțin proiectele enumerate în anexele nr. 1 sau 2 din Legea nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, se supun evaluării adecvate, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Amenajamentele silvice, altele decât cele prevăzute la alin. (7), se supun etapei de încadrare în procedura de evaluare adecvată, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Amenajamentele silvice care se suprapun, parțial sau total, cu arii naturale protejate de interes comunitar, valabile și aprobate la data intrării în vigoare a prezentei legi și pentru care nu s-a elaborat studiul de evaluare adecvată și raportul de mediu în cadrul procedurii de evaluare de mediu, potrivit dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 1076/2004, cu modificările ulterioare, se supun revizuirii, prin reluarea procedurii de evaluare de mediu și a celei de evaluare adecvată.

(10) Pentru amenajamentele silvice prevăzute la alin. (7) și (9) se aplică metodologia de derulare a procedurii de evaluare de mediu pentru amenajamentele silvice, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 236/2023.

(11) Titularii amenajamentelor silvice prevăzuți la alin. (9) au obligația de a notifica autoritatea competentă pentru protecția mediului în vederea reluării procedurii de evaluare de mediu, inclusiv evaluare adecvată, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 65. – Aprobarea amenajamentelor silvice și intrarea acestora în vigoare

(1) Amenajamentele silvice și modificările acestora se aprobă prin ordin al conducătorului Autorității.

(2) Amenajamentul silvic intră în vigoare la data aprobării acestuia și este valabil până la data de 31 decembrie a anului al douăzecelea sau, după caz, a anului al zecelea de aplicare, calculat din anul în care a avut loc ședința de preavizare a soluțiilor tehnice – Conferința a II-a de amenajare a pădurilor.

(3) Amenajamentele silvice intrate în vigoare anterior prezentei legi își păstrează valabilitatea până la data aprobării noului amenajament, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie a anului următor expirării acestuia. Până la

data intrării în vigoare a noului amenajament silvic, în amenajamentul silvic care își păstrează valabilitatea sunt permise următoarele activități și acțiuni:

a) acordarea de compensații reprezentând contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează, ca urmare a funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice care determină restricții în recoltarea de lemn;

b) realizarea împăduririlor, a reîmpăduririlor, a lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor tinere prevăzute în amenajamentul silvic și a lucrărilor de protecție a pădurilor, inclusiv prin recoltarea produselor accidentale și extraordinare; volumul produselor accidentale I și extraordinare recoltat, cu care se depășește posibilitatea stabilită pentru amenajamentul silvic care își păstrează valabilitatea, se precomptează din posibilitatea stabilită prin noul amenajament silvic;

c) punerea în valoare și exploatarea lemnului pe picior rămas neexploatat, până la volumul aferent posibilității stabilite prin amenajamentul silvic, și transportul stocurilor de lemn din partizile autorizate spre exploatare anterior aprobării noului amenajament silvic și neexploatate integral până la data aprobării noului amenajament silvic.

(4) Produsele accidentale apărute în perioada prevăzută la alin. (3) se precomptează din posibilitatea noului amenajament silvic.

CAPITOLUL V

Gestionarea durabilă a terenurilor din FFN

SECȚIUNEA I

Norme și ghiduri tehnice și monitorizarea pădurilor prin indicatori de stare

Art. 66. – Norme și ghiduri tehnice pentru gestionarea durabilă a pădurilor

(1) Autoritatea elaborează normele tehnice prin care se asigură gestionarea durabilă a pădurilor, pe care le aprobă prin ordin al conducătorului Autorității.

(2) Normele tehnice stabilesc cerințele minime obligatorii pentru gestionarea pădurilor, inclusiv indicatori de stare.

(3) Autoritatea elaborează ghiduri de bune practici suplimentare normelor tehnice, ghiduri care nu au caracter obligatoriu.

(4) Acceptarea de către proprietarul de pădure a unor opțiuni din ghidurile de bune practici prevăzute la alin.(3) este încurajată prin aplicarea instrumentelor de stimulare financiară și/sau compensații pentru proprietari, prevăzute la art. 121 și 123, și de sprijin al proprietarilor, prevăzute la art. 125 și 126.

Art. 67. – Indicatorii de stare a pădurilor

(1) Indicatorii de stare a pădurilor trebuie să permită monitorizarea:

- a) menținerii și îmbunătățirii principalelor caracteristici ale fondului de producție;
- b) gradului de îndeplinire a obiectivelor urmărite la efectuarea lucrărilor silvotehnice în arborete și monitorizarea calității acestora;
- c) eficacității funcționale în privința funcțiilor ecologice, economice și sociale atribuite;
- d) stării de sănătate a pădurilor;
- e) stării de conservare a habitatelor forestiere;
- f) rezilienței la schimbările climatice.

(2) Modul de implementare a amenajamentelor silvice se verifică la jumătatea perioadei de amenajare, prin raportare la valorile indicatorilor de stare a pădurilor.

Art. 68. – Informarea și conștientizarea proprietarilor terenurilor din FFN

(1) Statul sprijină gestionarea durabilă a terenurilor din FFN prin acțiuni de informare și conștientizare a proprietarilor.

(2) Autoritatea promovează, prin programe specifice, activitățile de conștientizare, de consiliere, de cooperare, de formare a abilităților proprietarilor privați în sprijinul înțelegerii necesității practicilor de gestiune durabilă.

(3) Ghidurile de bune practici definite la art. 66 alin. (3) prevăd măsuri specifice pentru gestionarea pădurilor private.

SECȚIUNEA a 2-a

Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor și tratamentele silviculturale

Art. 69. – Silvicultura apropiată de natură

Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor și tratamentele silviculturale sunt parte componentă a modelului silviculturii apropiate de natură, aplicat pentru gestionarea FFN, iar executarea acestora se realizează prin norme, și după caz, prin ghiduri de bune practici, prevăzute la art. 66 alin. (2) și (3).

Art. 70. – Aplicarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor

(1) Suprafața prevăzută în amenajamentul silvic pentru parcurgerea cu lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor este minimală. Suprafețele de parcurs suplimentar cu astfel de lucrări se selectează luând în considerare criteriile din ghidurile de bune practici prevăzute la art. 66 alin. (3).

(2) Volumul de lemn prevăzut în amenajamentul silvic pentru extragere prin lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor este orientativ și se recoltează cu respectarea prevederilor normei tehnice specifice.

(3) Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor se realizează de către ocoale silvice sau de către persoane juridice atestate.

(4) Realizarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor este obligatorie pentru toți deținătorii de păduri. Nerealizarea lucrărilor prevăzute la alin. (1) conform prevederilor amenajamentelor silvice se sancționează conform legii.

(5) Lemnul rezultat din realizarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor care nu se poate valorifica prin licitații, se valorifică cu prioritate ca lemn de foc pentru aprovizionarea populației.

Art. 71. – Aplicarea tratamentului tăierilor rase

(1) Tratamentul tăierilor rase pe parchete mici este admis numai în arboretele de molid, pin, larice, echine și relativ echine, de plop euramerican, de salcie selecționată, precum și în cazul lucrărilor de substituie ori refacere a unor arborete, în care nu este posibilă aplicarea altor tratamente.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), mărimea suprafeței de pădure care se parcurge cu tratamentul tăierilor rase pe parchete mici este de maximum 3 hectare inclusiv, cu excepția arboretelor de plop euramerican și salcie selecționată, amplasate în incintele îndiguite, care necesită pregătirea mecanizată a terenului în vederea reîmpăduririi, situație în care suprafața este de maximum 5 hectare inclusiv. Între parchetele cu tăieri rase pe parchete mici se păstrează o distanță de minimum două înălțimi de arbori. Alăturarea parchetelor în cazul tăierilor rase pe parchete mici este permisă numai după realizarea stării de masiv pe suprafețele parcurse anterior.

(3) În situația apariției de produse accidentale pe suprafețe compacte, mărimea parchetului este determinată de mărimea suprafeței pe care s-a manifestat factorul dăunător și de modul de intervenție pentru înlăturarea efectelor generate de acesta.

(4) În cazul produselor extraordinare, suprafața parchetului este determinată de mărimea suprafeței pe care se constituie aceste produse.

(5) Tratamentul tăierilor rase în ariile naturale protejate este interzis, cu excepția arboretelor cu cicluri scurte de producție.

Art. 72. – Reguli de recoltare a lemnului

(1) Volumul maxim de lemn care se recoltează ca produse principale într-o unitate de gospodărire nu poate depăși posibilitatea stabilită prin amenajamentul silvic, pentru perioada de valabilitate a acestuia.

(2) Volumul maxim de lemn prevăzut la alin. (1), care se recoltează anual ca produse principale într-o unitate de gospodărire, nu poate depăși posibilitatea anuală.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), se poate depăși posibilitatea anuală în următoarele situații:

a) dacă reglementarea procesului de producție lemnoasă se realizează la nivel de arboret, precum și în cazul în care există un singur arboret în planul decenal de recoltare a produselor principale;

b) cu volumul de lemn nerecoltat, până la nivelul posibilității anuale, în anii anteriori de aplicare a amenajamentului silvic în vigoare;

c) pentru recoltarea produselor accidentale I și extraordinare, cu aprobarea Gărzii forestiere;

d) cu volumul de lemn prevăzut a se recolta din arboretele cuprinse în planul decenal, pentru valorificarea anilor de sămânță în arborete cu baza în cvercinee;

e) cu recoltarea anticipată a unui volum cumulat maxim echivalent cu o posibilitate anuală, pe întreaga perioadă de valabilitate a amenajamentului silvic.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1) posibilitatea stabilită prin amenajamentul silvic, pentru perioada de valabilitate a acestuia, se poate depăși prin recoltarea produselor accidentale I și extraordinare, care se precomptează, la nivel de unitate de gospodărire, din posibilitatea stabilită prin noul amenajament silvic pentru perioada de valabilitate a acestuia.

(5) Produsele accidentale și extraordinare se recoltează, în regim de urgență, fără excepție, în integralitate de pe toată suprafața afectată din FFN; în situația în care volumul produselor accidentale I, cumulat cu volumul tăierilor ilegale și cu volumul recoltat anterior apariției acestora depășește posibilitatea/posibilitatea anuală, ocolul silvic care asigură administrarea/serviciile silvice, după caz, întocmește documentația potrivit metodologiei aprobate prin ordin al conducătorului Autorității și o transmite spre aprobare Gărzii forestiere competente teritorial. În ariile naturale protejate se respectă legislația specifică protecției mediului; avizele pentru recoltarea produselor accidentale I și a celor extraordinare din ariile naturale protejate se eliberează în termen maxim de 30 de zile de la solicitare, neemiterea avizului în termen de 30 de zile se consideră adoptare tacită.

(6) În pădurile virgine, cvasi-virgine și rezervațiile științifice recoltarea lemnului este strict interzisă.

(7) Depășirea posibilității prevăzute la alin. (5) se aprobă prin decizie a conducătorului Gărzii forestiere competente teritorial.

(8) Volumul produselor accidentale I și extraordinare, înregistrate în unități de gospodărire în care se reglementează procesul de producție

lemnă, precum și volumul arborilor tăiați ilegal se precomptează din posibilitate.

(9) Precomptarea se realizează în cadrul aceleiași proprietăți la nivelul unității de gospodărire.

(10) Volumul lemnului prevăzut la alin. (5), care depășește posibilitatea anuală, se precomptează proporțional în anii următori de aplicare a amenajamentului silvic.

(11) Sortarea lemnului fasonat valorificat din FFN proprietate publică a statului se face pe specii, sortimente și clase de calitate, conform standardelor în vigoare, astfel încât să se asigure creșterea valorii adăugate și utilizarea lemnului în cascadă. Piese care formează un lot de lemn fasonat trebuie concentrate în tasoane.

(12) Lemnul fasonat provenit din proprietatea publică se valorifică din depozite în proporție de cel puțin 50% din lemnul fasonat începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, și de cel puțin 70% din lemnul fasonat începând cu 2030.

(13) Nerespectarea clasei de calitate prezentate la licitație se constată de către reprezentanți ai vânzătorului și cumpărătorului, iar volumul de lemn fasonat care nu corespunde calitativ sortimentului adjudecat poate fi refuzat de producătorul atestat din industria mobilei fără consecințe asupra acestuia.

(14) Prețul de pornire la licitațiile de vânzare de masă lemnă și lemn fasonat din fondul forestier proprietate publică și pasul de licitare, vor fi anunțate de organizatorul licitației în lei/ metru cub volum brut, pentru fiecare partidă/lot de lemn fasonat. Prețul este fără TVA.

SECȚIUNEA a 3-a

Regenerarea și reconstrucția ecologică a pădurilor

Art. 73. – Regimul și regenerarea arboretelor

(1) Regenerarea și reconstrucția ecologică a pădurilor se realizează în concordanță cu prevederile amenajamentelor silvice sau ale studiilor de specialitate/proiectelor tehnice.

(2) La regenerarea pădurilor se aplică regimul codrului, urmărindu-se realizarea de arborete de calitate superioară, precum și exercitarea cu continuitate de către acestea a funcțiilor de protecție.

(3) Se exceptează de la prevederile alin. (2) arboretele de plop, de salcie, de salcâm, de anin, precum și zăvoaiele, în care este admis regimul crângului.

Art. 74. – Condiții de asigurare a regenerării pădurilor

(1) Lucrările de regenerare artificială, de completare a regenerărilor naturale și împădurirea terenurilor oferite în compensare în cadrul procedurilor

de scoatere din FFN și schimb de terenuri se execută în termen de cel mult 2 ani de la tăierea unică/definitivă/după tăieri de produse accidentale sau de la data aprobării operațiunii în celelalte cazuri.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) arboretele afectate de doborâturi și rupturi masive provocate de vânt și zăpadă. În cazul acestora, în funcție de amploarea fenomenului, Garda forestieră stabilește perioada maximă de regenerare artificială și completarea regenerărilor naturale, care nu poate să fie mai mare de 5 ani de la data manifestării fenomenului care le-a cauzat.

(3) Compoziția, schemele și tehnologiile de împădurire care se aplică respectă prevederile din normele tehnice de specialitate și/sau din studiile de specialitate aprobate.

(4) Lucrările de regenerare a pădurilor și de întreținere a semînțișurilor naturale și plantațiilor se realizează de către ocoale silvice sau de către persoane juridice atestate.

(5) Atestarea persoanelor fizice și juridice care realizează lucrări de regenerare a pădurilor și de întreținere a semînțișurilor naturale și plantațiilor se realizează de Comisia de atestare care funcționează în cadrul asociației tehnico-profesionale din domeniul silvic recunoscute la nivel național. Comisia funcționează pe baza Regulamentului privind organizarea, funcționarea și componența comisiei de atestare a persoanelor fizice și juridice care realizează lucrări de regenerare a pădurilor și de întreținere a semînțișurilor naturale și plantațiilor, aprobat prin ordin al conducătorului Autorității.

(6) Asociația tehnico-profesională din domeniul silvic recunoscută la nivel național are obligația organizării de cursuri de formare profesională pentru persoanele atestate în condițiile alin. (5), în vederea creșterii gradului de cunoaștere a legislației și a principiilor de execuție a lucrărilor. Cursurile de formare profesională sunt realizate cu participarea personalului din instituțiile de învățământ superior de specialitate, durata acestor cursuri trebuie să fie de minimum 8 ore/an.

Art. 75. – Condiții de executare a reconstrucției ecologice

Reconstrucția ecologică a terenurilor degradate din afara FFN se realizează pe baza soluțiilor tehnice stabilite prin proiectele tehnice elaborate de persoane fizice și juridice atestate în baza metodologiei aprobate prin ordin al conducătorului Autorității.

Art. 76. – Materiale forestiere de reproducere

(1) Modalitățile de producere, de comercializare și de utilizare a materialelor forestiere de reproducere se aprobă prin lege, în concordanță cu prevederile legislației Uniunii Europene în domeniu.

(2) În vederea conservării și ameliorării diversității genetice a pădurilor, Autoritatea asigură trasabilitatea materialelor forestiere de reproducere.

Art. 77. – Asigurarea respectării obligației de regenerare a pădurilor

(1) În cazul în care proprietarul nu își îndeplinește obligația privind lucrările de regenerare, prevăzută la art. 23 alin. (2) lit. d) și e) și alin. (4) lit. c), din motive imputabile, Garda forestieră competentă teritorial dispune ocolului silvic executarea lucrărilor de control anual al regenerărilor, de regenerare artificială și de întreținere a culturilor, pe bază de deviz, contravaloarea acestor lucrări fiind suportată de proprietar.

(2) Devizul lucrărilor prevăzut la alin. (1), întocmit de ocolul silvic sau de prestatorul atestat, și aprobat de Garda forestieră, se comunică proprietarului.

(3) Devizul prevăzut la alin. (1), acceptat în mod expres sau tacit prin necontestare de către proprietar în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării, constituie titlu executoriu, reprezentând temei pentru executarea lucrărilor de regenerare.

(4) Contravaloarea lucrărilor de control anual al regenerărilor și de regenerare efectuate și recepționate în conformitate cu devizul aprobat este suportată de la bugetul de stat, din fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, precum și din fonduri europene, până la recuperarea creanței de la proprietar.

(5) Creanța prevăzută la alin. (4) se recuperează prin executare silită, potrivit procedurii de recuperare a creanțelor bugetare.

(6) În situația terenurilor pentru care nu s-a îndeplinit obligația de regenerare, iar proprietarul nu se poate identifica sau pentru care proprietarul a decedat și nu s-a realizat dezbaterea succesorală, Garda forestieră dispune executarea lucrărilor de control anual al regenerărilor, de regenerare artificială și de întreținere a culturilor, pe bază de deviz. Garda forestieră notifică în scris unitatea administrativ-teritorială în raza căreia se găsește terenul cu privire la intenția de a se asigura regenerarea pentru aceste suprafețe, precum și ocolul silvic nominalizat, care întocmește devizul lucrărilor și efectuează lucrările de regenerare artificială și întreținere a culturilor.

(7) Pentru recuperarea creanței în condițiile alin. (6), Garda forestieră va dispune una din următoarele căi de acțiune:

a) executarea lucrărilor de către ocolul silvic nominalizat și transferarea creanței la deținător cu acordul acestuia, indiferent dacă acesta este unul dintre potențialii succesori sau un deținător fără titlu care asigură gestiunea economică a terenului forestier;

b) declanșarea procedurii privitoare la bunurile abandonate conform dispozițiilor Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau succesiunii vacante dacă cerințele legale sunt îndeplinite în acest caz și efectuarea lucrării de regenerare în termen de 3 ani de la finalizarea procedurii;

c) declanșarea procedurii de expropriere pentru cauză de utilitate publică și efectuarea lucrării de regenerare în termen de 3 ani de la finalizarea procedurii, expropriator fiind Autoritatea, prin Romsilva. Sumele necesare exproprierii se asigură de la bugetul de stat prin bugetul Autorității.

SECȚIUNEA a 4-a *Protecția pădurilor*

Art. 78. – Pășunatul în FFN

(1) Se interzice pășunatul în FFN, în perdelele forestiere de protecție și în perimetrele de ameliorare a terenurilor degradate.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în situații de urgență, Garda forestieră poate aproba pășunatul în FFN, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) se desfășoară pe durată limitată;
- b) se practică doar în anumite perimetre ale pădurii;
- c) solicitările de aprobare aparțin autorităților publice locale;
- d) s-a obținut acordul proprietarului și al ocolului silvic prestator al serviciilor silvice.

(3) Se interzice pășunatul în arboretele în curs de regenerare, în plantațiile și regenerările tinere, precum și în arboretele incluse în tipurile funcționale I și II.

(4) În cazul pădurilor proprietate publică a statului, acordul prevăzut la alin. (2) lit. d) se dă de către administrator.

(5) Trecerea animalelor domestice prin terenurile din FFN spre zonele de pășunat, adăpat și adăpostire se aprobă de către ocolul silvic, cu acordul proprietarului fondului forestier, pe trasee delimitate și în perioade precizate. Pentru terenurile proprietate publică a statului, aprobarea se emite de către conducătorii structurilor prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. a).

(6) Se interzice trecerea animalelor domestice prin pădure în arboretele în curs de regenerare, în plantațiile și regenerările tinere, în ariile naturale protejate de interes național, în perimetrele de ameliorare, precum și în perdelele forestiere de protecție.

(7) Cu aprobarea ocolului silvic se permite amplasarea, în mod gratuit, a stupilor de albine pe terenurile din FFN proprietate publică a statului, pe perioada pastoralului.

(8) Cuantumul plății pentru acțiunile prevăzute la alin. (2) și (5) se stabilește prin înțelegerea părților.

Art. 79. – Monitorizarea stării de sănătate a pădurilor

(1) Coordonarea monitorizării stării de sănătate a pădurilor se realizează de către Autoritate.

(2) Ocoalele silvice realizează lucrările de depistare, prognoză, prevenire și combatere a atacurilor bolilor și dăunătorilor pădurii, în conformitate cu normele tehnice privind protecția pădurilor împotriva bolilor și dăunătorilor.

Art. 80. – Măsuri de protecție a pădurilor

(1) Costul lucrărilor de protecție a pădurilor se suportă, după caz, de proprietar, respectiv de către administrator, din fondul de conservare și regenerare sau din surse proprii.

(2) Proprietarii și deținătorii de păduri au obligația de a executa lucrările necesare pentru prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor pădurilor.

SECȚIUNEA a 5-a

Limitarea efectelor schimbărilor climatice

Art. 81. – Consolidarea rezilienței pădurilor și creșterea contribuției acestora la limitarea efectelor schimbărilor climatice

(1) Normele tehnice și ghidurile de bune practici prevăzute la art. 66 includ măsuri specifice pentru creșterea rezistenței și rezilienței arboretelor la efectele schimbărilor climatice.

(2) Proprietarul poate implementa măsuri de management silvic specifice creșterii cantității de dioxid de carbon sechestrat de arborete în pădurile pentru care există amenajament silvic valabil.

(3) Evaluarea cantității de dioxid de carbon sechestrat se va efectua în conformitate cu normele tehnice, care includ atât măsurile specifice de creștere a cantității de carbon sechestrat de arborete, cât și metodologia de determinare/acordare și determinare/valorificare a creditelor de carbon.

(4) Dreptul de valorificare a creditelor de carbon stabilite conform alineatului precedent revine proprietarului sau administratorului FFN. Sumele rezultate din valorificarea creditelor de carbon constituie venituri ale proprietarului sau administratorului FFN.

(5) Autoritatea finanțează programe naționale care au ca scop creșterea cantității de carbon sechestrate prin utilizarea lemnului în domeniul construcțiilor și a industriei mobilei.

(6) Din sumele provenite în urma valorificării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, conform Directivei 2003/87/CE a Parlamentului

European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare, Autoritatea va aloca plăți compensatorii persoanelor fizice și persoanelor juridice proprietari de fond forestier, respectiv unităților administrativ-teritoriale, care dețin în proprietate fond forestier.

SECȚIUNEA a 6-a **Conservarea biodiversității**

Art. 82. – Luna plantării arborilor

(1) În perioada 15 martie – 15 aprilie a fiecărui an, Autoritatea organizează „Luna plantării arborilor” în vederea promovării mijloacelor de limitare a efectelor schimbărilor climatice.

(2) „Luna plantării arborilor” se organizează cu participarea consiliilor județene, a prefecturilor, a primăriilor, a inspectoratelor școlare teritoriale, a instituțiilor confesionale, a unităților militare, precum și a altor instituții publice.

(3) Cu prilejul organizării manifestărilor prevăzute la alin. (1), Autoritatea, prin unitățile aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea acesteia, pune la dispoziția celor interesați materialul săditor și logistica necesară.

(4) În perioada prevăzută la alin. (1), Autoritatea, administratorii pădurilor proprietate publică a statului și ocoalele silvice de regim sunt obligați să desfășoare acțiuni publice de popularizare și educare privind rolul și importanța pădurii și activități practice de realizare de plantații forestiere, întreținere și conducere a arboretelor.

Art. 83. – Forme și modalități de conservare și ameliorare a biodiversității

(1) Pentru conservarea sau, după caz, ameliorarea biodiversității pădurilor se vor lua în considerare cele 3 forme ale acesteia: diversitatea genetică, diversitatea speciilor, diversitatea ecosistemică.

(2) Conservarea și ameliorarea biodiversității pădurilor se realizează prin:

- a) adoptarea de măsuri specifice silviculturii apropiate de natură;
- b) adoptarea de măsuri pentru crearea și/sau menținerea peisajului forestier mozaicat;
- c) asigurarea conectivității ecologice, inclusiv prin coridoare ecologice;
- d) menținerea de lemn mort pe picior și pe sol în limitele ecologice necesare;
- e) menținerea și protejarea arborilor-habitat;

f) constituirea de insule de îmbătrânire ca arborete sau părți de arborete;

g) menținerea unui procent cât mai ridicat de păduri regenerate natural din sămânță;

h) menținerea sau, după caz, crearea unor culoare de vegetație forestieră în lungul cursurilor de apă;

i) menținerea unui nivel ridicat de diversitate a speciilor de floră și faună sălbatică prin ocrotirea elementelor de biodiversitate cu valoare deosebită definite prin normele tehnice.

(3) Nivelul de implementare a formelor și modalităților de conservare și ameliorare a biodiversității, cu caracter obligatoriu, este reglementat în normele tehnice prevăzute la art. 66 alin. (2).

(4) Nivelul de implementare a formelor și modalităților de conservare și ameliorare a biodiversității, recomandate cu caracter voluntar sunt stabilite în ghidurile de bune practici prevăzute la art. 66 alin. (3).

(5) Planurile de management, planurile de reconstrucție ecologică și amenajamentele silvice cuprind măsuri de îmbunătățire sau menținere a biodiversității ecosistemelor forestiere.

(6) Proprietarul poate opta pentru implementarea unor măsuri de conservare, cu caracter voluntar, cu excepția lucrărilor obligatorii de îngrijire prevăzute la art. 70.

Art. 84. – Stimularea conservării biodiversității

(1) Proprietarii terenurilor din FFN, alții decât statul, care aplică măsurile cu caracter obligatoriu necesare pentru conservarea și ameliorarea biodiversității pădurilor, conform prevederilor art. 83 alin. (3), beneficiază de compensații financiare acordate de către stat pentru restricțiile impuse, conform metodologiei definite la art. 123 alin. (2).

(2) Proprietarii terenurilor din FFN, alții decât statul, care își asumă angajamente de mediu, conform dispozițiilor art. 83 alin. (4), prin care aplică măsuri de conservare a biodiversității beneficiază de stimulente financiare conform metodologiei definite la art. 123 alin. (2).

Art. 85. – Monitorizarea conservării și ameliorării biodiversității

Realizarea obiectivelor de gospodărire a pădurilor și de conservare a biodiversității și funcțiilor acestora se monitorizează cu ajutorul unor indicatori de stare fundamentați științific și reglementați prin normele tehnice din silvicultură, în conformitate cu art. 66 alin. (2).

Art. 86. – Ecosisteme forestiere și alte elemente cu valoare ridicată de conservare

(1) Constituie ecosisteme forestiere cu valoare ridicată de conservare și sunt strict protejate:

- a) pădurile virgine și cvasivirgine cuprinse în Catalogul Național al Pădurilor Virgine și Cvasivirgine;
- b) rezervațiile științifice;
- c) arboretele din rezervațiile naturale cu regim strict de protecție;
- d) arboretele declarate monumente ale naturii;
- e) arboretele din zonele strict protejate și de protecție integrală ale ariilor naturale protejate;
- f) jnepenișurile din FFN;
- g) pădurile incluse în patrimoniul UNESCO.

(2) Au valoare ridicată de conservare: arborii-habitat, arborii cu valoare deosebită identificați ca atare în diferite acte normative, arborii remarcabili din afara FFN, precum și cei din FFN, arborii din insulele de îmbătrânire, precum și habitate marginale naturale cu valoare conservativă care se găsesc pe terenurile neproductive din FFN sau de-a lungul apelor situate în FFN.

Art. 87. – Catalogul național al ecosistemelor forestiere strict protejate

(1) Se înființează Catalogul național al ecosistemelor forestiere strict protejate, care se actualizează prin includerea de arborete identificate în baza unor criterii științifice aprobate de Autoritate.

(2) Ecosistemele cu valoare ridicată de conservare existente se declară, cu acordul proprietarului și se înscriu în Catalogul național al ecosistemelor strict protejate.

(3) Pădurile virgine și cvasivirgine sunt strict protejate și se includ în Catalogul Național al Pădurilor Virgine și Cvasivirgine, parte integrantă a Catalogului național al ecosistemelor forestiere strict protejate.

(4) Arboretele nou identificate, care îndeplinesc criteriile de încadrare într-una din categoriile ecosistemelor forestiere cu valoare ridicată de conservare prevăzute la art. 86, se încadrează în categoria respectivă.

(5) Statul, atât la solicitarea proprietarului cât și din proprie inițiativă, prin administratorul fondului forestier proprietate publică, achiziționează cu prioritate terenuri din fond forestier încadrate în categoria ecosistemelor cu valoare ridicată de conservare.

Art. 88. – Reguli de conservare a biodiversității în regenerări

(1) Regenerarea pădurilor se realizează preponderent pe cale naturală din sămânță, în vederea conservării diversității genetice a speciilor de arbori.

(2) În cazul regenerărilor artificiale, conservarea și ameliorarea biodiversității pădurilor constituie principalul mijloc de creștere a rezilienței acestora și se asigură prin:

- a) utilizarea resurselor genetice incluse în Catalogul Național al Materialelor de Bază pentru producerea materialelor forestiere de reproducere, care se revizuieste;
- b) promovarea cu prioritate a speciilor autohtone;
- c) utilizarea proveniențelor adaptate la condițiile de vegetație.

Art. 89. – Asigurarea conservării și ameliorării biodiversității pădurilor

(1) Conservarea și ameliorarea biodiversității pădurilor se realizează în concordanță cu obiectivele de conservare, în mod unitar la nivel național, în baza măsurilor de gestionare aprobate prin normele tehnice.

(2) Obiectivele de conservare pentru pădurile situate în arii naturale protejate se stabilesc având în vedere cu prioritate menținerea sau restabilirea stării de conservare favorabilă a habitatelor naturale. Amenajamentul silvic al acestor păduri este instrument de planificare pentru atingerea obiectivelor ariilor naturale protejate.

(3) În procesul de amenajare a pădurilor situate în arii naturale protejate prevederile planurilor de management sau, după caz, setul de măsuri minime de conservare ale ariilor naturale protejate cu care acestea se suprapun sunt prioritare în raport cu prevederile normelor tehnice.

(4) Amenajamentele silvice pentru terenurile din FFN incluse în arii naturale protejate preiau și implementează măsurile de management din planurile de management aprobate, sau măsurile minime de conservare dacă nu există planuri de management aprobate, și se armonizează prin încadrarea în categorii funcționale specifice și stabilirea de soluții tehnice corespunzătoare.

(5) Amenajamentele silvice elaborate pentru pădurile situate în arii naturale protejate stau la baza acordării, pentru restricțiile impuse de măsurile prevăzute la alin. (4), a compensațiilor aferente aplicării măsurilor de conservare din planurile de management ale ariilor naturale protejate; compensațiile reprezintă contravaloarea produselor/serviciilor pe care proprietarii nu le recoltează sau de care nu beneficiază, după caz.

Art. 90. – (1) Pentru pădurile de pe raza teritorială a unității administrativ-teritoriale Ilfov sunt permise doar lucrări în scop de reconstrucție ecologică, lucrări de împăduriri, reîmpăduriri și completare a regenerării naturale, lucrări de îngrijire a culturilor și semințișurilor până la realizarea stării de masiv și lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor din categoria degajărilor, depresajului, curățirilor și răriturilor. În cazuri strict justificate, se

poate proceda la doborârea arborilor care creează o stare de pericol pentru siguranța utilizatorilor pădurii.

(2) Lucrările de rărituri prevăzute la alin. (1) ce implică tăieri de arbori se execută în perioada 1 noiembrie – 31 martie a anului.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul pădurilor încadrate la tipul funcțional TI, se aplică regimul juridic specific acestei încadrări. În cazul pădurilor cuprinse în arii naturale protejate, în privința recoltării de lemn, se aplică măsurile cele mai restrictive dintre cele prevăzute în planul de management sau cele de la alin. (1).

(4) Titularii dreptului de proprietate privată asupra pădurilor de pe raza teritorială a unității administrativ-teritoriale Ilfov beneficiază de compensații, la cerere, pentru implementarea prevederilor alin. (1). Quantumul și metodologia acordării compensațiilor sunt cele stabilite prin normele metodologice de acordare, utilizare și control al compensațiilor reprezentând contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează, datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice care determină restricții în recoltarea de masă lemnoasă.

Art. 91. – Comunitățile dependente critic de pădure din arii naturale protejate

La elaborarea planurilor de management pentru ariile naturale protejate și stabilirea măsurilor prevăzute de acestea, se ține cont de asigurarea accesului la resursele forestiere tradiționale pentru comunitățile dependente critic de pădure, așa cum sunt definite în prezenta lege.

Art. 92. – Transferul obligațiilor de conservare a biodiversității

Proprietarul care intenționează să transmită dreptul de proprietate asupra terenurilor din FFN încadrate în categoria ecosistemelor cu valoare ridicată de conservare sau în arii naturale protejate este obligat să informeze dobânditorul în legătură cu obligațiile referitoare la conservarea biodiversității, cu minimum 30 de zile înainte de transmiterea dreptului de proprietate.

SECȚIUNEA a 7-a *Paza FFN*

Art. 93. – Reguli de organizare a pazei

(1) Paza FFN se realizează potrivit dispozițiilor prezentei legi, iar scopul pazei îl constituie preîntâmpinarea, descurajarea, combaterea actelor păgubitoare pentru integritatea FFN și a obiectivelor, bunurilor și produselor acestuia.

(2) Măsurile de pază și securitate ale FFN se stabilesc pe bază de analiză de risc elaborată de către structurile de administrare a FFN sau de

prestare a serviciilor silvice și avizată de către Garda forestieră și de către Inspectoratul de poliție județean, competente teritorial.

(3) Conducătorii structurilor de administrare a FFN sau de prestare a serviciilor silvice elaborează regulamentul propriu privind organizarea pazei.

(4) Modelul-cadru al regulamentului privind organizarea pazei prevăzut la alin.(3), criteriile și procedurile privind realizarea analizei de risc, se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(5) Paza se asigură prin personal silvic propriu al structurii de administrare. În cazuri justificate, pe baza informațiilor rezultate din analiza de risc, structura de administrare poate asigura paza fondului forestier și cu structuri specializate autorizate conform reglementărilor specifice în domeniul pazei bunurilor.

(6) Structura de administrare a FFN are obligația asigurării continuității pazei FFN aflat în responsabilitate.

(7) Paza poate fi organizată, după caz, de mai multe ocoale silvice în comun.

(8) Conducătorul structurii de administrare a FFN răspunde pentru neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (3).

(9) Prevederile Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a actelor normative subsecvente nu au aplicabilitate în ceea ce privește realizarea și implementarea măsurilor de pază și de securitate în FFN.

(10) Unitățile de poliție și jandarmerie, potrivit atribuțiilor ce le revin conform legii, asigură sprijin de specialitate în asigurarea pazei FFN.

Art. 94. – Obligațiile generale ale personalului silvic cu atribuții de pază

(1) Personalul silvic cu atribuții de pază are următoarele obligații generale în timpul serviciului:

a) să cunoască locurile și punctele vulnerabile din fondul forestier în pază, pentru a preveni producerea faptelor de natură să aducă prejudicii fondului forestier;

b) să păzească suprafețele de fond forestier predate spre pază;

c) să oprească și să legitimeze persoanele despre care există date sau indicii că au săvârșit fapte care pot fi încadrate ca infracțiuni, contravenții silvice, ori alte fapte ilicite în fondul forestier aflat în pază;

d) să sesizeze poliția, de îndată, în legătură cu fapte de natură a prejudicia fondul forestier aflat în pază și să-și dea concursul ori de câte ori este solicitat de către organele de urmărire penală sau de organele de poliție;

e) să poarte în timpul serviciului mijloacele de apărare, de protecție și armamentul cu care este dotat și să facă uz de armă numai în cazurile și în

condițiile Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

f) să execute alte sarcini care i-au fost încredințate, potrivit regulamentului și planului de pază;

g) să execute patrulări în vederea prevenirii incendiilor în zonele și perioadele de risc, iar în cazul declanșării unui incendiu să alarmeze ocolul silvic și celelalte instituții abilitate pentru astfel de situații și să acționeze imediat pentru localizarea și stingerea incendiului;

h) să asigure măsuri de identificare și conservare a mijloacelor de probă cu ocazia constatării infracțiunilor până la sosirea personalului împuternicit pentru control sau organelor de urmărire penală.

(2) Regulamentul privind organizarea pazei elaborat conform art. 93 alin. (3) trebuie să cuprindă cel puțin următoarele obligații ale personalului silvic cu atribuții de pază:

a) să execute patrulări și să desfășoare activități de prevenire și de combatere a faptelor penale și contravenționale care ar putea aduce atingere integrității FFN;

b) să constate nerespectarea prevederilor legale privind exploatarea lemnului și a tăierilor fără drept;

c) să execute patrulări în vederea prevenirii incendiilor în zonele și perioadele de risc, iar în cazul declanșării unui incendiu, să alarmeze ocolul silvic și celelalte instituții abilitate pentru a interveni în astfel de situații;

d) să ia măsuri de prevenire și combatere a depozitării de deșuri de orice tip pe terenurile din FFN;

e) să ia măsuri de asigurare a integrității FFN împotriva ocupării sau folosirii ilegale de terenuri, sustragerii de lemn sau a altor produse ale pădurii, distrugerii construcțiilor, instalațiilor, bornelor, culturilor, degradării arborilor, puietilor și lăstarilor, precum și a oricăror fapte ilegale;

f) să controleze circulația materialului lemnos în FFN pentru care asigură paza în vederea stabilirii provenienței și legalității transportului de materiale lemnoase;

g) să stabilească prejudiciul produs în FFN aflat în pază și să acționeze pentru identificarea autorilor acestor fapte.

(3) În cazul asigurării pazei FFN și cu structuri specializate, regulamentul de pază cuprinde și atribuțiile acestora.

Art. 95. – Răspunderea structurii de administrare a FFN

(1) Structura de administrare prestatoare a serviciilor de pază răspunde civil în cazul producerii de prejudicii în terenul forestier obiect al contractului de administrare/prestare a serviciilor de pază.

(2) Contractele de administrare/asigurare a serviciilor de pază vor conține clauze de angajare a răspunderii civile menționate la alin. (1).

(3) În cazul pagubelor constatate în FFN, proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale, administratorul/proprietarul terenului este obligat să se constituie parte civilă în instanță pentru recuperarea pagubei.

(4) În cazul valorilor nerecuperate ale funcțiilor nerealizate ale pădurii, constatate pe terenurile din FFN, Garda Forestieră cu competență teritorială se constituie ca parte civilă în instanță pentru recuperarea valorii funcțiilor nerealizate.

Art. 96. – Răspunderea personalului cu atribuții de pază

(1) Personalul silvic cu atribuții de pază a FFN răspunde patrimonial, în conformitate cu prevederile Legii nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru pagubele în FFN pe care îl are în pază, produse de terți sau din fapta proprie, în situația în care acesta nu depune o informare scrisă către ocolul silvic de îndată ce constată existența pagubelor.

(2) Conducătorul ocolului silvic are obligația de a sesiza de îndată de la primirea informării scrise menționate la alin. (1) unitățile de poliție sau de parchet competente teritorial.

(3) Acțiunile în răspundere patrimonială formulate împotriva personalului silvic cu atribuții de pază a FFN pentru pagubele produse în FFN pe care îl are în pază, în condițiile prezentei legi, sunt de competența materială a instanțelor de conflicte de muncă.

(4) Constatarea și evaluarea pagubelor care angajează răspunderea patrimonială se fac de către personalul silvic cu atribuții de control, prin fișa postului sau prin delegare, după caz, pe bază de proces-verbal. Încălcarea obligațiilor de serviciu atrage răspunderea penală sau disciplinară, după caz.

(5) Contravaloarea pagubelor constatate și evaluate în condițiile alin. (4) se încasează de către ocolul silvic care asigură administrarea/serviciile silvice și are destinațiile prevăzute de prezenta lege. În cazul pagubelor constatate în FFN, proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale, administratorul/proprietarul terenului este obligat să se constituie parte civilă în instanță pentru recuperarea pagubei, sub sancțiunea recuperării acestei pagube pe cale civilă de la conducătorul structurii de administrare.

(6) În cazul terenurilor din FFN preluate în pază de ocolul silvic în baza actelor de constatare menționate la art. 31 alin. (3), și pentru care nu sunt încheiate contracte de administrare sau de servicii silvice minimale, sumele încasate ca despăgubiri și care, potrivit prezentei legi, ar trebui să se acorde proprietarului pădurii în care s-a produs paguba, se fac venit la fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, și se utilizează, la cerere, de către ocolul silvic care asigură administrarea/serviciile silvice.

(7) Transferul sumelor prevăzute la alin. (5) și (6) care, potrivit prezentei legi, revin proprietarilor/deținătorilor cu orice titlu de fond forestier, se face de ocolul silvic în maximum 30 de zile de la data încasării acestora.

Art. 97. – Utilizarea instrumentelor și tehnologiilor moderne de supraveghere

(1) Pentru asigurarea integrității FFN, prevenirea și combaterea activităților ilegale și asigurarea trasabilității lemnului recoltat din pădure, precum și pentru administrarea mijloacelor de probă, administratorii de fond forestier instalează sisteme de supraveghere video, pentru care termenul de stocare a imaginilor video este de minimum 3 luni. Locațiile sistemelor de supraveghere video se vor amplasa în punctele stabilite pe baza analizei de risc prevăzute la art. 93 alin. (2).

(2) Structurile de administrare de fond forestier care utilizează sisteme proprii de supraveghere video sunt obligate să asigure accesul nemijlocit, în timp real, la aceste sisteme și accesul la informațiile stocate, la cererea Autorității, a Gărzii Forestiere Naționale, a Gărzilor Forestiere, Poliției și Jandarmeriei.

(3) Autoritatea asigură conectarea sistemelor de monitorizare instalate de structurile de administrare ale fondului forestier la sistemul informațional integrat pentru păduri.

(4) Sistemele prevăzute la alin. (1) și Sistemul informațional integrat pentru păduri se dezvoltă inclusiv cu capacități automate de detectare și alertare a posibilelor activități ilegale la regimul silvic. Mecanismul de monitorizare și alertare și procedura de intervenție a autorităților prevăzute la art. 136 se stabilește prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 20.

(5) Prelucrarea datelor cu caracter personal, efectuată de entitățile care utilizează informațiile și datele preluate din sistemele de supraveghere video prevăzute la alin. (1), se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 679/2016 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46 CE, precum și a legislației naționale aplicabile domeniului protecției datelor.

SECȚIUNEA a 8-a ***Prevenirea și stingerea incendiilor***

Art. 98. – Obligații referitoare la prevenirea și stingerea incendiilor

(1) Proprietarii terenurilor din FFN, ai perdelelor forestiere de protecție și ai terenurilor degradate din afara FFN pe care s-au realizat lucrări de împădurire, precum și ocoalele silvice care asigură servicii silvice sau administrarea acestora, sunt obligați să aplice și să respecte normele specifice de prevenire și apărare împotriva incendiilor, aprobate prin ordin al conducătorului Autorității.

(2) Persoana fizică care observă un incendiu de pădure are obligația să întreprindă toate demersurile pentru informarea autorităților, inclusiv apelarea numărului unic de urgență 112 și să ia măsuri, după posibilitățile sale, pentru limitarea și stingerea incendiului.

SECȚIUNEA a 9-a ***Produsele pădurii***

Art. 99. – Produsele pădurii

(1) În sensul prezentei legi, produsele specifice FFN sunt lemnul, produsele lemnoase asimilate lemnului și produsele nelemnoase.

(2) Lemnul este reprezentat prin:

- a) produse principale, rezultate din tăieri de regenerare a pădurilor;
- b) produse secundare, rezultate din tăieri de îngrijire și conducere a arboretelor;
- c) produse accidentale, rezultate în urma acțiunii factorilor biotici și abiotici destabilizatori;
- d) produse extraordinare.

(3) Produsele lemnoase asimilate lemnului sunt: arbori și arbuști ornamentali, pomi de Crăciun, răchită, puieți și diferite produse din lemn.

(4) În sensul prezentei legi, produsele nelemnoase specifice FFN sunt reprezentate prin:

- a) fructe de pădure;
- b) semințe forestiere;
- c) trufe și alte ciuperci comestibile din flora spontană din cuprinsul acestuia;
- d) plante medicinale și aromatice din cuprinsul acestuia;
- e) rășină;
- f) alte produse.

(5) Produsele nelemnoase se recoltează cu acordul administratorului în cazul FFN proprietate publică sau al proprietarului în celelalte cazuri, în condițiile stabilite prin ordin al conducătorului Autorității.

(6) Prin excepție de la prevederile alin.(5), nu este necesar acordul administratorului în cazul FFN proprietate publică sau al proprietarului în celelalte cazuri, în cazul recoltării produselor nelemnoase pentru uz casnic.

Art. 100. – Sprijinirea comunităților dependente de produsele pădurii

(1) Comunitățile locale dependente de pădure sunt comunități locale tradiționale care depind în mare măsură de resursele oferite de pădure pentru asigurarea subzistenței, păstrarea identității culturale sau îmbunătățirea situației economice și sociale, cu îndeplinirea în mod cumulativ a următoarelor criterii:

a) dependența de resursele forestiere;
 b) fezabilitatea procurării resurselor forestiere din alte zone;
 c) activități tradiționale care țin de lucrul la pădure sau de practicarea lemnăritului;

d) recoltarea resurselor nu contribuie la degradarea pădurilor.

(2) Indicatorii de desemnare, procedurile de identificare a comunităților dependente de pădure definite la alin. (1) și a terenurilor forestiere de care acestea depind, se stabilesc prin Metodologie aprobată prin hotărâre a Guvernului.

(3) Este interzisă cesionarea dreptului de recoltare a produselor nelemnoase pentru pădurile proprietate publică, care oferă resurse forestiere de bază pentru comunitățile locale dependente de pădure. Proprietarii/administratorii FFN proprietate publică au obligația să acorde acces gratuit pentru comunitățile dependente de pădure pentru consum propriu al produselor nelemnoase ale pădurii prevăzute la art. 99 alin. (4) lit. c) – f), cu respectarea condițiilor legale de recoltare.

(4) Valorificarea lemnului din FFN proprietate publică de care comunitățile locale dependente de pădure depind și achiziționarea de servicii de către administratorii de FFN proprietate publică a statului sau a unităților administrative-teritoriale respective trebuie să contribuie la dezvoltarea socio-economică a comunităților locale definite la alin. (1).

(5) Beneficiarii prevăzuți la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 33/1996 privind repunerea în unele drepturi economice a locuitorilor Munților Apuseni, republicată, sunt considerați Comunitățile locale dependente de pădure și beneficiază de drepturile acordate acestor comunități.

SECȚIUNEA a 10-a ***Exploatarea lemnului***

Art. 101. – Atestarea agenților economici care efectuează exploatarea lemnului

(1) Exploatarea lemnului include toate fazele tehnologice/procese care se aplică pentru obținerea sortimentelor de lemn brut.

(2) Exploatarea lemnului se realizează de către persoane juridice atestate.

(3) Atestarea persoanelor juridice pentru activitatea de exploatare a lemnului se face de către Comisia de atestare care funcționează în cadrul asociației patronale și profesionale din domeniul forestier recunoscută la nivel național. Comisia de atestare funcționează pe baza Regulamentului privind aprobarea criteriilor și procedura de atestare/reatestare, organizarea, funcționarea și componența comisiei de atestare a agenților economici pentru exploatarea lemnului, aprobat prin ordin al conducătorului Autorității.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2), exploatarea lemnului se poate realiza și fără atestare, în următoarele cazuri:

a) de către proprietarii de fond forestier persoane juridice și fizice care pot exploata din proprietatea lor un volum de până de 20 metri cubi /an/teren forestier în proprietate, precum și persoanele fizice membre ale formelor asociative prevăzute la art. 8 alin. (1);

b) la exploatarea lemnului din parchetele de curățiri;

c) la intervenția de urgență în cazul calamităților în albia minoră a râurilor sau pe suprafața construcțiilor hidrotehnice, în scopul prevenirii inundațiilor, precum și la intervenția de urgență în vederea deblocării infrastructurii de transport;

d) de către Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare, în scopul asigurării apei preluate prin sistemele de desecare-drenaj și evacuate în emisari prin canale deschise în zona dig-mal sau pentru asigurarea aducerii apei de la stația de pompare de bază, prin canale deschise executate;

e) la executarea lucrărilor de întreținere și reparații pe terenurile amenajate cu lucrări de îmbunătățiri funciare, respectiv amenajări de irigații, de desecare sau de combatere a eroziunii solului, după caz, inclusiv în zonele de protecție aferente acestora;

f) pentru prevenirea deteriorării elementelor infrastructurii rutiere și feroviare și pentru asigurarea circulației rutiere și feroviare.

(5) La nivelul Comisiei de atestare se înființează Registrul electronic național al evidenței utilajelor specifice de exploatare. Dezvoltarea și operaționalizarea Registrului se fac de către asociația profesională în cadrul căreia funcționează Comisia de atestare.

(6) Retragera certificatelor de atestare se face de către Comisia de atestare în baza propunerii de retragere din raportul de control întocmit de Garda Forestieră Națională și structurile acesteia sau alte instituții cu rol de control. Retragera poate fi contestată în condițiile legii.

(7) Asociația profesională în cadrul căreia funcționează Comisia de atestare are obligația organizării de cursuri de formare profesională pentru administratorii agenților economici și personalul de specialitate, în vederea creșterii gradului de cunoaștere a legislației și a regulilor de exploatare a lemnului. Durata acestor cursuri trebuie să fie de minimum 8 ore/an.

Art. 102. – Impactul exploatării lemnului asupra ecosistemelor forestiere

(1) În organizarea și derularea activității de exploatare a lemnului se urmărește reducerea impactului, exprimat ca durată și intensitate, asupra ecosistemului forestier.

(2) Instrucțiunile privind aprobarea criteriilor specifice impactului exploatării lemnului în ariile naturale protejate, a termenelor, modalităților și

perioadelor de colectare, scoatere și transport ale materialului lemnos, se aprobă prin ordin al conducătorului Autorității.

(3) Criteriile specifice ale impactului exploatării lemnului în ariile naturale protejate sunt:

a) la punerea în valoare a arboretelor din FFN și a vegetației forestiere din afara acestuia, situate în ariile naturale protejate, la nivel de unitate de producție, necesare menținerii/îmbunătățirii stării de conservare a speciilor/habitatelor, precum și a celorlalte elemente naturale/de patrimoniu natural prezente în arboretele pentru care a fost desemnată aria naturală protejată;

b) pentru desfășurarea activității de exploatare forestieră în ariile naturale protejate, care vor fi introduse în cuprinsul autorizației de exploatare forestieră, în vederea menținerii/îmbunătățirii stării de conservare a speciilor/habitatelor, precum și a celorlalte elemente naturale/de patrimoniu natural prezente în arboretele pentru care a fost desemnată aria naturală protejată.

Art. 103. – Autorizația de exploatare

(1) Exploatarea lemnului se realizează pe baza autorizației de exploatare/procesului-verbal de inventariere înregistrată/înregistrat în sistemul informatic integrat și emisă/emis, după caz, de ocolul care asigură administrarea sau serviciile silvice sau de personalul silvic prevăzut la art. 35.

(2) În ariile naturale protejate autorizațiile de exploatare/procesul-verbal de inventariere trebuie să cuprindă condițiile specifice de mediu pentru desfășurarea activității de exploatare forestieră și măsurile pentru monitorizarea acesteia.

(3) Emiterea autorizației de exploatare/procesului-verbal de inventariere se face în condițiile Instrucțiunilor privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport ale materialului lemnos, aprobate prin ordin al conducătorului autorității.

(4) Titularului autorizației de exploatare i se interzice începerea exploatării lemnului înaintea predării parchetului.

(5) Este interzisă tăierea sau extragerea prin orice mijloc a arborilor care nu sunt destinați extragerii conform autorizației de exploatare/procesului-verbal de inventariere.

(6) Titularii autorizațiilor de exploatare/procesului-verbal de inventariere sunt direct răspunzători pentru prejudiciile produse în șantierul de exploatare a lemnului.

Art. 104. – Marcarea arborilor

(1) Arborii destinați tăierii se inventariază și, în funcție de natura tăierii, se marchează, după caz, cu dispozitive speciale de marcat, în

conformitate cu regulamentul prevăzut la alin. (4). Pentru lucrările de conducere și îngrijire a arboretelor cu vârsta până la 30 ani nu se folosesc dispozitive speciale de marcat.

(2) Dispozitivele speciale de marcat se folosesc și de către personalul cu atribuții de control pentru marcarea cioatelor arborilor tăiați ilegal.

(3) Dispozitivelor speciale de marcat li se aplică regimul juridic al mărcilor și sigiliilor.

(4) Forma și modul de utilizare a dispozitivelor speciale de marcat, precum și modul de marcarea arborilor sau a unor loturi de arbori se stabilesc prin regulament, aprobat prin ordin al conducătorului Autorității.

(5) Folosirea dispozitivelor speciale de marcat se face numai de către personalul împuternicit.

(6) Personalul împuternicit al dispozitivului special de marcat are obligația de a nu îl folosi în alte scopuri sau în alte locații decât cele prevăzute în delegația de marcarea emisă, sau după expirarea termenului înscris în delegație.

(7) Pentru marcarea arborilor pot fi utilizate și alte sisteme de marcarea în baza regulamentulului prevăzut la alin. (4).

(8) Prin regulamentul prevăzut la alin. (4) se pot stabili, pe zone pilot, și modalități de recoltare a arborilor fără folosirea dispozitivelor speciale de marcat.

(9) Administratorii de terenuri cu destinație forestieră pot alege să implementeze un sistem alternativ de marcarea, care să consemneze elemente de identificare ale arborilor de viitor, cu renunțarea marcării arborilor de extras. Experimentarea acestor sisteme este supusă avizării prealabile a gărzii forestiere competente teritorial și este condiționată de existența unei monitorizări video permanente a tuturor ieșirilor posibile din fondul forestier administrat.

Art. 105. – Riscul normal și prejudiciile asociate exploatării lemnului

(1) Volumul arborilor vătămați sau distruși prin procesul tehnologic de exploatare a lemnului nu poate depăși 3% din volumul autorizat la exploatare.

(2) Vătămarea sau distrugerea arborilor sub volumul prevăzut la alin. (1) reprezintă risc normal al exploatării lemnului, nu constituie pagubă adusă pădurii și nu se sancționează contravențional sau penal, după caz.

(3) Dacă în procesul de exploatare sunt afectați arbori în volum care depășește limita stabilită la alin. (1), aceștia constituie pagubă adusă pădurii.

(4) Acoperirea riscurilor privind prejudiciile cauzate de exploatarea lemnului asupra solului, drumurilor forestiere, a lucrărilor de artă și malurilor apelor, distrugerea sau vătămarea semințișului utilizabil, precum și a arborilor

nedestinați exploatării, peste limitele admise de instrucțiunile prevăzute la art. 102 alin. (2), se face prin asigurarea riscului la asiguratorii autorizați sau prin depunerea unei cauțiuni, de către persoana contractantă a exploatării lemnului, în valoare de 5% din valoarea contractului în contul proprietarului/administratorului, anterior emiterii autorizației de exploatare.

(5) Este obligatorie notificarea de către titularul autorizației de exploatare a ocolului silvic cu privire la prejudiciile care decurg din riscul normal al activității de exploatare, apărute asupra arborilor care nu sunt destinați extragerii, în termen de 5 zile de la data producerii, în caz contrar, titularul autorizației de exploatare răspunde contravențional sau penal, după caz.

Art. 106. – Platforme primare și accesul la parchete

(1) Pentru exploatarea lemnului, în șantierele de exploatare a lemnului, se folosesc căi de colectare, se amenajează platforme primare și amenajări necesare lucrărilor de exploatare a lemnului, în conformitate cu prevederile din Instrucțiunile privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare și transport al lemnului, aprobate prin ordin al conducătorului Autorității.

(2) Colectarea lemnului prin traversarea terenurilor, respectiv depozitarea lemnului pe terenuri aparținând altor proprietari se face cu plata servituții de trecere și, după caz, a despăgubirilor stabilite prin înțelegerea părților sau în instanță.

(3) Conținutul-cadru al caietului de sarcini pentru licitațiile/negocierile care se organizează pentru vânzarea lemnului din proprietatea publică cuprind informații privind asigurarea condițiilor de acces la lemnul care se oferă spre vânzare, cu menționarea părții responsabile pentru efectuarea diligențelor necesare obținerii acestui drept.

SECȚIUNEA a 11-a

Proveniența și circulația lemnului

Art. 107. – Proveniența lemnului

(1) Proveniența lemnului, înțeleasă ca porțiunea de teren poziționată geografic, se certifică în baza documentelor legal aprobate introduse în sistemul informatic integrat.

(2) Obligațiile operatorului și comercianților privind proveniența lemnului și trasabilitatea materialelor lemnoase se reglementează prin hotărârea prevăzută la art. 20 alin. (1).

Art. 108. – Transportul materialelor lemnoase

(1) Lemnul/Materialele lemnoase se transportă numai însoțite de documente specifice de transport înregistrate în sistemul informatic integrat

pentru păduri, din care să rezulte proveniența legală a acestora. Documentele specifice de transport al lemnului/ materialelor lemnoase sunt documente cu regim special.

(2) Se interzice transportul cu orice mijloace de transport al materialelor lemnoase neînsoțite de documentele prevăzute la alin. (1) sau din care nu rezultă proveniența legală a acestora.

(3) Se interzice primirea, depozitarea, prelucrarea și comercializarea materialelor lemnoase fără avizul de însoțire al materialelor lemnoase prevăzut la alin. (1) sau din care nu rezultă proveniența legală a acestora.

SECȚIUNEA a 12-a ***Introducerea pe piață a lemnului***

Art. 109. – Introducerea pe piață a lemnului

(1) Recoltarea lemnului și introducerea pe piață a lemnului se realizează în condițiile prezentei legi.

(2) Introducerea lemnului pe piață se realizează în platforma primară definită ca locul poziționat geografic, raportat în sistemul informațional integrat pentru păduri, unde se încheie exploatarea lemnului și se asigură îndeplinirea condițiilor necesare prevăzute de normele reglementate la art. 20 alin. (1).

(3) Măsurarea lemnului/materialelor lemnoase se face la încărcarea în vederea transportului, potrivit hotărârii prevăzute la art. 20 alin. (1).

(4) Evaluarea cantitativă a materialelor lemnoase se face prin metodele incluse în normele prevăzute la art. 20 alin. (1) și prin alte metode cu utilizarea tehnologiilor moderne, aprobate de Autoritate.

Art. 110. – Reguli de valorificare a lemnului

(1) Valorificarea lemnului de pe terenurile din FFN proprietate publică se face în conformitate cu regulamentul de valorificare aprobat prin hotărâre a Guvernului și se realizează ținând cont de următoarele obiective:

- a) valorificarea superioară a lemnului;
- b) sprijinirea dezvoltării rurale prin prelucrarea locală a lemnului, care să vizeze inclusiv dimensionarea adecvată a grupajului de partizi sau a loturilor de lemn fasonat, astfel încât să țină cont de capacitatea de prelucrare locală;
- c) prioritatea alocării resurselor de materiale lemnoase din pădurile proprietate publică, necesare încălzirii locuințelor;
- d) asigurarea condițiilor concurențiale pe piața lemnului, care să vizeze inclusiv adoptarea unor criterii obiective și transparente de selectare a partizilor care se valorifică ca lemn pe picior sau fasonat la drum auto;
- e) transparența comercializării lemnului și materialelor lemnoase;

f) minimizarea impactului exploatării lemnului, conform criteriilor prevăzute la art. 102;

g) crearea cadrului de dezvoltare și stabilitate pentru sectorul de exploatare prin contracte-cadru multianuale pentru prestări de servicii de exploatare;

h) asigurarea cu prioritate de masă lemnoasă pentru producătorii din industria mobilei, din păduri proprietate publică a statului, sub formă de lemn fasonat, pe baza necesarului anual estimat. Aceștia au drept de preempțiune la cumpărarea de lemn fasonat, după depunerea ultimei oferte la fiecare lot, la un nivel egal de preț cu ultima ofertă, în condițiile exprimării unei oferte pentru lotul respectiv;

i) asigurarea accesului comunităților locale dependente de pădure la cumpărarea lemnului și materialelor lemnoase de care acestea depind în acord cu prevederilor art. 100 alin. (4).

(2) Producătorii atestați din industria mobilei pot încheia contracte-cadru multi-aniuale, pentru o perioadă de maximum 5 ani, în baza unei proceduri reglementate prin Regulamentul de valorificare prevăzut la alin. (1), încheiate cu administratorii fondului forestier proprietate publică a statului, pentru sortimentele lemn rotund furnir și lemn rotund gater.

(3) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, cel puțin 50% din lemnul recoltat din fondul forestier proprietate publică se valorifică ca lemn fasonat situat în depozitele pentru materiale lemnoase.

(4) Începând cu data de 1 ianuarie 2030, cel puțin 70% din lemnul recoltat din fondul forestier proprietate publică se valorifică ca lemn fasonat situat în depozitele pentru materiale lemnoase.

(5) Administratorii fondului forestier proprietate publică a statului prevăzuți la art. 32 alin. (1) și (6) sau proprietarii/administratorii fondului forestier proprietate publică a unității administrativ-teritoriale sunt obligați să ia măsuri pentru încadrarea în prevederile alin. (3) și (4).

Art. 111. – Limitarea volumului de lemn achiziționat

O întreprindere economică/grup de întreprinderi economice legate nu poate achiziționa/procesa mai mult de 30% din volumul dintr-un sortiment de lemn din fiecare specie, stabilit ca medie a ultimilor 3 ani în baza actelor de punere în valoare autorizate la exploatare și exploatare la nivel național, indiferent de forma de proprietate.

Art. 112. – Valorificarea superioară a lemnului

(1) În sensul prezentei legi, valorificarea superioară a lemnului semnifică modul de valorificare a lemnului în produse de folosință îndelungată, apte pentru utilizarea lemnului în cascadă și cu valoare socio-economică și de mediu ridicată.

(2) Statul încurajează, prin politici de achiziție publică și instrumente economice, utilizarea lemnului în construcții cel puțin pentru clădirile și infrastructura aparținând domeniului public.

(3) Statul încurajează, prin politici publice și instrumente economice, utilizarea energetică eficientă a resursei de lemn.

SECȚIUNEA a 13 -a *Accesibilitatea FFN*

Art. 113. – Accesibilizarea FFN

(1) Mărirea gradului de accesibilizare a terenurilor din FFN, parte integrantă a Strategiei Naționale pentru Păduri, constituie o condiție de bază a gestionării durabile a pădurilor, cu respectarea prevederilor planurilor de management aprobate, în cazul ariilor naturale protejate.

(2) Drumurile auto forestiere sunt căi de transport tehnologic, de utilitate privată, utilizate pentru: gestionarea pădurilor, desfășurarea activităților de vânătoare și pescuit sportiv, intervenții în caz de avarii, calamități sau dezastre, fiind închise circulației publice, precum și pentru accesul proprietarilor la propriile terenuri.

(3) Condițiile de acces se afișează pe indicatoare specifice, la intrarea pe drumul forestier.

(4) Accesibilizarea FFN se realizează, alături de alte surse, prin constituirea și utilizarea Fondului de accesibilizare a pădurilor.

(5) Fondul de accesibilizare a pădurilor se constituie din următoarele surse:

a) între 10-20% din valoarea lemnului vândut și încasat sau autorizat spre exploatare, provenit din produse principale și accidentale I, calculată la nivelul prețului mediu al unui metru cub de lemn pe picior;

b) suma cuvenită administratorului fondului forestier proprietate publică a statului, stabilită potrivit prevederilor art. 46 alin. (1) lit. b).

(6) Procentul prevăzut la alin. (5) lit. a) se aprobă prin ordin al conducătorului Autorității pentru FFN proprietate publică a statului și de proprietarul fondului forestier în alte situații.

(7) Alimentarea fondului de accesibilizare a pădurilor se face la data la care obligațiile de plată decurgând din sursele de finanțare prevăzute la alin. (5) devin exigibile.

(8) Prin derogare de la prevederile art. 6 din Legea nr. 56/2010 privind accesibilizarea fondului forestier național, republicată, fondul de accesibilizare a pădurilor se utilizează și pentru dezvoltarea infrastructurii de depozitare a materialelor lemnoase necesare valorificării superioare a lemnului, respectiv pentru:

a) proiectarea și executarea lucrărilor de construire de depozite permanente pentru comercializarea masei lemnoase sub formă fasonată, inclusiv a lucrărilor de modernizare a depozitelor existente, precum și dotarea acestora cu bunuri de capital;

b) achiziția de terenuri de către administratorii FFN proprietate publică a statului, în numele statului, pentru înființarea de noi depozite pentru materiale lemnoase; terenurile achiziționate se includ în FFN;

c) achiziționarea de utilaje pentru construcția și întreținerea drumurilor forestiere;

d) lucrări de întreținere a drumurilor forestiere existente.

Art. 114. – Proiectarea și construirea drumurilor forestiere

(1) Proiectarea și construirea drumurilor forestiere se realizează pe baza principiilor care respectă încadrarea în peisaj și a evaluării impactului de mediu, cu obligația de a nu afecta calitatea apei, a solului și a habitatelor.

(2) Proiectarea de drumuri forestiere se realizează de persoane fizice sau juridice atestate în baza unei Metodologii.

(3) Metodologia, criteriile de atestare și comisia de atestare se stabilesc prin ordin al conducătorului Autorității, cu consultarea asociațiilor profesionale de profil.

(4) Construirea drumurilor forestiere se realizează numai după aprobarea schimbării categoriei de folosință forestieră, în condițiile prevăzute la art. 47.

(5) Studiile de fezabilitate pentru dezvoltarea rețelei de drumuri forestiere se realizează în corelare cu cele pentru lucrările de corectare a torenților, după caz.

Art. 115. – Întreținerea și utilizarea drumurilor forestiere

(1) Întreținerea și repararea drumurilor forestiere sunt responsabilitatea proprietarului, respectiv a administratorului, în cazul drumurilor forestiere aflate în fondul forestier proprietate a statului, cu respectarea normativelor aprobate prin ordin al conducătorului Autorității.

(2) Deținătorii drumurilor forestiere care nu se află în proprietatea statului pot să-și adopte propriile regulamente de utilizare și transport pe aceste drumuri forestiere, cu respectarea prevederilor art. 58 și 59.

(3) Drumurile forestiere și terenurile aferente acestora aflate în FFN proprietate publică a statului, administrate de Romsilva, și care deservește FFN proprietate publică a unei unități administrativ-teritoriale pot fi date în concesiune acesteia, cu titlu gratuit, cu acordul Romsilva.

(4) Contractul de concesiune se încheie pe o perioadă ce nu poate depăși data trecerii drumului forestier și a terenului aferent acestuia în proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale potrivit procedurii

reglementate de Legea nr. 192/2010, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 5 ani, fără posibilitate de prelungire.

Art. 116. – Lucrări de corectare a torenților

Lucrările de corectare a torenților din FFN, precum și cele de întreținere și reparații ale acestora, sunt de interes național și de utilitate publică și se realizează în conformitate cu prevederile Strategiei Naționale pentru Păduri – 2030 și ale Strategiei Naționale de Management al Riscului la Inundații pe termen mediu și lung.

TITLUL IV

Dezvoltarea FFN și a vegetației forestiere din afara FFN

Art. 117. – Programul național de împădurire

(1) Dezvoltarea FFN și extinderea suprafețelor de pădure constituie o obligație a statului și o prioritate națională, în vederea asigurării echilibrului ecologic la nivel local, național și global, și se realizează prin Programul național de împădurire.

(2) Programul național de împădurire prevăzut la alin. (1) se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Autorității.

(3) Realizarea Programului național de împădurire prevăzut la alin. (1) se face prin lucrări de împădurire a terenurilor din afara FFN în vederea îmbunătățirii condițiilor de mediu și a optimizării peisajului, a asigurării și creșterii recoltelor agricole, a prevenirii și combaterii eroziunii solului, a protejării căilor de comunicație, a digurilor și a malurilor, a localităților și a obiectivelor economice, sociale și strategice, urmărindu-se împădurirea unor terenuri cu altă destinație decât cea silvică, în suprafață de cel puțin 60.000 hectare până în 2030.

(4) Romsilva, în numele statului român, poate să achiziționeze terenuri astfel încât suprafața fondului forestier proprietate publică a statului să crească.

(5) Finanțarea acțiunilor prevăzute la alin. (3) și (4) se asigură din: fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, fondul de conservare și regenerare a pădurilor, fonduri europene, fonduri de la bugetul de stat, precum și fonduri proprii ale Romsilva.

Art. 118. – Perdelele forestiere de protecție

(1) Autoritatea asigură realizarea cu continuitate a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție în care se includ perdelele forestiere de protecție existente, precum și cele care se înființează cu fonduri publice sau fonduri private, după caz.

(2) Realizarea Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție constituie obiectiv de utilitate publică.

(3) Execuția lucrărilor de înființare a perdelelor forestiere de protecție se face în baza studiilor tehnico-economice prevăzute la art. 7 alin. (3) din Legea nr. 289/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu respectarea cerințelor prevăzute la art. 7 alin. (4) și (6) – (8) din aceeași lege, fără a fi necesară obținerea altor avize/aprobări/autorizații/acorduri.

Art. 119. – Împădurirea terenurilor cu destinație agricolă

Înființarea de plantații cu specii forestiere și de perdele forestiere de protecție pe terenurile cu destinație agricolă se poate face cu orice specii lemnoase forestiere adaptate condițiilor locale, dar care ating minimum 5 metri la maturitate, inclusiv arbuștii forestieri.

Art. 120. – Împădurirea terenurilor degradate

(1) Împădurirea terenurilor agricole degradate este de utilitate publică și de interes național.

(2) Terenurile agricole degradate proprietate privată care vor fi ameliorate prin împădurire vor constitui terenuri agricole cu folosință agrosilvică. Proprietarul terenurilor degradate private poate opta pentru includerea lor în FFN, caz în care se schimbă categoria de folosință a terenului.

TITLUL V

Scheme de sprijin

CAPITOLUL I

Sprijinirea furnizării serviciilor ecosistemice

Art. 121. – Sisteme de finanțare pentru servicii ecosistemice

(1) Crearea condițiilor de furnizare a serviciilor ecosistemice peste nivelul serviciilor ecosistemice minimale, astfel cum sunt ele definite la art. 24, este susținută prin sisteme de finanțare.

(2) Sistemul de plăți compensatorii este destinat proprietarilor de păduri pentru compensarea dezavantajelor suplimentare celor determinate de asigurarea serviciilor ecosistemice minimale, create ca urmare a impunerii obligatorii a unor restricții, provenite din asumarea de către autoritățile publice a implementării unui regim de conservare a biodiversității/furnizare servicii ecosistemice.

(3) Sistemul de subvenționare este un sistem de finanțare pentru stimularea proprietarilor de păduri în vederea atingerii unor obiective suplimentare asigurării serviciilor ecosistemice minimale sau pentru stimularea atingerii serviciilor minime în situația micilor proprietăți.

(4) Sistemul de plăți reglementat al serviciilor ecosistemice se realizează prin alimentarea Fondului de mediu. Fondurile respective se utilizează, cu destinație specială, pentru plata funcțiilor de protecție identificate prin amenajamentele silvice conform prevederilor art. 122.

(5) Autoritatea, prin Romsilva, are obligația de a cumpăra terenuri din FFN proprietate privată pe care sunt amplasate păduri virgine și cvasivirgine, zone strict protejate din parcurile naționale și naturale, păduri urbane și periurbane, de la proprietarii de terenuri care își manifestă intenția de înstrăinare, în condițiile art. 53 alin. (6). Cumpărarea terenurilor se face în condițiile hotărârii Guvernului prevăzută la art. 55

Art. 122. – Reglementarea producției silvice în scopul finanțării serviciilor ecosistemice

Pentru suprafețele incluse în amenajamente silvice, nivelul minimal de reglementare a producției silvice se stabilește corespunzător cerințelor grupei a II-a funcționale, în acord cu prevederile normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor.

Art. 123. – Sprijin pentru proprietarii de păduri

(1) Statul sprijină gestionarea pădurilor prin stimulente și compensații financiare pentru proprietarii de terenuri din FFN, cu respectarea regulilor de ajutor de stat.

(2) Metodologia privind schemele de finanțare și modul de implementare și control se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Autorității în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi. Compensațiile și stimulentele stabilite prin hotărâre a Guvernului se acordă de la data aprobării de către Comisia Europeană a schemelor de ajutor de stat.

CAPITOLUL II

Fonduri speciale

Art. 124. – Fondul de conservare și regenerare a pădurilor

(1) Administratorii terenurilor din FFN proprietate a statului și ceilalți proprietari de terenuri din FFN au obligația să înființeze fondul de conservare și regenerare a pădurilor purtător de dobândă, neimpozabil, deductibil fiscal și având regimul rezervelor fiscale. Fondul se află la dispoziția și în contul administratorului sau al prestatorului de servicii silvice.

(2) Fondul de conservare și regenerare a pădurilor prevăzut la alin. (1) se constituie din următoarele surse:

a) contravaloarea terenului scos definitiv din FFN proprietate publică a statului, în cazul în care nu se oferă teren în compensare;

b) contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea lemnului înainte de vârsta exploatabilității de pe terenurile scoase definitiv sau ocupate temporar din FFN proprietate publică a statului;

c) 30% din cuantumul chiriei, pentru ocuparea temporară a terenurilor din FFN proprietate publică a statului;

d) contravaloarea despăgubirilor pentru pagubele produse FFN proprietate publică;

e) 100% din cuantumul despăgubirilor pentru pagubele produse FFN proprietate privată;

f) 10 - 25% din valoarea lemnului vândut și încasat, provenit din produse principale și accidentale I, calculată la nivelul prețului mediu al unui metru cub de lemn, pentru terenurile proprietate publică a statului; nivelul procentului se stabilește anual de Romsilva, respectiv de INCDS și de RAAPPS, prin ocolul silvic propriu;

g) 10 - 25% din valoarea lemnului autorizat spre exploatare, provenit din produse principale și accidentale I, calculată la nivelul prețului mediu al unui metru cub de lemn, pentru celelalte forme de proprietate; nivelul procentului se stabilește anual de proprietar în baza fundamentării realizate de ocolul silvic;

h) sumele reprezentând cheltuielile de instalare/reinstalare a vegetației forestiere pentru terenurile care fac obiectul compensării/ocupării temporare, precum și cheltuielile necesare până la realizarea stării de masiv pentru terenurile din FFN;

i) sumele reprezentând contravaloarea efectelor determinate de funcțiile de protecție, ecologice și sociale ale pădurilor;

j) sumele rezultate în situația descrisă la art. 22 alin. (3);

k) alocații de la bugetul de stat.

(3) Fondul de conservare și regenerare a pădurilor prevăzut la alin. (1) se folosește pentru:

a) regenerarea suprafețelor parcurse cu tăieri;

b) împădurirea terenurilor goale înregistrate în amenajamentul silvic sau a celor preluate în scopul împăduririi;

c) reinstalarea pădurii pe terenurile ocupate temporar din FFN;

d) efectuarea lucrărilor de ajutorare și de îngrijire a regenerărilor naturale și artificiale și de îngrijire a culturilor tinere existente;

e) efectuarea lucrărilor în resursele genetice forestiere înscrise în Catalogul național al materialelor de bază;

f) acoperirea cheltuielilor ocazionate de refacerea pădurilor afectate de calamități;

g) efectuarea lucrărilor de degajări, curățiri și elagaj artificial;

h) cumpărarea de terenuri cu destinație agricolă sau forestieră;

i) gospodărirea pădurilor cu funcții speciale de protecție, în condițiile în care nu este reglementat procesul de producție lemnoasă;

j) efectuarea studiilor și lucrărilor de protecție a pădurilor;

k) împrejmuirea terenurilor pe care sunt instalate regenerări naturale și a plantațiilor;

l) decontarea costurilor puieților produși în pepinierele proprii sau achiziționați, utilizați la împădurire sau reîmpădurire pe terenurile din FFN pentru care sunt încheiate contracte de servicii silvice tehnice;

m) plata serviciilor de administrare/pază din disponibilul rămas la finele anului;

n) înființarea de pepiniere noi;

o) asigurarea irigațiilor plantațiilor și pepinierelor;

p) achiziționarea de echipamente și utilaje necesare pentru regenerarea artificială a pădurilor.

(4) Alimentarea fondului de conservare și regenerare a pădurilor se face la data la care obligațiile de plată decurgând din sursele de finanțare prevăzute la alin.(2) devin exigibile.

(5) Evidența fondului de conservare și regenerare a pădurilor se ține pe proprietar/deținător.

(6) Sumele rămase disponibile din acest fond la sfârșitul anului calendaristic se reportează în anul următor, cu aceeași destinație, cu excepția celor prevăzute la alin. (2) lit. k).

(7) În cazul terenurilor din FFN proprietate privată și proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, după acoperirea cheltuielilor anului curent din fondul de conservare și regenerare a pădurilor constituit în anul anterior pentru destinațiile prevăzute la alin. (3) lit. a) – d) și n) sumele rămase disponibile se restituie, la cerere, proprietarului.

(8) Lucrările prevăzute a fi finanțate din fondul de conservare și regenerare a pădurilor pot fi realizate și cu resurse proprii.

CAPITOLUL III

Alocări de la bugetul de stat

Art. 125. – Tipuri de alocări de la bugetul statului

(1) În scopul gestionării durabile a terenurilor din FFN proprietate privată prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. e) și a celor proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. c) și d), statul alocă prin bugetul Autorității sume pentru:

a) asigurarea integrală de la bugetul de stat a contravalorii pazei și serviciilor minimale pentru terenurile din FFN de maximum 30 hectare, aflate în proprietatea sau în deținerea persoanelor fizice sau juridice, inclusiv cele deținute de persoanele înscrise în Registrul Agricol Național, indiferent dacă

acestea sunt sau nu cuprinse într-o asociație, care au încheiate contracte de servicii silvice minimale/acte de constatare cu ocoale silvice nominalizate; plata se face către ocolul silvic nominalizat, în baza devizului întocmit de acesta, pentru suprafețele pentru care are încheiate contracte de servicii silvice minimale/acte de constatare;

b) devizul prevăzut la lit. a) se calculează ca produs între suprafața prevăzută în contractele de servicii silvice minimale/actele de constatare și costurile medii/hectar, pe suprafețele aferente formelor de relief, potrivit anexei nr. 2;

c) acordarea unor compensații reprezentând contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează, din cauza funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice care determină restricții în recoltarea lemnului;

d) asigurarea diferenței dintre sumele necesare pentru finanțarea integrală a lucrărilor prevăzute la art. 124 alin. (3) lit. a) – d) și sumele calculate la nivelul maxim în fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

e) contravaloarea lucrărilor de combatere a bolilor și dăunătorilor prevăzute la art. 80, numai pentru fondul forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, dacă suprafața proprietății forestiere este mai mică sau egală cu 30 hectare, indiferent dacă aceasta este sau nu cuprinsă într-o asociație;

f) refacerea pădurilor, dacă sumele constituite la nivelul maxim din fondul de conservare și regenerare a pădurilor sunt insuficiente, și a căilor forestiere de transport afectate de calamități naturale sau de incendii, cu autor necunoscut;

g) sprijinirea înființării și dezvoltării asociațiilor de proprietari de păduri;

h) punerea la dispoziția proprietarilor de păduri a materialelor de educație forestieră privind ocrotirea și conservarea pădurilor.

(2) Limitarea dreptului de proprietate asupra terenurilor din FFN peste nivelul de reglementare definit la art. 122, se stabilește numai cu acordarea de compensații, cu excepția situațiilor în care dreptul de proprietate este limitat la inițiativa și prin voința expresă a proprietarului.

(3) Pentru gestionarea durabilă a fondului forestier proprietate publică a statului se alocă administratorului acestuia, prin bugetul Autorității, sume pentru construirea/reabilitarea/refacerea căilor forestiere de transport și construirii/întreținerii/refacerii/reparațiilor lucrărilor pentru corectarea torenților.

(4) Normele metodologice de acordare, utilizare și control a sumelor prevăzute la alin. (1) lit. c) se aprobă prin Hotărâre a Guvernului la propunerea Autorității.

(5) Condițiile de acordare a sumelor prevăzute la alin. (1) lit. d) – g) se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(6) Orice măsură de sprijin/facilitate prevăzută de prezentul articol, care constituie ajutor de stat, se acordă cu respectarea prevederilor europene și naționale din domeniul ajutorului de stat.

Art. 126. – Alte ajutoare de stat în silvicultură

(1) În scopul gestionării durabile a terenurilor din FFN proprietate privată și a celor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, statul acordă ajutoare de stat în silvicultură, în conformitate cu Regulamentele UE și reglementările naționale, cu respectarea prevederilor europene și naționale din domeniul ajutorului de stat.

(2) Autoritatea asigură elaborarea reglementărilor sectoriale și gestionarea fondurilor financiare necesare acordării ajutoarelor de stat prevăzute la alin. (1), prin bugetul propriu, respectiv prin bugetul autorității publice care gestionează Fondul pentru mediu, constituit conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Instituțiile responsabile pentru implementarea ajutoarelor de stat prevăzute la alin. (1) sunt Administrația Fondului pentru Mediu, respectiv Autoritatea.

(4) Beneficiarii ajutoarelor de stat prevăzute la alin. (1) sunt proprietarii terenurilor din FFN proprietate privată și proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale.

(5) Ajutorul de stat prevăzut la alin. (1) se acordă pentru:

a) costurile reprezentând contravaloarea cheltuielilor de instalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la închiderea stării de masiv pe suprafețele compacte de fond forestier, de minimum 0,5 hectare, afectate de factori biotici și/sau abiotici; costurile se aprobă pe bază de deviz de către Garda Forestieră competentă teritorial;

b) contravaloarea pierderii de creștere, care se acordă anual, pe o perioadă de 10 ani, pentru suprafețele prevăzute la lit. a); compensația se acordă începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a produs afectarea;

c) contravaloarea costurilor generate de recoltarea produselor accidentale.

(6) Pentru terenurile din FFN proprietate a statului, costurile reprezentând contravaloarea cheltuielilor de instalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la închiderea stării de masiv pe suprafețele compacte de fond forestier, de minimum 0,5 hectare, afectate de factori biotici și/sau abiotici, respectiv doborâturi și rupturi masive de vânt și zăpadă, uscări în masă, incendii, se suportă din fondul de rezervă al Guvernului.

(7) Ocoalele silvice și administratorii fondului forestier pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 10% din impozitul pe

profit/impozitul pe veniturile microîntreprinderilor și pot redirecționa pentru susținerea unităților care se ocupă de educație forestieră.

Art. 127. – Beneficiarii finanțărilor

Sumele prevăzute la art. 125 alin. (1) lit. a) și d) – f) se pun la dispoziția ocolului silvic care asigură administrarea/serviciile silvice, după caz, iar cele prevăzute art. 125 alin. (1) lit. c), g) și h) și alin. (3) se pun la dispoziția proprietarilor.

Art. 128. – Finanțarea instrumentelor de monitorizare

Instrumentele de monitorizare prevăzute la art. 18 și 19 sunt finanțate anual de la bugetul de stat, prin bugetul Autorității.

Art. 129. – Finanțarea educației forestiere, proiectelor de informare publică și cercetării aplicative

Finanțarea programelor și proiectelor de informare publică, de educație și a cercetării științifice aplicative în sectorul forestier se realizează prin Fondul de ameliorare a fondului funciar, cu destinație silvică, cu respectarea prevederilor europene și naționale din domeniul ajutorului de stat.

Art. 130. – Compensări pentru perdele forestiere

Persoanele juridice care au concesionate terenuri proprietate publică a statului cu altă destinație decât cea forestieră pe care se realizează perdele forestiere de protecție, sunt scutite de la plata redevenței aferente suprafeței ocupate de perdelele forestiere, cu respectarea prevederilor europene și naționale din domeniul ajutorului de stat.

TITLUL VI

Controlul aplicării și respectării regimului silvic

Art. 131. – Controlul de stat de specialitate și atribuțiile de control ce revin personalului silvic împuternicit

(1) Controlul de specialitate este efectuat de către personalul silvic din cadrul Autorității, din cadrul Gărzii Forestiere Naționale și al Gărzilor Forestiere, precum și de personalul silvic din cadrul ocoalelor silvice/structurilor de administrare a fondului forestier, potrivit competențelor legale.

(2) Autoritatea, prin Garda Forestieră Națională sau structurile teritoriale ale acesteia, poate dispune în scris ocoalelor silvice efectuarea de controale, inclusiv nominalizarea personalului silvic implicat în această activitate, ocolul silvic fiind obligat să dea curs solicitării în cel mult 10 zile calendaristice de la primirea solicitării.

(3) În exercitarea atribuțiilor de serviciu și în constatarea contravențiilor și a faptelor ce constituie infracțiuni silvice, personalul silvic cu atribuții de control este investit cu exercițiul autorității de stat, în limitele competențelor stabilite de lege.

(4) În situația constatării de fapte care pot fi încadrate ca infracțiuni silvice, personalul pentru control din cadrul Autorității, Gărzii Forestiere Naționale și a Gărzilor Forestiere și personalul din cadrul ocoalelor silvice/structurilor de administrare a fondului forestier are următoarele obligații:

a) legitimează și stabilește identitatea persoanelor care încalcă dispozițiile legale silvice;

b) dispune suspendarea lucrărilor silvotehnice în curs astfel încât urmele rezultate prin săvârșirea faptelor, corpurile delictelor și orice alte mijloace de probă să nu dispară și asigură măsurile de ridicare sau conservare a mijloacelor materiale de probă; prezentele dispoziții se completează în mod corespunzător cu prevederile art. 61 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare;

c) sesizează poliția sau parchetul competent de îndată ce a constatat săvârșirea unei fapte prevăzute ca infracțiune silvică potrivit art. 291 alin. (1) din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare;

d) întocmește actul de constatare pentru faptele prevăzute de legea penală săvârșite pe terenuri din FFN conform competenței legale.

(5) Personalul de control din cadrul Autorității, a Gărzii Forestiere Naționale și a Gărzilor Forestiere și personalul silvic din cadrul ocoalelor silvice/structurilor de administrare a fondului forestier are următoarele atribuții cu privire la constatarea și sancționarea contravențiilor silvice:

a) legitimează și stabilește identitatea persoanelor care încalcă dispozițiile legale silvice;

b) întocmește actul de constatare pentru faptele contravenționale săvârșite pe terenurile din FFN conform competenței legale;

c) confiscă sau reține, după caz, toate bunurile destinate, folosite sau produse ca urmare a săvârșirii contravenției, în condițiile Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, cu modificările și completările ulterioare;

d) evaluează prejudiciul forestier produs prin fapte de natură contravențională și acționează pentru identificarea autorilor acestor fapte;

e) oprește autovehiculele pe drumurile forestiere, în vederea exercitării controlului circulației materialului lemnos.

(6) Personalul cu atribuții de pază a FFN poate avea și atribuții de control.

Art. 132. – Organizarea și îndeplinirea atribuțiilor de control prin structurile Autorității

(1) Autoritatea organizează și realizează controlul de stat de specialitate prin personalul propriu cu atribuții de control și prin personalul cu atribuții de control din cadrul Gărzii Forestiere Naționale și din cadrul Gărzilor Forestiere:

- a) controlul aplicării și respectării regimului silvic;
- b) controlul modului în care se aplică și se respectă normele specifice în vegetația forestieră din afara fondului forestier;
- c) controlul provenienței și a circulației materialelor lemnoase precum și a trasabilității acestora;
- d) controlul legalității recoltării produselor nelemnoase din FFN.

(2) În exercitarea atribuțiilor de serviciu privind controlul de stat de specialitate, precum și în constatarea contravențiilor și a faptelor ce constituie infracțiuni silvice, personalul silvic este investit cu exercițiul autorității de stat, în limitele competențelor stabilite de lege.

(3) Autoritatea, prin Garda Forestieră Națională sau structurile teritoriale ale acesteia, poate dispune în scris ocoalelor silvice efectuarea de controale, nominalizând în dispoziția de control personalul silvic care desfășoară această activitate. Ocolul silvic este obligat să efectueze controlul de îndată, dar nu mai târziu de 10 zile calendaristice de la primirea dispoziției de efectuare a controlului.

Art. 133. – Reguli de executare a controlului

(1) Controlul de specialitate exercitat de Autoritate trebuie să fie:

- a) eficient, urmărind problemele reale și relevante, bazat pe abordare de risc;
- b) transparent, organizat după reguli explicite;
- c) adaptabil, în funcție de necesități.

(2) Autoritatea integrează informațiile din sistemele de monitorizare pe care le are la dispoziție și stabilește liniile de acțiune pentru programele naționale de control tematic pe care le comunică Gărzii Forestiere Naționale și structurilor din subordine.

(3) Controlul are obligatoriu o componentă de prevenție și informare, prin raportarea la un plan de măsuri, în cazul constatării pentru prima dată a unei abateri de la legislația silvică la entitatea controlată conform Legii prevenirii nr. 270/2017.

(4) Controlul vizează și conformitatea modului în care, prin administrarea, respectiv prin prestarea serviciilor silvice, sunt îndeplinite obligațiile de menținere și/sau îmbunătățire, după caz, a indicatorilor de stare ai pădurii prevăzuți în normele tehnice și juridice.

(5) Acțiunile civile care vizează pagube sau prejudicii aduse FFN, inițiate de către Ministerul Finanțelor, de către Autoritate, de către Garda Forestieră Națională, de către Gărzile Forestiere, sau de către administratorii fondului forestier proprietate publică a statului, sunt scutite de taxele judiciare de timbru.

(6) În cazul anulării prin hotărâre judecătorească definitivă a unui document de proprietate cu privire la un teren forestier, fără stabilirea noului titular, Garda Forestieră competentă teritorial stabilește prin decizie a conducătorului acesteia ocolul silvic de stat competent teritorial care va prelua suprafața în baza unui control de fond și care va asigura în continuare administrarea fondului forestier în cauză.

Art. 134. – Controlul efectuat de personalul silvic cu atribuții de control din cadrul structurilor de administrare și de prestări servicii silvice

(1) Ocolul silvic/Structura de administrare are obligația organizării în primăvara și toamna fiecărui an, a câte unui control de fond în scopul:

- a) verificării stării limitelor și bornelor amenajistice;
- b) identificării, inventarierii și evaluării valorice a arborilor tăiați fără drept, a semințșurilor utilizabile distruse sau vătămate, a oricăror altor pagube aduse pădurii, precum și a stabilirii cauzelor care le-au produs;
- c) verificării calității lucrărilor silvice executate conform normelor tehnice;
- d) stabilirii pagubelor/prejudiciilor și/sau a daunelor aduse pădurii, precum și propunerilor de recuperare a acestora.

(2) În scopul verificării modului de respectare a regimului silvic, Garda Forestieră Națională sau Gărzile Forestiere realizează controlul de fond sau controlul de fond parțial sau dispune efectuarea acestuia, ori de câte ori este nevoie.

(3) Condițiile de efectuare a controlului de fond/parțial se stabilesc în Regulamentul propriu de pază menționat la art. 93 alin. (3).

(4) Este interzisă efectuarea controlului de fond de către aceeași persoană sau de către superiorul ierarhic al acesteia în 2 ani consecutivi.

(5) Procesul-verbal încheiat în urma controlului de fond devine titlu executoriu, după comunicare și necontestarea acestuia în termen de 15 zile.

Art. 135. – Accesul personalului de control în incinte pentru depozite, instalații și alte asemenea

Deținătorii terenurilor din FFN și a vegetației forestiere din afara FFN, inclusiv ocoalele silvice, precum și deținătorii de instalații de prelucrare a materialului lemnos și de depozite sunt obligați să permită accesul personalului împuternicit pentru controlul respectării regimului silvic sau a

normelor tehnice specifice, cu notificarea acestora, cu excepția controalelor inopinate, caz în care notificarea nu este necesară.

Art. 136. – Competențe privind constatarea faptelor stabilite drept infracțiuni

(1) Au competența să constate faptele stabilite drept infracțiuni prin prezenta lege, următoarele organe de constatare:

- a) personalul silvic din cadrul Autorității, al Gărzii Forestiere Naționale și al Gărzilor Forestiere;
- b) personalul silvic din cadrul administratorilor terenurilor din FFN proprietate publică a statului;
- c) personalul silvic din cadrul ocoalelor silvice de regim;
- d) organele de urmărire penală;
- e) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române;
- f) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției de Frontieră Române;
- g) ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române.

(2) Organele de constatare din categoria personalului silvic prevăzut la alin. (1) lit. a) – c) au competența să identifice arborii destinați recoltării, cioatele provenite de la arbori care au fost tăiați fără drept și să inventarieze, în locurile unde se află, materialele lemnoase provenite din săvârșirea faptelor descrise de prezenta lege ca infracțiuni.

(3) Organele de constatare prevăzute la alin. (1) lit. e) – g) care nu sunt din categoria personalului silvic au aceleași competențe ca și organele de constatare prevăzute la alin. (2) dacă sunt absolvenți ai învățământului superior de lungă durată cu diplomă de licență și completată, după caz, cu masterat/doctorat în științe ingineresti din domeniul silvicultură sau absolvenți, cu diplomă, ai învățământului superior de scurtă durată, de profil tehnic cu calificări în domeniul silvicultură, dacă au pregătire de specialitate silvică atestată prin actul de absolvire a unei forme de învățământ recunoscute în România ori dacă au absolvit un program de formare profesională în domeniul silvicultură, organizat în instituțiile de formare al Ministerului Afacerilor Interne sau de un furnizor de formare profesională acreditat. Autoritatea asigură suportul de specialitate pentru pregătirea și perfecționarea organelor de constatare din instituțiile de formare existente la nivelul Ministerului Afacerilor Interne.

(4) Controlul depozitelor materialelor lemnoase se efectuează și de către personalul cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la solicitarea Autorității, Gărzii Forestiere Naționale sau a structurilor sale teritoriale.

(5) Prevederile prezentului titlu se completează, după caz, cu dispozițiile Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și

completările ulterioare și ale Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 137. – Drepturile și obligațiile personalului silvic

(1) Personalul silvic de toate gradele este obligat să poarte, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, uniforma și însemnele distinctive stabilite prin ordin al conducătorului Autorității. În anumite situații, în realizarea atribuțiilor de serviciu, personalul silvic poate îmbrăca ținuta civilă.

(2) Uniforma și însemnele prevăzute la alin. (1) se asigură gratuit de angajator, iar pentru personalul silvic din cadrul Autorității, Gărzii Forestiere Naționale și Gărzilor Forestiere, se asigură gratuit, prin bugetul acesteia.

(3) Gradele profesionale, indemnizațiile aferente gradelor profesionale, drepturile și îndatoririle personalului silvic se stabilesc prin Statutul personalului silvic, aprobat prin lege specială.

(4) Personalul silvic din cadrul Autorității, al Gărzii Forestiere Naționale, al Gărzilor Forestiere, al ocoalelor silvice de regim, al Romsilva și al INCDS beneficiază de o majorare cu 25% a salariului de bază.

(5) Perioadele în care personalul silvic a desfășurat activități în entitățile prevăzute la alin. (4) reprezintă stagiu de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, determinând reducerea vârstei standard de pensionare cu un an pentru fiecare 5 ani, precum și majorarea punctajelor lunare de pensie.

(6) Inginerii silvici cu pregătire superioară de lungă durată, cu cel puțin 3 ani vechime în domeniul silviculturii, se autorizează să execute măsurători topografice, în condițiile Legii cadastrului și publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare și a Regulamentului privind autorizarea și recunoașterea autorizării persoanelor fizice și juridice în vederea realizării și verificării lucrărilor de specialitate în domeniul cadastrului, geodeziei și cartografiei pe teritoriul României, aprobat prin ordin al Directorului General al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară.

(7) Executarea măsurărilor topografice de către inginerii silvici prevăzuți la alin. (5) se realizează cu respectarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 138. – (1) Prin *conflict de interese* se înțelege situația în care personalul silvic are un interes personal care influențează sau poate să influențeze îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu cu imparțialitate și obiectivitate. Interesele personale ale personalului silvic pot include un

beneficiu material sau de altă natură pentru sine, soț/soție, rudele și afinii până la gradul II.

(2) Calitatea de personal silvic ce își desfășoară activitatea în domeniile prevăzute la art. 2 lit. a) – d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, cu modificările și completările ulterioare, este incompatibilă cu orice calitate care presupune conducerea, controlarea, funcționarea sau administrarea, în fapt sau în drept, precum și aceea de salariat al unei persoane juridice care desfășoară orice activitate în domeniul silvicultură și exploatare forestieră.

(3) Incompatibilitatea are loc și atunci când soțul/soția, rudele și afinii de până la gradul II ai personalului silvic de la alin. (2) se află în orice calitate care presupune conducerea, controlarea, funcționarea sau administrarea, în fapt sau în drept, precum și aceea de salariat al unei persoane juridice care desfășoară orice activitate în domeniul silvicultură și exploatare forestieră, dacă aceasta se află în relații comerciale cu persoana juridică în care este angajat personalul silvic, iar în cazul Romsilva cu unitatea din subordinea acesteia în care personalul silvic își desfășoară activitatea.

(4) Personalul silvic cu funcții de conducere și cel de execuție, cu excepția personalului silvic care are statut de funcționar public, are obligația de a completa și depune la angajare și anual până la 15 iunie a fiecărui an o declarație de avere și declarație de interese și incompatibilități. Modelul acestor declarații este stabilit prin regulamentul prevăzut la art. 15 alin. (4).

(5) Starea de conflict de interese și de incompatibilitate se constată de Autoritate urmare a sesizării din oficiu sau a sesizării venite din partea oricărei persoane care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim.

(6) Conflictul de interese sau starea de incompatibilitate poate atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă ori penală, potrivit legii.

(7) Personalului silvic, altul decât cel care are statutul de funcționar public, pentru care s-a dispus trimiterea în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul, precum și pentru cele prevăzute de prezenta lege, i se suspendă de drept contractul individual de muncă.

(8) Personalului silvic, altul decât cel care are statutul de funcționar public, pentru care a rămas definitivă hotărârea de condamnare pentru săvârșirea unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul, precum și pentru cele prevăzute de prezenta lege i se încetează de drept contractul individual de muncă.

TITLUL VII

Răspunderi și sancțiuni

Art. 139. – Paguba și prejudiciul forestier

(1) Paguba adusă vegetației forestiere din FFN sau vegetației forestiere din afara FFN, indiferent de natura juridică a proprietății, se evaluează în condițiile Titlului VIII – Evaluarea pagubei și a prejudiciului forestier.

(2) Prejudiciul forestier produs prin fapte care constituie infracțiuni sau contravenții se stabilește prin însumarea valorii pagubei produse vegetației forestiere din FFN cu valoarea funcțiilor nerealizate ale pădurii conform Titlului VIII – Evaluarea pagubei și a prejudiciului forestier.

(3) Valoarea pagubei produse vegetației forestiere și valoarea funcțiilor nerealizate ale pădurii se evidențiază distinct în actele încheiate de agenții constatatari.

(4) Paguba stabilită potrivit prevederilor alin. (1) se evaluează de către personalul prevăzut la art. 136 alin. (1) lit. a) – c) și alin. (3) și se recuperează de către ocolul silvic care asigură serviciile silvice sau administrarea FFN, în baza procesului-verbal sau a actului de control de fond/parțial întocmit de personalul silvic și aprobat de conducătorul unității, care constituie titlu executoriu prin necontestare în termen de 15 zile de la data comunicării. Sumele astfel realizate se fac venit la fondul de conservare și regenerare constituit potrivit prezentei legi.

(5) Valoarea funcțiilor nerealizate ale pădurii se stabilește de către agenții constatatari prevăzuți la art. 136 alin. (1) lit. a) – c) și alin. (3) și se individualizează într-un proces-verbal, care constituie titlu de creanță. În situația în care se achită sumele aferente funcțiilor nerealizate ale pădurii în termen de 30 zile de la data comunicării procesului-verbal, nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, iar sumele încasate se fac venit integral la fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică.

(6) După expirarea termenului de plată prevăzut la alin. (5), pentru funcțiile nerealizate ale pădurii, Autoritatea/Garda Forestieră Națională/Gărzile Forestiere transmit/transmite titlurile de creanță devenite executorii, împreună cu dovada comunicării acestora, organelor fiscale competente din subordinea Agenției Naționale pentru Administrare Fiscală în vederea recuperării în conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. Pentru aceste sume se datorează dobânzi și penalități de întârziere, care vor fi calculate de organele fiscale competente ale Agenției Naționale pentru Administrare Fiscală, conform Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, de la data procesului-verbal prevăzut la alin. (5) până la

data recuperării integrale. Sumele astfel recuperate se fac venit la bugetul de stat și se încasează într-un cont de venituri distinct.

(7) Structurile de administrare au obligația de a formula acțiuni în instanță pentru recuperarea pagubelor produse FFN prin fapte care constituie infracțiuni sau contravenții și de a înștiința Garda Forestieră competentă teritorial cu privire la demersurile întreprinse în scopul realizării acestei obligații și se recuperează potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Prețul mediu al unui metru cub de lemn se aprobă prin lege.

Art. 140. – (1) Distrugerea, degradarea, în orice mod, fără drept, a vegetației forestiere instalate pe spațiile verzi, conform Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepsește.

Art. 141. – Prin legea privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice se instituie un sistem de puncte de penalizare proporțional cu gravitatea faptei și în baza căruia se poate suspenda sau retrage dreptul de acces în sistemul informațional integrat pentru păduri al contravenientului, respectiv al mijlocului de transport folosit la comiterea faptei.

Art. 142. – Infracțiunea de distrugere a vegetației din FFN

(1) Ruperea, distrugerea, degradarea ori scoaterea din rădăcini, fără drept, de arbori, puieți sau lăstari din FFN, indiferent de forma de proprietate, constituie infracțiune silvică și se pedepsește după cum urmează:

a) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului forestier produs este de cel puțin 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de lemn la data comiterii faptei;

b) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului forestier produs nu depășește limita prevăzută la lit. a), dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de un an, iar valoarea cumulată a prejudiciului produs depășește limita prevăzută la lit. a);

c) cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului prevăzut de art. 66 alin. (1) lit. g) din Codul penal, dacă valoarea prejudiciului forestier produs este de cel puțin 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de lemn la data comiterii faptei.

(2) Tentativa se pedepsește.

Art. 143. – Infracțiunea de tăiere fără drept de arbori

(1) Tăierea fără drept de arbori din FFN, indiferent de forma de proprietate, constituie infracțiune silvică și se pedepsește după cum urmează:

a) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului produs este de până la 5 ori prețul mediu al unui metru cub de lemn la data comiterii faptei;

b) cu închisoare de la un an la 5 ani și interzicerea exercitării dreptului prevăzut de art. 66 alin. (1) lit. g) din Codul penal, dacă valoarea prejudiciului produs este cuprinsă între limita prevăzută la lit. a) și de cel mult 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de lemn la data comiterii faptei;

c) cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului prevăzut de art. 66 alin. (1) lit. g) din Codul penal, dacă valoarea prejudiciului produs este de peste 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de lemn la data comiterii faptei.

(2) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani sau cu amendă, tăierea jnepenișurilor din FFN și din afara FFN dacă a fost afectată o suprafață mai mare de 100 metri pătrați.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) Nu constituie infracțiune tăierea arborilor în vederea asigurării siguranței circulației rutiere sau feroviare sau arborii rezultați din deblocarea circulației rutiere sau feroviare.

(5) Prejudiciile inevitabile constatate de către personalul silvic abilitat, ca urmare a activităților autorizate de exploatare a lemnului, nu constituie infracțiuni, cu condiția ca operatorul economic care exploatează să depună la ocolul silvic o solicitare scrisă în care să specifice volumul prejudiciat.

Art. 144. – (1) Încălcarea prevederilor art. 90 alin. (1) și (2) constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Art. 145. – Variante agravante și forme agravate

(1) Limitele speciale ale pedepselor prevăzute la art. 142, 143 și 150 se majorează cu jumătate, în cazul în care faptele au fost săvârșite după cum urmează:

a) de către o persoană având asupra sa o armă, substanțe explozive, narcotice sau paralizante;

b) de personal silvic;

c) în timpul nopții;

d) de către o persoană mascată;

e) în ecosistemele forestiere și elementele forestiere cu valoare ridicată de conservare prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. a) – e) și alin. (2).

(2) Limitele speciale ale pedepselor prevăzute la art. 151 se majorează cu jumătate, în cazul în care faptele au fost săvârșite după cum urmează:

- a) de către o persoană având asupra sa o armă, substanțe explozive, narcotice sau paralizante;
- b) de personal silvic;
- c) în timpul nopții;
- d) de către o persoană mascată.

Art. 146. – Infrațiuni privind integritatea FFN

(1) Constituie infracțiune silvică și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani realizarea de lucrări și/sau amplasarea de obiective în FFN fără acte de aprobare privind ocuparea temporară sau scoaterea definitivă.

(2) Constituie infracțiune silvică și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani reducerea suprafeței FFN cu încălcarea metodologiei stabilite prin art. 39 alin. (3).

(3) Limitele speciale ale pedepsei prevăzută la alin. (1) se majorează cu jumătate, în cazul în care faptele au fost săvârșite în ecosistemele forestiere și elementele forestiere cu valoare ridicată de conservare prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. a) – e).

Art. 147. – Suspendarea dreptului de acces în sistemul informațional integrat pentru păduri

(1) Accesul unui utilizator în sistemul informațional integrat pentru păduri se suspendă de către Autoritate, Garda Forestieră Națională sau structurile sale teritoriale, pe o perioadă de maximum 90 de zile, la solicitarea organelor de cercetare penală, cu posibilitatea de prelungire succesivă, în situația în care împotriva acestuia s-a pus în mișcare acțiunea penală pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de prezenta lege sau a unei infracțiuni de corupție sau de serviciu, prevăzute în Titlul V din Partea specială a Legii nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Accesul unui utilizator în sistemul informațional integrat pentru păduri poate fi suspendat de către Autoritate, Garda Forestieră Națională sau structurile sale teritoriale, pentru alte situații decât cele prevăzute la alin. (1), în condițiile reglementate prin Hotărârea Guvernului prevăzută la art. 20.

(3) Utilizatorul sistemului informațional integrat pentru păduri poate contesta măsura suspendării prevăzută la alin. (1) și (2) în termen de maximum 30 de zile de la data comunicării în scris a acesteia.

Art. 148. – Folosirea fără drept și falsificarea dispozitivului special de marcat

(1) Folosirea dispozitivelor speciale de marcat prevăzute la art. 104 fără drept sau cu nerespectarea reglementărilor specifice în vigoare constituie infracțiune silvică și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) În cazul falsificării dispozitivelor speciale de marcat sunt aplicabile dispozițiile art. 317 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 149. – (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani fapta de a introduce, modifica sau șterge date informatice în sistemul informațional integrat pentru păduri rezultând date necorespunzătoare adevărului, în scopul de a fi utilizate în vederea producerii de consecințe juridice.

(2) La încadrarea faptelor ca infracțiuni se au în vedere toleranțele reglementate prin actele normative.

Art. 150. – Furtul de arbori

(1) Furtul de puieți sau lăstari care au fost rupți, tăiați ori scoși din rădăcini, din păduri, perdele forestiere de protecție, sau din terenuri degradate care au fost ameliorate prin lucrări de împădurire constituie infracțiune și se pedepsește după cum urmează:

a) cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă, dacă valoarea materialului lemnos sustras este de cel puțin 5 ori prețul mediu al unui metru cub de lemn la data comiterii faptei;

b) cu închisoare de la un an la 3 ani, dacă valoarea materialului lemnos sustras este mai mare decât limita prevăzută la lit. a), dar nu mai mare de 20 de ori prețul mediu al unui metru cub de lemn la data comiterii faptei;

c) cu închisoare de la 2 la 7 ani, dacă valoarea materialului lemnos sustras este egală sau depășește de 20 de ori prețul mediu al unui metru cub de lemn la data comiterii faptei.

(2) Furtul de arbori doborâți sau rupți de fenomene naturale ori de arbori care au fost tăiați ori scoși din rădăcini, din păduri, perdele forestiere de protecție, din terenuri degradate care au fost ameliorate prin lucrări de împădurire și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național, precum și al oricăror alte produse specifice ale fondului forestier național constituie infracțiune și se pedepsește după cum urmează:

a) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă valoarea materialului lemnos sustras este de cel mult 5 ori prețul mediu al unui metru cub de lemn la data comiterii faptei;

b) cu închisoare de la un an la 5 ani, dacă valoarea materialului lemnos sustras este mai mare decât limita prevăzută la lit. a), dar nu mai mare de 20 de ori prețul mediu al unui metru cub de lemn la data comiterii faptei;

c) cu închisoare de la 2 la 7 ani, dacă valoarea materialului lemnos sustras este egală sau depășește de 20 de ori prețul mediu al unui metru cub de lemn la data comiterii faptei.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt comise de persoane care sunt autorizate pentru a exploata volum de lemn pe picior, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

(4) Tentativa se pedepsește.

Art. 151. – Infracțiuni privind depozitarea și circulația materialelor lemnoase

(1) Constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la un an la 5 ani sau amendă și interzicerea exercitării dreptului prevăzut de art. 66 alin. (1) lit. g) din Codul penal, deținerea în depozite de către operatorul economic sau comerciant, a unui volum total de materiale lemnoase pentru care diferența în plus sau în minus, dintre volumul stocului fizic și volumul stocului scriptic, înregistrat în sistemul informațional integrat pentru păduri, depășește 20% raportat la stocul scriptic, dar nu mai puțin de 10 metri cubi, la momentul constatării faptei.

(2) Transportul cu orice mijloace de transport al materialelor lemnoase neînsoțite de avizul de însoțire al materialelor lemnoase sau fără proveniență legală constituie infracțiune și se sancționează cu:

a) închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă și interzicerea exercitării dreptului prevăzut de art. 66 alin. (1) lit. g) din Codul penal, dacă volumul materialelor lemnoase transportate fără proveniență legală este cuprins între 5,01 metri cubi și 10,00 metri cubi, inclusiv;

b) închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă și interzicerea exercitării dreptului prevăzut de art. 66 alin. (1) lit. g) din Codul penal, dacă volumul materialelor lemnoase transportate fără proveniență legală este cuprins între 10,01 metri cubi și 20,00 metri cubi, inclusiv;

c) închisoare de la 2 la 7 ani sau cu amendă și interzicerea exercitării dreptului prevăzut de art. 66 alin. (1) lit. g) din Codul penal, dacă volumul materialelor lemnoase transportate fără proveniență legală este de cel puțin 20,01 metri cubi.

(3) Se sancționează potrivit alin. (2) lit. a) transportul de materiale lemnoase cu aviz de însoțire emis în mod legal pentru care diferența dintre volumul înscris în avizul de însoțire și volumul constatat cu ocazia controlului diferă cu minimum 20%, dar nu mai puțin de 5,01 metri cubi materiale lemnoase.

(4) Se sancționează potrivit alin. (3) transportul în mod repetat de materiale lemnoase, dacă valoarea prejudiciului produs nu depășește limita

prevăzută la alin. (2) lit. a), dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de un an, iar valoarea cumulată a prejudiciului produs depășește limita prevăzută la alin. (2) lit. a).

(5) Bunurile care au fost folosite, în orice mod, sau destinate a fi folosite la săvârșirea infracțiunilor prevăzute la alin. (2) – (4), inclusiv mijloacele de transport, se confiscă în mod obligatoriu în natură.

Art. 152. – Regimul măsurilor asigurătorii și confiscarea

(1) Materialele lemnoase rezultate ca urmare a săvârșirii unor fapte ce pot fi încadrate ca infracțiuni conform prezentei legi se confiscă în natură sau prin echivalent. În cazul confiscării în natură, materialele lemnoase se ridică și se predau în custodie ocolului silvic care are sediul social cel mai apropiat de locul constatării, acesta fiind obligat să le preia. Transportatorul este obligat să transporte materialele lemnoase confiscate la locul de predare în custodie, indicat de agentul constatat. În cazul confiscării prin echivalent, calculul contravalorii materialelor lemnoase se face la prețuri de referință, pe specii și sortimente, stabilite anual în raport cu valoarea de circulație a materialelor lemnoase, prin ordin al conducătorului Autorității, pe baza prețului pieței, rezultat prin calcularea mediei ultimelor prețuri de vânzare, comunicate de administratorii fondului forestier proprietate publică, care au vândut sortimentul respectiv în ultimele 6 luni.

(2) Produsele din lemn obținute din lemn brut, rezultate ca urmare a săvârșirii unor fapte care sunt încadrate ca infracțiuni potrivit prezentei legi, se retrag și, după caz, se recheamă imediat de pe piață.

(3) Ocoalele silvice au obligația înființării cel puțin a unui depozit/depozit temporar, cu obligația asigurării unui spațiu destinat preluării și depozitării materialelor lemnoase ridicate/confiscate.

(4) În cazul săvârșirii faptelor prevăzute la art. 143, 150 și 151, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.

(5) În cazul în care se dispune măsura sechestrului asupra materialelor lemnoase sunt aplicabile, după caz, dispozițiile art. 252¹ – 252⁴ din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Materialele lemnoase prevăzute la alin. (1) sunt produse perisabile și se valorifică de către custozi în condițiile Regulamentului privind valorificarea lemnului din terenurile FFN proprietate publică prevăzut la art. 110 alin. (1); prețurile de pornire la licitație sunt cele din lista prețurilor de referință, pe specii și sortimente stabilite anual, pentru materialele lemnoase care nu se găsesc sau care nu pot fi identificate, stabilită anual de Autoritate, denumită în continuare *Lista prețurilor de referință*.

(7) Sumele rezultate din valorificarea materialelor lemnoase în condițiile alin. (6) din care se scad cheltuielile ocazionate custodelui de

manipulare și/sau valorificare, se depun într-un cont bancar indicat de organul de urmărire penală.

Art. 153. – Amenda pentru persoana juridică

Prin derogare de la dispozițiile art. 137 alin. (2) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, în cazul infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, suma corespunzătoare unei zile-amendă pentru persoana juridică este cuprinsă între 500 lei și 25.000 lei.

Art. 154. – Obligația de a transporta bunul la locul de predare în custodie

În cazul măsurii sechestrului asigurator asupra vehiculului, făptuitorul este obligat să transporte, pe cheltuiala sa, bunul care a făcut obiectul măsurii sechestrului asigurator, la locul de predare în custodie stabilit de organul de urmărire penală.

Art. 155. – Detașarea personalului cu atribuții de control

În cazul infracțiunilor prevăzute de prezenta lege, pentru cauze de complexitate ridicată, procurorul poate solicita, după caz, conducătorului Gărzii Forestiere Naționale ori conducătorului Gărzii Forestiere, detașarea de personal cu atribuții de control în cadrul unităților de parchet, cu respectarea dispozițiilor art. 127 alin. (5) din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, cu modificările ulterioare.

Art. 156. – Completarea cu dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură penală

Prevederile prezentului titlu se completează cu dispozițiile Legii nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare.

TITLUL VIII

Evaluarea pagubei și a prejudiciului forestier

Art. 157. – Paguba și prejudiciul forestier

(1) Paguba adusă vegetației forestiere din FFN și din afara FFN și prejudiciul forestier în cazul vegetației forestiere din FFN, indiferent de natura juridică a proprietății, se evaluează de către agenții constatatori prevăzuți la art. 136 alin. (1) lit. a) – c) și alin. (3).

(2) În FFN, valoarea prejudiciului forestier se stabilește prin însumarea valorii pagubei cu valoarea funcțiilor nerealizate ale pădurii.

(3) La măsurarea elementelor dendrometrice ale arborilor sustrași se pot utiliza și mijloace electronice de măsurare pe baza metodologiei aprobate de Autoritate.

(4) Evaluarea pagubelor produse prin afectarea arborilor se face în conformitate cu metodele dendrometrice pentru evaluarea volumului de lemn destinat valorificării și a valorilor necesare calculului volumului de lemn destinat valorificării, aprobate prin ordin al conducătorului Autorității prin:

a) determinarea volumului arborilor sustrași în raport cu diametrul măsurat la cioată, în terenurile din FFN și din afara FFN;

b) determinarea volumului arborilor sustrași în raport cu un arboret similar.

(5) Încadrarea în limitele valorii pagubelor și/sau a prejudiciului forestier stabilite în condițiile prezentei legi are în vedere calculul acestora fără aplicarea cotei de TVA.

Art. 158. – Stabilirea pagubei produse arborilor prin tăiere fără drept, rupere, scoatere din rădăcini și distrugere

(1) Valoarea unitară a pagubei produse arborilor se stabilește prin multiplicarea factorului „k” specific, prevăzut în tabelul nr. 1 din anexa nr. 3, cu valoarea medie a unui metru cub de lemn pe picior.

(2) Valoarea factorului „k” care se folosește este cea corespunzătoare categoriei de diametre în care se încadrează diametrul calculat pentru arborele afectat/prejudiciat/tăiat și pentru specia sau grupa de specii a acestuia.

(3) Pe terenurile plane, diametrul arborelui tăiat se stabilește prin măsurarea cioatei în plan orizontal la înălțimea la care s-a făcut secționarea arborelui, dar nu mai mult de 30 centimetri de la nivelul solului.

(4) Pe terenurile înclinate, diametrul arborelui tăiat se măsoară în partea din amonte, în conformitate cu prevederile alin. (3).

(5) În cazul în care forma secțiunii arborelui sau a cioatei nu este circulară, diametrul se determină conform prevederilor alin. (3) și (4), ca medie a două diametre perpendiculare, din care primul diametru măsurat este diametrul cel mai mic de pe toată secțiunea cioatei.

(6) În cazul arborilor scoși din rădăcini, fără a fi sustrași, precum și a celor afectați/prejudiciați fără tăiere, diametrul arborelui se măsoară la distanța de 30 centimetri de la colet.

(7) În cazul arborilor scoși din rădăcini și sustrași sau în cazul arborilor tăiați, prin a căror tăiere nu a rămas cioată, diametrul cioatei se stabilește după cum urmează:

a) prin calculul mediei aritmetice a diametrelor măsurate la 30 centimetri de la nivelul solului pentru cel puțin 3 arbori din imediata apropiere a gropii și din aceeași specie cu arborele extras, dacă aceasta poate fi identificată;

b) prin calculul mediei aritmetice a diametrelor măsurate la 30 centimetri de la nivelul solului pentru cei mai apropiați 3 arbori aparținând aceleiași specii.

(8) În cazul secuirii arborilor, calculul valorii pagubei și măsurarea diametrului se fac potrivit prevederilor alin. (1) – (4).

(9) În situația în care sunt înlăturați toți arborii, fără a exista posibilitatea de a aplica dispozițiile alin. (1) – (8), valoarea pagubei se calculează prin înmulțirea volumului mediu/hectar pe specii corespunzător compoziției din amenajamentul silvic cu suprafața afectată aferentă și cu valoarea prețului unui metru cub de lemn de foc din Lista prețurilor de referință.

(10) În situația în care, pentru suprafața de pe care s-au înlăturat toți arborii și nu există amenajament silvic, valoarea pagubei se calculează prin multiplicarea suprafeței afectate cu volumul mediu la hectar, clasa a treia de producție, la vârsta de 50 de ani, și cu prețul mediu al unui metru cub de lemn, după cum urmează:

- a) pentru specia stejar pedunculat la câmpie;
- b) pentru specia fag la deal;
- c) pentru specia molid la munte.

(11) Stabilirea suprafeței care este utilizată în formula de calcul prevăzută la alin. (9) pe unitate amenajistică se face pe bază de măsurători de către agenții constatatori prevăzuți în art. 136 alin. (1) lit. a) – c) și alin. (3).

(12) Pentru infracțiunile prevăzute la art. 148, valoarea pagubei se stabilește ca produs dintre volumul rezultat pe specii, reconstituit conform metodelor dendrometrice pentru evaluarea volumului de lemn destinat valorificării și valorile necesare calculului volumului de lemn destinat valorificării, aprobate prin ordin al conducătorului Autorității și prețul de referință aferent sortimentului lemn de foc din Lista prețurilor de referință, multiplicat de 3 ori.

Art. 159. – Stabilirea pagubei produse prin afectarea puieților și/sau lăstarilor

(1) Valoarea pagubei produse puieților și lăstarilor se determină prin înmulțirea valorii factorului „k”, prevăzută în tabelul nr. 2 din anexa nr. 3, corespunzătoare speciei, cu valoarea medie a unui metru cub de lemn.

(2) Valoarea unitară a pagubei prevăzută la alin. (1) se stabilește luându-se în calcul un puieț/metru pătrat, respectiv un lăstar/metru pătrat.

Art. 160. – Stabilirea pagubei produse prin furtul de arbori

(1) Valoarea pagubei produse prin furtul de arbori doborâți sau rupți de fenomene naturale ori de arbori care au fost tăiați, distruși ori scoși din rădăcini, din păduri, din perdele forestiere de protecție, din terenuri degradate care au fost ameliorate prin lucrări de împădurire și din vegetația forestieră din afara FFN se calculează după cum urmează:

a) dacă partea supraterană a arborelui a fost sustrasă și nu este identificată nici la cioată și nici în alte locații, volumul acesteia se preia din tabelul nr. 1 al anexei nr. 3;

b) corespunzător categoriei de diametre în care se încadrează cioata rezultată prin tăierea arborelui. Valoarea pagubei produse prin furt se obține prin multiplicarea volumului rezultat cu valoarea prețului unui metru cub de lemn de foc din Lista prețurilor de referință;

c) dacă doar o parte din partea supraterană a arborelui a fost sustrasă, iar cealaltă parte se găsește la cioată, volumul părții de arbore care a fost furat se determină ca diferență dintre volumul arborelui întreg, preluat din anexa nr. 3, corespunzător categoriei de diametre în care se încadrează cioata rezultată prin tăierea arborelui, și volumul părții de arbore identificate. Valoarea pagubei produse prin furt se obține prin multiplicarea volumului rezultat cu valoarea prețului unui metru cub de lemn de foc din Lista prețurilor de referință;

d) dacă partea supraterană a arborelui a fost sustrasă în întregime și se identifică în diferite locații se procedează după cum urmează:

(i) în cazul în care volumul lemnului identificat în alte locații este egal cu sau mai mare decât volumul stabilit cu ajutorul tabelului nr. 1 din anexa nr. 3 a prezentei legi, valoarea pagubei prin furt se obține prin multiplicarea volumului rezultat, pe sortimente, cu valoarea prețului unui metru cub de lemn din Lista prețurilor de referință;

(ii) în cazul în care volumul lemnului identificat în diferite locații este mai mic decât volumul stabilit cu ajutorul tabelului nr. nr. 1 din anexa nr. 3 a prezentei legi, pentru lemnul identificat se determină volumul pe sortimente, care se multiplică cu valoarea prețului unui metru cub de lemn din Lista prețurilor de referință, și astfel se stabilește valoarea lemnului sustras; volumul determinat ca diferență între cel stabilit cu ajutorul tabelului nr. 1 din anexa nr. 3 și cel identificat se consideră sustras și neidentificat, iar valoarea acestuia se determină prin înmulțirea volumului rezultat ca diferență cu valoarea prețului unui metru cub de lemn de foc din Lista prețurilor de referință. În acest caz, paguba pentru furt de arbori se calculează ca sumă între valoarea volumului neidentificat și valoarea volumului identificat;

(iii) în cazul în care cioatele/materialul lemnos au fost îndepărtate de pe suprafața compactă de pe care arborii au fost tăiați și sustrași, valoarea pagubei se calculează prin înmulțirea volumului mediu/hectar pe specii, corespunzător amenajamentului silvic, cu suprafața pe care nu se mai găsesc cioatele/materialul lemnos și cu valoarea prețului unui metru cub de lemn de foc din Lista prețurilor de referință. În cazul în care amenajamentul silvic este expirat, pentru calcul se vor lua în considerare informațiile din ultimul amenajament silvic: volumul mediu la hectar, pe specii, precum și creșterea anuală înmulțită cu numărul de ani scurși de la data expirării amenajamentului silvic până la data constatării faptei;

e) în situația în care, pentru suprafața de pe care s-au sustras toți arborii, nu există amenajament silvic, valoarea pagubei se calculează prin multiplicarea suprafeței afectate cu volumul mediu la hectar, clasa a treia de producție și la vârsta de 50 de ani, și cu prețul mediu al unui metru cub de lemn, după cum urmează:

- (i) pentru specia stejar pedunculat la câmpie;
- (ii) pentru specia fag la deal;
- (iii) pentru specia molid la munte.

(2) Stabilirea mărimii suprafeței care intră în formula de calcul prevăzută la alin. (1) lit. e) pe unitate amenajistică se face prin măsurători de către agenții constatatori prevăzuți la art. 136 alin. (1) lit. a) – c) și alin. (3).

Art. 161. – Stabilirea prejudiciului forestier

(1) Prejudiciul forestier se calculează prin însumarea valorii pagubei produse prin vătămare (P) cu valoarea funcțiilor nerealizate ale pădurii (VFN).

(2) Valoarea VFN se stabilește prin produsul dintre valoarea pagubei (P) și un coeficient (K) diferențiat în raport cu cele 6 tipuri funcționale în care se încadrează pădurile prin amenajamentul silvic, după cum urmează:

a) Tipul funcțional I (T.I): Păduri cu funcții speciale de protecție, în care este interzisă, prin reglementări, exploatarea lemnului sau de alte produse, fără aprobări emise în baza actelor administrative privind protecția mediului și/sau acordul administratorului ariei naturale protejate – $K=1,5$;

b) Tipul funcțional II (T.II): Păduri cu funcții speciale de protecție, în care nu este permisă reglementarea procesului de producție lemnoasă – produse principale. În cadrul acestui tip sunt admise numai lucrările speciale de conservare – $K=1,0$;

c) Tipul funcțional III (T.III): Păduri cu funcții speciale de protecție, pentru care se reglementează procesul de producție lemnoasă – produse principale, fiind admise, de regulă, tratamentul tăierilor grădinarite și tratamentul tăierilor cvasigrădinarite – $K=0,7$;

d) Tipul funcțional IV (T.IV): Păduri cu funcții speciale de protecție, pentru care se reglementează procesul de producție lemnoasă - produse principale, fiind admise, de regulă, tratamentele care promovează regenerarea naturală, cu impunerea unor restricții speciale – $K=0,7$;

e) Tipul funcțional V (T.V): Păduri cu funcții de producție și protecție destinate producției de lemn de calitate superioară, în care sunt admise tratamentele adecvate Țelurilor urmărite – $K=0,5$;

f) Tipul funcțional VI (T.VI): Păduri cu funcții de producție și protecție în care se poate aplica întreaga gamă a tratamentelor silviculturale – $K=0,5$.

(3) În cazul în care fapta este constatată în FFN pentru care nu există un amenajament silvic în vigoare, valoarea prejudiciului forestier se stabilește conform alin. (2) lit. d).

Art. 162. – Măsurile reparatorii pentru lucrările și/sau obiectivele amplasate în FFN fără aprobări legale

(1) În situația realizării de lucrări și/sau amplasării de obiective fără aprobări legale în FFN, prejudiciul se calculează cu luarea în considerare a următoarelor:

a) valoarea pagubei;
b) valoarea funcțiilor nerealizate ale pădurii;
c) valoarea pierderii de creștere, asimilată contravalorii pierderii de creștere determinate de exploatarea lemnului înainte de vârsta exploatabilității tehnice, calculată la data constatării faptei;

d) valoarea cheltuielilor de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv.

(2) La calcularea prejudiciului, Garda Forestieră competentă teritorial constată dacă terenul mai poate fi adus în starea inițială sau dacă a fost schimbată ireversibil categoria de folosință a terenului, conform art. 142 alin. (5).

(3) În cazul în care, în baza unei hotărâri judecătorești definitive, se dispune desființarea lucrărilor și/sau obiectivelor amplasate în FFN fără aprobări legale, pe lângă obligația prevăzută la art. 143 alin. (3), persoana ocupantă fără aprobări legale are obligația achitării prejudiciului, reprezentat de:

a) valoarea pagubei;
b) valoarea funcțiilor nerealizate ale pădurii;
c) valoarea pierderii de creștere, asimilată contravalorii pierderii de creștere determinate de exploatarea lemnului înainte de vârsta exploatabilității tehnice, calculată la data constatării faptei;

d) valoarea cheltuielilor de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv;

e) plata unei despăgubiri cu titlu de lipsă de folosință, calculată de la data constatării faptei până la data reintroducerii terenului în circuitul silvic.

(4) În cazul în care persoana ocupantă fără aprobări legale este proprietarul terenului forestier pe care au fost amplasate lucrări și/sau obiective în FFN fără aprobări legale, valoarea pagubei și valoarea cheltuielilor de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv prevăzute la alin. (3) lit. a) și d) se virează în fondul de conservare și regenerare a pădurilor, iar valoarea funcțiilor nerealizate ale pădurii și plata despăgubirii cu titlu de lipsă de folosință, prevăzute la alin. (3) lit. b) și c), încasate de către ocolul silvic, se virează în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică.

(5) În cazul în care se dispune emiterea aprobării folosirii temporare pentru intrarea în legalitate, persoana ocupantă fără aprobări legale are obligația achitării prejudiciului reprezentat de:

- a) valoarea pagubei;
- b) valoarea funcțiilor nerealizate ale pădurii;
- c) valoarea pierderii de creștere, asimilată contravalorii pierderii de creștere determinate de exploatarea lemnului înainte de vârsta exploatabilității tehnice, calculată la data constatării faptei;
- d) valoarea cheltuielilor de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv;
- e) plata unei despăgubiri cu titlu de lipsă de folosință, calculată de la data constatării faptei până la data obținerii aprobării folosirii terenului în circuitul silvic;
- f) valoarea garanției, asimilată garanției pentru ocuparea temporară a terenului;
- g) chiria pentru folosirea temporară a terenului, datorată de la data obținerii aprobării pentru intrarea în legalitate, care se calculează și se achită similar chiriei în cazul ocupării temporare a terenurilor din FFN.

(6) În cazul în care persoana ocupantă fără aprobări legale este proprietarul terenului forestier pe care au fost amplasate lucrări și/sau obiective în FFN fără aprobări legale, valoarea pagubei și valoarea cheltuielilor de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv prevăzute la alin. (5) lit. a) și d) se virează în fondul de conservare și regenerare a pădurilor, iar valorile prevăzute la alin. (5) lit. b), c), f), încasate de către ocolul silvic, se virează în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică.

(7) În cazul în care se dispune emiterea aprobării folosirii definitive pentru intrarea în legalitate, persoana ocupantă fără aprobări legale, are obligația achitării prejudiciului reprezentat de:

- a) valoarea pagubei;
- b) valoarea funcțiilor nerealizate ale pădurii;
- c) valoarea pierderii de creștere, asimilată contravalorii pierderii de creștere determinate de exploatarea lemnului înainte de vârsta exploatabilității tehnice, calculată la data constatării faptei;
- d) valoarea taxei, asimilată taxei pentru scoaterea definitivă a terenului din FFN, calculată fără compensare cu terenuri;
- e) valoarea terenului, asimilată contravalorii terenului pentru care se emite aprobarea legală de intrare în legalitate;
- f) plata unei despăgubiri cu titlu de lipsă de folosință, calculată de la data constatării faptei până la data emiterii aprobării pentru folosirea definitivă a terenului.

(8) În cazul în care persoana ocupantă fără aprobări legale este proprietarul terenului forestier pe care au fost amplasate lucrări și/sau obiective în FFN fără aprobări legale, valoarea pagubei, prevăzută la alin. (7) lit. a) se virează în fondul de conservare și regenerare a pădurilor, iar valorile prevăzute la alin. (7) lit. b) – e), încasate de către ocolul silvic, se virează în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică.

(9) Menținerea lucrărilor și/sau obiectivelor amplasate în FFN fără aprobări legale are la baza acordul prealabil al:

a) persoanei ocupante fără aprobări legale prin care se angajează la achitarea integrală a obligațiilor bănești și a prejudiciului;

b) agenției teritorial competente pentru protecția mediului pentru menținerea lucrărilor și/sau obiectivelor amplasate în FFN fără aprobări legale, după caz, și pentru stabilirea eventuală a unor măsuri specifice pentru protecția mediului;

c) Gărzii Forestiere teritorial competente, care confirmă încadrarea în categoria celor pentru care este permisă scoaterea definitivă/ocuparea temporară.

(10) Despăgubirea cu titlu de lipsa de folosință, este egală cu dublul chiriei, calculate conform metodologiei prevăzute la art. 49. Despăgubirea cu titlu de lipsa de folosință are următoarele destinații:

a) 50% din sumă se achită în Fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică;

b) 50% din sumă se achită administratorului în cazul terenurilor proprietate publică a statului și se repartizează similar chiriei achitate pentru ocuparea temporară a terenurilor din FFN sau se achită proprietarului pentru FFN, altul decât cel proprietate publică a statului.

(11) Excepțiile prevăzute de prezenta lege de la plata unor taxe și obligații bănești, în vigoare la data emiterii aprobării pentru intrarea în legalitate, se aplică în mod corespunzător.

(12) Competența pentru emiterea aprobării în vederea intrării în legalitate este cea prevăzută la art. 44 alin. (1).

Art. 163. – Stabilirea volumului materialelor lemnoase în cazul controlului efectuat la operatorii economici care depozitează/prelucrează/comercializează /transportă materiale lemnoase

(1) Stabilirea volumului materialelor lemnoase în cazul controlului efectuat la operatorii economici care transportă/depozitează/prelucrează /comercializează materiale lemnoase se poate face prin măsurarea fiecărei piese sau prin metode de cubaj expeditiv.

(2) În cazul controlului transportului, agentul constator din categoria personalului silvic sau agentul constator prevăzut la art. 136 alin. (3) este obligat să realizeze un cubaj expeditiv al volumului încărcat în mijlocul

de transport. La stabilirea volumului factic al materialelor lemnoase prin metoda cubajului expeditiv se vor aplica factorii de cubaj medii pe sortimente/grupe de specii și toleranțele admise, stabiliți conform hotărârii Guvernului prevăzută la art. 20 alin. (1).

(3) În situația în care, în urma măsurărilor realizate potrivit alin. (2), s-a constatat o diferență de cel puțin 5% la cherestele și 10% pentru celelalte materiale lemnoase, între volumul determinat prin cubaj expeditiv și volumul înscris în avizul de însoțire, și dacă operatorul economic/transportatorul acceptă rezultatul măsurătorii, agentul constatat dispune măsurile legale, în baza acestor măsurători.

(4) Dacă operatorul economic/transportatorul nu acceptă rezultatul cubajului expeditiv, acesta este obligat să asigure transportul, descărcarea și manipularea în vederea inventarierii piesă cu piesă conform măsurilor dispuse de agentul constatat.

TITLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 164. – Dispoziții tranzitorii

(1) Autorizațiile de funcționare a ocoalelor silvice prevăzute la art. 10 din Legea nr. 46/2008 – Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, rămân valabile pentru ocoale silvice de stat înființate de administratorii fondului forestier proprietate publică a statului și pentru ocoalele silvice de regim care funcționează ca regii autonome de interes local, similar asociațiilor și fundațiilor sau ca societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, ocoalele silvice de regim care nu funcționează ca regii autonome de interes local, similar asociațiilor și fundațiilor sau ca societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt obligate să se autorizeze în condițiile prezentei legi.

(3) Ocoalele silvice nominalizate în vederea asigurării principiului teritorialității în baza Legii nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează această calitate după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) Șefii ocoalelor silvice de regim angajați în condițiile prevăzute la art. 14 alin. (5) din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 13 alin. (4), mai pot exercita această funcție maximum 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) Până la data publicării regulamentului prevăzut la art. 15 alin. (4), numirea și revocarea șefilor de ocoale silvice se face cu avizul favorabil al Autorității.

(6) Sintagma *autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură* prevăzută de Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se va utiliza până la aprobarea legislației subsecvente prevăzută de prezenta lege.

(7) Contractele de administrare sau serviciile silvice prevăzute la art. 16 din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, încheiate anterior intrării în vigoare a prezentei legi, rămân valabile în condițiile legii aflate în vigoare la momentul încheierii acestora.

(8) Normele referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, precum și cele privind proveniența și circulația materialelor lemnoase destinate consumului propriu al proprietarului și a unor măsuri de aplicare a prevederilor Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 497/2020, cu modificările și completările ulterioare, rămân valabile până la data aprobării acestora în condițiile prezentei legi.

(9) Sistemul informațional integrat de urmărire a materialelor lemnoase dezvoltat în aplicarea Normelor referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, precum și cele privind proveniența și circulația materialelor lemnoase destinate consumului propriu al proprietarului este utilizat și după data intrării în vigoare a prezentei legi, până la data operaționalizării sistemului informațional integrat pentru păduri, în condițiile prezentei legi. Până la operaționalizarea sistemului informațional integrat pentru păduri, prevederile din prezenta lege se aplică sistemului informațional integrat de urmărire a materialelor lemnoase.

(10) Datele, informațiile și procesele generate în sistemul informațional integrat privind trasabilitatea materialelor lemnoase sunt folosite cu continuitate și după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(11) Aprobările privind scoaterea definitivă sau ocuparea temporară din FFN emise anterior intrării în vigoare a prezentei legi, rămân valabile.

(12) Documentațiile de scoatere definitivă sau ocupare temporară din FFN, depuse anterior intrării în vigoare a prezentei legi, dar care nu au fost aprobate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se refac cu respectarea prevederilor art. 38 – 48.

(13) Orice trimitere la art. 36 – 42 din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face la art. 38 – 48.

(14) Contractele de concesiune încheiate înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi sunt supuse dispozițiilor legii în vigoare la data la care acestea au fost încheiate, în tot ceea ce privește încheierea, modificarea, interpretarea, efectele, executarea și încetarea acestora.

(15) Amenajamentele silvice în vigoare sau aprobate anterior datei intrării în vigoare a prezentei legi, sunt supuse dispozițiilor legii la data la care acestea au intrat în vigoare sau au fost aprobate. În situația în care prevederile din amenajamentele silvice contravin prevederilor prezentei legi, acestea se modifică în mod corespunzător în termen de maxim 12 luni de la data intrării în vigoare a legii.

(16) Normele tehnice privind compoziții, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor și de împădurire a terenurilor degradate și Ghidul de bune practici privind compoziții, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor și de împădurire a terenurilor degradate, aprobate prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2533/2022 pentru aprobarea Normelor tehnice privind compoziții, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor și de împădurire a terenurilor degradate și a Ghidului de bune practici privind compoziții, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor și de împădurire a terenurilor degradate, rămân valabile până la data aprobării acestora în condițiile prezentei legi.

(17) Normele tehnice privind îngrijirea și conducerea arboretelor și a Ghidului de bune practici privind îngrijirea și conducerea arboretelor, aprobate prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2534/2022 pentru aprobarea Normelor tehnice privind îngrijirea și conducerea arboretelor și a Ghidului de bune practici privind îngrijirea și conducerea arboretelor, rămân valabile până la data aprobării acestora în condițiile prezentei legi.

(18) Normele tehnice privind alegerea și aplicarea tratamentelor și Ghidul de bune practici privind alegerea și aplicarea tratamentelor, aprobate prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2535/2022 pentru aprobarea Normelor tehnice privind alegerea și aplicarea tratamentelor și a Ghidului de bune practici privind alegerea și aplicarea tratamentelor, rămân valabile până la data aprobării acestora în condițiile prezentei legi.

(19) Normele tehnice privind amenajarea pădurilor și Ghidul de bune practici privind amenajarea pădurilor, aprobate prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2536/2022 pentru aprobarea Normelor tehnice privind amenajarea pădurilor și a Ghidului de bune practici privind amenajarea pădurilor, rămân valabile până la data aprobării acestora în condițiile prezentei legi.

(20) Normele tehnice privind regenerarea pădurilor și efectuarea controlului anual al regenerărilor și Ghidul de bune practici privind regenerarea pădurilor și efectuarea controlului anual al regenerărilor, aprobate prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2537/2022 pentru aprobarea Normelor tehnice privind regenerarea pădurilor și efectuarea

controlului anual al regenerărilor și a Ghidului de bune practici privind regenerarea pădurilor și efectuarea controlului anual al regenerărilor, rămân valabile până la data aprobării acestora în condițiile prezentei legi.

(21) Indicatorii de stare a pădurilor prevăzuți la art. 67 se aprobă până la data de 31 decembrie 2028.

(22) Certificatele de atestare pentru lucrările de exploatare forestieră emise în temeiul Legii nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează valabilitatea până la data expirării acestora.

(23) Sintagma *masă lemnoasă* prevăzută de Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare se utilizează până la aprobarea legislației subsecvente prevăzută de prezenta lege.

(24) Studiile de specialitate pentru pădurile-parc, parcurile recreative și tematice avizate în Comisia tehnică de avizare pentru silvicultură până la data intrării în vigoare a prezentei legi, își păstrează valabilitatea.

(25) Strategia Națională pentru Păduri 2030 și Planul național de acțiune, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1227/2022 privind aprobarea Strategiei naționale pentru păduri 2030, își păstrează valabilitatea până la data de 31 decembrie 2030;

(26) Hotărârea Guvernului nr. 1076/2009 pentru aprobarea Regulamentului de pază a fondului forestier, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 26 octombrie 2009, rămâne în vigoare 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi;

(27) În termen de 60 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Autoritatea stabilește, prin Ordin al conducătorului Autorității, structurile de administrare care elaborează și implementează, pe zone pilot, regulamente proprii de pază conform normelor prezentei legi; stabilirea acestor structuri de administrare se face prin desemnare și/sau la solicitare.

(28) În termen de maximum 90 zile de la data emiterii Ordinului conducătorului Autorității prevăzut la alin. (27), structurile de administrare desemnate vor elabora regulamente proprii de pază pe care le vor implementa într-o perioadă de maximum 12 luni de la data aprobării acestora.

(29) Prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior aprobat prin Legea nr. 265/2017 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2017 privind prorogarea termenului prevăzut la art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, se menține, până la data de 31 decembrie 2025, la valoarea existentă la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(30) Până la aprobarea legislației subsecvente prevăzută de prezenta lege, se utilizează termenii și expresiile din anexa nr. 1 la Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(31) Regulamentul de valorificare al masei lemnoase din fondul forestier proprietate publică aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 715/2017 pentru aprobarea Regulamentului de valorificare a masei lemnoase din fondul forestier proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare își păstrează valabilitatea până la aprobarea Regulamentului de valorificare prevăzut la art. 110 alin. (1), în condițiile prezentei legi.

(32) La data intrării în vigoare a prezentei legi se suspendă aplicarea prevederilor legale sau contractuale referitoare la recoltarea de masă lemnoasă în arboretele din unitatea administrativ-teritorială Ilfov.

(33) Sunt exceptate de la prevederile alin. (32) contractele referitoare la recoltarea de masă lemnoasă din partizile care au fost autorizate spre exploatare până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(34) Amenajamentele silvice în vigoare pentru pădurile de pe raza unității administrativ-teritoriale Ilfov se aplică în continuare, cu excepția prevederilor referitoare la tratamente și recoltarea de produse principale, a căror aplicare se suspendă pe toată durata de valabilitate a amenajamentelor.

Art. 165. – Modificarea legii speciale privind contravențiile silvice

La articolul 19 din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 23 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Constituie contravenții silvice, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să constituie infracțiuni, și se sancționează cu amendă și cu confiscarea materialelor lemnoase în cauză următoarele fapte:

a) transportul cu orice mijloace de transport al materialelor lemnoase, cu un volum cuprins între 0,1 și 5 metri cubi, neînsoțit de documentele specifice de transport, așa cum sunt stabilite de normele privind circulația materialelor lemnoase.

Cuantumul amenzii se aplică după cum urmează:

1. 1.000 lei până la 2.000 lei, pentru un volum cuprins între 0,1 și 1 metru cub, inclusiv;

2. 2.000 lei până la 4.000 lei, pentru un volum cuprins între 1,01 și 3,00 metri cubi, inclusiv;

3. 4.000 lei până la 6.000 lei, pentru un volum cuprins între 3,01 și 5,00 metri cubi, inclusiv;

b) transportul cu orice mijloace de transport al materialelor lemnoase, însoțit de documente specifice de transport, așa cum sunt stabilite de normele privind circulația materialelor lemnoase, la care diferența dintre volumul constatat la momentul verificării și cel înscris în avizul de însoțire este de cel mult 5 metri cubi, inclusiv, cu luarea în considerare a toleranțelor legale și a contragerilor specifice.

Cuantumul amenzii se aplică după cum urmează:

1. 1.000 lei până la 2.000 lei, pentru un volum cuprins între 0,1 și 1 metru cub, inclusiv;
2. 2.000 lei până la 4.000 lei, pentru un volum cuprins între 1,01 și 3,00 metri cubi, inclusiv;
3. 4.000 lei până la 6.000 lei, pentru un volum cuprins între 3,01 și 5,00 metri cubi, inclusiv;

c) transportul cu orice mijloace de transport al materialelor lemnoase fără proveniență legală, așa cum sunt stabilite de normele privind circulația materialelor lemnoase.

Cuantumul amenzii care se aplică este cuprins între 5.000 lei până la 10.000 lei, pentru un volum cuprins între 0,1 și 5 metri cubi, inclusiv;

d) transportul de materiale lemnoase ale căror caracteristici nu corespund cu cel puțin unul dintre elementele înscrise în avizul de însoțire referitoare la:

- (i) volum pe specii/grupe de specii, cu luarea în considerare a toleranțelor/contragerilor specifice;
- (ii) specie/grupe de specii;
- (iii) numărul de piese de lemn rotund cu diametrul la capătul subțire mai mare sau egal cu 24 centimetri sau numărul de bucăți/colete de cherestele.

Cuantumul amenzii se aplică după cum urmează:

1. 1.000 lei până la 2.000 lei, pentru un volum cuprins între 0,1 și 1 metru cub, inclusiv;
2. 2.000 lei până la 4.000 lei, pentru un volum cuprins între 1,01 și 3,00 metri cubi, inclusiv;
3. 4.000 lei până la 6.000 lei, pentru un volum cuprins între 3,01 și 5,00 metri cubi, inclusiv.

Sanțiunea complementară de confiscare se aplică pentru diferența de volum în plus constatată față de volumul pe specii/grupe de specii înscris în avizul de însoțire, cu luarea în considerare a toleranțelor legale și a contragerilor specifice;

e) deținerea materialelor lemnoase de către deținătorii depozitelor, ai altor spații destinate depozitării temporare și/sau ai instalațiilor de prelucrare a materialelor lemnoase pe grupe de specii și sortimente industriale, determinate ca diferențe în plus dintre volumul stocului fizic și volumul stocului scriptic înregistrat în aplicația SUMAL 2.0 este de până la 20% din stocul scriptic, dar nu mai mult de 10 metri cubi la momentul constatării faptei;

Cuantumul amenzii se aplică după cum urmează:

1. 5.000 lei până la 10.000 lei, pentru un volum de până la 5% din stocul scriptic, dar nu mai mult de 4 metri cubi, inclusiv;

2. 15.000 lei până la 20.000 lei, pentru un volum de până la 10% din stocul scriptic, dar nu mai mult de 8 metri cubi, inclusiv;

3. 30.000 lei până la 50.000 lei, pentru un volum de până la 20% din stocul scriptic, dar nu mai mult de 10 metri cubi, inclusiv;

f) nedeținerea materialelor lemnoase de către deținătorii depozitelor, ai altor spații destinate depozitării temporare și/sau ai instalațiilor de prelucrare a materialelor lemnoase pe grupe de specii și sortimente industriale, determinate ca diferențe în minus dintre volumul stocului fizic și volumul stocului scriptic înregistrat în aplicația SUMAL 2.0 este de până la 20% din stocul scriptic, dar nu mai mult de 10 metri cubi la momentul constatării faptei;

Cuantumul amenzii se aplică după cum urmează:

1. 5.000 lei până la 10.000 lei, pentru un volum de până la 5% din stocul scriptic, dar nu mai mult de 4 metri cubi, inclusiv;

2. 15.000 lei până la 20.000 lei, pentru un volum de până la 10% din stocul scriptic, dar nu mai mult de 8 metri cubi, inclusiv;

3. 30.000 lei până la 50.000 lei, pentru un volum de până la 20% din stocul scriptic, dar nu mai mult de 10 metri cubi, inclusiv.”

Art. 166. – Promovare de acte normative subsecvente

(1) Legislația subsecventă Legii nr. 46/2008 – Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, rămâne în vigoare până la adoptarea legislației subsecvente în condițiile prezentei legi.

(2) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul României adoptă, prin hotărâre, la propunerea Autorității, Regulamentul de organizare și funcționare al Romsilva, prevăzut la art. 32 alin. (2).

(3) În termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Autoritatea emite norme tehnice speciale cu privire la amenajarea pădurilor cu rol social și a celor care necesită măsuri de conservare activă fără reglementarea recoltării de produse principale, inclusiv pentru pădurile incluse în centurile verzi din jurul orașelor.

(4) În termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Autoritatea aprobă metodologia pentru crearea centurilor verzi din jurul orașelor, prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru silvicultură.

(5) În termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Consiliul Județean Ilfov, în parteneriat cu Primăria Generală a Municipiului București, cu consultarea proprietarilor și administratorilor de păduri, a societății civile, a autorităților pentru protecția mediului și a celor cu atribuții în domeniul ariilor naturale protejate, pădurilor și apelor, adoptă Planul de management al pădurilor de pe raza teritorială a unității administrativ-teritoriale Ilfov, pentru implementarea prevederilor art. 90.

Art. 167. – Abrogări

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Legea nr. 46/2008 Codul silvic, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 12 august 2015, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2006 privind stabilirea modalităților de evaluare a pagubelor produse vegetației forestiere din păduri și din afara acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 15 noiembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2007;

c) dispozițiile art. 10 și 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2005 privind administrarea pădurilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 939 din 20 octombrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 38/2006, cu modificările ulterioare;

d) dispozițiile art. 2 alin. (2), art. 5 alin. (1) din Legea nr. 56/2010 privind accesibilizarea fondului forestier național, republicată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 6 septembrie 2018;

e) Hotărârea Guvernului nr. 954/2002 privind aprobarea Regulamentului pentru stabilirea modalităților concrete de gospodărire a pădurilor și de repartizare a resurselor materiale și a surselor financiare cuvenite persoanelor fizice și juridice pentru pădurile pe care le au în proprietate și pe care le administrează prin structuri silvice de stat, pe baza contractuală, precum și a obligațiilor acestora publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 686 din 17 septembrie 2002, cu modificările ulterioare;

f) Hotărârea Guvernului nr. 2293/2004 privind gestionarea deșeurilor rezultate în urma procesului de obținere a materialelor lemnoase publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1261 din 28 decembrie 2004, cu modificările ulterioare;

g) Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de acordare, utilizare și control al sumelor anuale destinate gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale și pentru aprobarea Procedurii de realizare a serviciilor silvice și de efectuare a controalelor de fond, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 18 august 2009, cu modificările ulterioare.

Art. 168. – Anexe

Anexele nr. 1 – 3 fac parte integrantă din prezenta lege.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 17 decembrie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VASILE-DANIEL SUCIU

Termeni și expresii

Act de constatare	Actul încheiat între reprezentantul ocolului silvic nominalizat și reprezentantul Gărzii Forestiere competente teritorial, în vederea asigurării pazei și a serviciilor silvice minimale de către ocolul silvic nominalizat pentru suprafețe de FFN de maximum 30 hectare pentru care nu există administrare sau pentru care nu sunt asigurate servicii silvice minimale, al căror proprietar nu se poate identifica ori a cărui succesiune nu a fost dezbătută, precum și pentru suprafețele din FFN de peste 30 hectare pentru care nu este asigurată administrarea sau serviciile silvice.
Administrarea pădurilor	Ansamblu de activități cu caracter tehnic, economic și juridic menite să asigure gestionarea durabilă a terenurilor din FFN, cu respectarea regimului silvic.
Administrație silvică	Ansamblu de entități prin care se realizează gestionarea fondului forestier în condițiile prezentei legi.
Amenajament silvic	Produs al activității de amenajare cu conținut tehnico-organizatoric, fundamentat ecologic, prin care se stabilesc, pentru o perioadă de timp, lucrările necesare a fi executate într-o unitate de producție, în scopul aducerii și ulterior al menținerii caracteristicilor structurale ale arboretelor și ale pădurii în ansamblu la valorile aferente modelului structural optim definit în concordanță cu obiectivele de natură ecologică, socială și economică urmărite prin gestionarea durabilă.
Amenajările pădurilor specifice pădurilor-parc	Amenajările permise în pădurile-parc sunt: a) alei realizate din materiale ecologice, cu lățimea de maximum 2 metri sau piste pentru biciclete; b) bănci; c) iluminat; d) puncte de informare cu suprafața de maximum 4 metri pătrați; e) toalete ecologice; f) construcții provizorii din lemn cu suprafața construită de maximum 15 metri pătrați. În pădurile-parc se pot realiza împăduriri cu specii care nu sunt din tipul natural fundamental în locul arborilor extrași. Pădurile-parc se vor constitui la solicitarea proprietarului/administratorului, în baza unor studii de fundamentare, avizate în Comisia tehnică de avizare pentru silvicultură. Suprafața de constituire a unei păduri-parc este de minimum 3 hectare, iar suprafața ocupată cu amenajări permise este de maximum 10% din suprafața încadrată ca pădure-parc.
Amenajarea pădurilor	Activitate de dezvoltare tehnologică, cu caracter permanent și continuu, având drept scop conducerea structurală a pădurilor spre starea de maximă eficacitate funcțională aferentă obiectivelor urmărite de natură ecologică, socială și economică.

Arbore - habitat/arbore de biodiversitate	Arbore cu atribute ecologice importante care, prin forma și caracteristicile sistemului radicular, trunchiului, ramurilor și coroanei în ansamblu constituie habitat pentru alte specii. Sunt incluși aici arbori scorburoși, de regulă bătrâni (arbori veterani), cu cuiburi de păsări, cavități de reproducere, cu lemn mort în coroană, cu coroane mari, etc., sau din specii rare.
Arboret	Porțiune omogenă de pădure, atât din punctul de vedere al fitocenozelor de arbori, cât și al condițiilor staționale, care necesită aceleași lucrări silviculturale.
Arboretum	Suprafața de teren pe care este cultivată, în scop științific sau educațional, o colecție de plante lemnoase, arborescente și arbustive, autohtone și exotice constituite din exemplare deosebit de valoroase care aparțin unui număr mare de unități sistematice de clasificare.
Beneficiari direcți ai serviciilor ecosistemelor forestiere	Persoane fizice și juridice care beneficiază nemijlocit de contribuțiile ecosistemelor forestiere pentru creșterea calității vieții oamenilor și a societății în ansamblul ei.
Beneficiari indirecți ai serviciilor ecosistemelor forestiere	Persoane fizice sau juridice care nu sunt beneficiare directe dar care în mod indirect au acces la contribuțiile ecosistemelor forestiere pentru creșterea calității vieții oamenilor și a societății în ansamblul ei.
Cale de colectare a lemnului	O amenajare, construcție sau instalație folosită pentru colectarea lemnului care ocupă și poate să schimbe temporar, pe durata lucrărilor de exploatare, folosința unui spațiu din cadrul șantierului de exploatare a lemnului. Ea cuprinde spațiul folosit efectiv pentru colectarea lemnului, precum și alte amenajări, construcții și instalații necesare funcționării ei. Din punct de vedere teritorial, căile de colectare pot fi situate atât în interiorul cât și în exteriorul parchetelor, dar se încadrează în șantierul de exploatare a lemnului. Se poate folosi și termenul de instalație pasageră pentru colectarea lemnului.
Catalogul național al ecosistemelor strict protejate	Sistem național informatic de evidență a tuturor arboretelor incluse în categoria ecosistemelor forestiere strict protejate, cu actualizare periodică și cu o secțiune publică care permite vizualizarea amplasării spațiale a respectivelor arborete pe o hartă interactivă.
Centuri verzi	Zone din jurul orașelor constituite din păduri, vegetație forestieră și alte terenuri cu înaltă valoare naturală, socio-culturală, recreativă sau ecologică, în care gestionarea pădurilor și a vegetației forestiere se face în conformitate cu normele tehnice speciale elaborate în temeiul art.166 alin. (3) din prezenta lege, prin aplicarea de măsuri de conservare activă, fără reglementarea recoltării de produse principale.
Circulația materialelor lemnoase	Transportul materialelor lemnoase între două locații, folosindu-se în acest scop orice mijloc de transport, și/sau transmiterea proprietății asupra materialelor lemnoase.

Cioata	Partea din arbore care rămâne după doborâre atât deasupra solului cât și în sol.
Clasa de regenerare	Totalitatea terenurilor existente în cuprinsul unei unități de producție, care, la data elaborării unui amenajament, nu sunt acoperite cu arbori, urmând, în conformitate cu lucrările propuse în amenajament, să fie împădurite.
Comerciant	Orice persoană fizică sau juridică din lanțul de aprovizionare, alta decât operatorul, care, în cursul unei activități comerciale, pune la dispoziție pe piața Uniunii Europene produse de bază și alte produse relevante.
Compensație financiară	Formă de ajutor sau de sprijin financiar acordat de către stat proprietarilor terenurilor din FFN, alții decât statul, pentru gestionarea durabilă a terenurilor din FFN proprietate privată și pentru proprietarii care aplică măsurile cu caracter obligatoriu, necesare pentru conservarea și ameliorarea biodiversității pădurilor.
Compoziție-țel	Asortimentul de specii dintr-un arboret care îmbină, în orice moment al existenței sale în modul cel mai favorabil, atât prin proporție, cât și prin gruparea lor, exigențele biologice ale pădurii cu cerințele social-economice ori ecologice.
Comunități locale dependente critic de păduri	Comunități reprezentate de locuitorii unor localități ale căror necesități vitale de natură energetică, de realizare a unor produse sau de oferire a unor servicii sunt restricționate prin încadrarea pădurilor ce satisfăceau aceste necesități în zone cu restricții.
Conectivitate ecologică	Structura spațială a ecosistemelor ce permite deplasarea nestingherită a speciilor și asigurarea fluxului proceselor naturale care susțin viața.
Consistență	Caracteristică generală a unui arboret de a fi constituit din arbori apropiați între ei, în așa fel încât raportul spațial al acestora să determine un mediu specific ecosistemelor forestiere, diferit de cel din afară. Se exprimă, în mod indirect, prin indicele de desime, indicele de densitate, indicele de acoperire, indicele de închidere a coronamentului.
Continuitatea pazei FFN	Asigurarea permanentă de către structura de administrare a supravegherii în integralitate a FFN aflat în pază prin diverse mijloace tehnice și organizatorice în funcție de rezultatele evaluării proprii la risc.
Control de fond	Controlul care se realizează prin parcurgerea, conform regulamentului de pază, a unei suprafețe aflate în administrarea ocolului silvic sau pentru care ocolul silvic prestează servicii de pază în scopul verificării integrității fondului forestier și respectării regimului silvic. Controlul parțial vizează aceleași obiective ca și controlul de fond dar se desfășoară doar pe o parte a suprafeței aflate în pază.
Coridor ecologic	Spațiu geografic clar delimitat și desemnat pentru a menține sau pentru a restabili eficient conectivitatea ecologică.
Construcții și amenajări necesare lucrărilor de exploatare a lemnului	Alte construcții și amenajări provizorii necesare lucrărilor de exploatare a lemnului pot fi, nelimitativ, spațiile pe care se depozitează carburanți, lubrifianți și piese de schimb, atunci când acestea nu sunt depozitate pe suprafața platformelor primare, precum și spațiile necesare amenajării facilităților temporare de locuit pentru forța de muncă, atunci când acestea nu

	sunt amenajate pe suprafața platformelor primare. Aceste construcții provizorii se edifică și deservesc scopului pentru care au fost edificate numai în perioada de valabilitate a autorizației de exploatare.
Cubaj expeditiv	Metodă de stabilire a volumului real al materialelor lemnoase așezate în figuri geometrice, prin utilizarea după caz, a factorilor de cubaj sau a coeficienților de echivalență specifici sortimentului la volumul aparent al figurilor.
Defrișare	Acțiunea de înlăturare, de pe un teren inclus în FFN, a vegetației forestiere, fără a fi urmată de regenerarea acesteia, cu schimbarea folosinței și/sau a destinației forestiere a terenului.
Degradarea pădurilor	Modificări structurale ale suprafețelor împădurite care constau în transformarea: a) pădurilor primare sau a pădurilor regenerate în mod natural în culturi forestiere intensive; sau b) pădurilor primare în păduri regenerate artificial.
Degradarea terenurilor	Reducere până la anulare a potențialului productiv al terenurilor, ca urmare a pierderii totale sau parțiale a fertilității potențiale a solului.
Deținător	Proprietarul, administratorul, prestatorul de servicii silvice, transportatorul, depozitarul, custodele, precum și orice altă persoană fizică sau juridică în temeiul unui titlu legal de fond forestier sau de materiale lemnoase.
Dispozitiv special de marcat	Instrument cu regim special care se folosește de personalul silvic împuternicit pentru marcarea arborilor destinați recoltării, a arborilor care delimitează parchetele de exploatare și a cioatelor arborilor tăiați ilegal, precum și a arborilor ce permit identificarea locului de unde un arbore a fost extras fără lăsarea de cioată în teren.
Drum forestier	Cale de transport forestier cu caracter permanent, care servește cerințelor proprii de transport auto în activitatea forestieră precum și altor necesități de transport, fiind construită și menținută în acest scop, în cuprinsul FFN, prin schimbarea categoriei de folosință forestieră.
Ecosistem forestier	Unitatea funcțională a biosferei, constituită din biocenoză, în care rolul predominant îl are populația de arbori, și stațiunea în care se află aceasta.
Ecosistem forestier cu valoare conservativă ridicată	Arboret sau ansamblu de arborete cu caracteristici floristice, faunistice, geologice, geomorfologice, hidrologice, climatice, paleontologice sau de altă natură, care au valoare ecologică, științifică sau culturală deosebită și care sunt strict protejate prin încadrare în tipul I de categorii funcționale.
Evaluarea lemnului	Acțiunea de culegere de informații privind locația, suprafața pe care se găsesc arborii care urmează a fi selectați în vederea exploatării și caracteristicile dendrometrice ale acestora, necesare calculului volumului de lemn pe picior.
Exploatabilitate	Calitatea de a fi exploatabil atribuită unui arbore sau arboret în momentul în care recoltarea lor devine necesară pentru a se putea realiza în mod optim obiectivele urmărite prin gospodărirea pădurii din care face parte.
Exploatare a lemnului	Procesul de producție prin care se extrage lemnul brut din păduri și de pe alte terenuri acoperite cu vegetație forestieră, în condițiile impuse de regimul silvic, de regimul terenurilor acoperite cu vegetație forestieră.

Gestionarea durabilă a pădurilor	Administrarea și utilizarea pădurilor și a terenurilor forestiere într-un mod și într-un ritm care să le mențină biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea și potențialul lor de a îndeplini, acum și în viitor, funcțiile ecologice, economice și sociale relevante, la nivel local, național și global și care nu provoacă daune altor ecosisteme.
Guvernanța sectorului silvic	Cadrul instituțional, organizațiile și procesele prin care factorii interesați din sectorul silvic iau și aplică decizii cu privire la managementul, utilizarea și conservarea resurselor forestiere.
Integritatea fondului forestier	Menținerea suprafeței FFN, a stării de sănătate corespunzătoare a arboretelor și a structurii care asigură eficacitatea funcțională cea mai ridicată în raport cu funcțiile atribuite pădurii.
Insulă de îmbătrânire	Grup de arbori exceptați de la exploatare forestieră pe o suprafață de minimum 0,1 hectare cu rol în conservarea și ameliorarea biodiversității, pentru a constitui, prin evoluție naturală, habitat sau adăpost temporar pentru speciile de faună care depind de existența arborilor cu vârste mari sau a arborilor morți.
Introducere pe piață	Punere la dispoziție pentru prima oară a unui produs de bază sau a unui alt produs pe piața Uniunii Europene.
Întreprindere legată	Întreprinderea care face parte dintr-un grup, prin controlul direct sau indirect al majorității drepturilor de vot sau al capitalului social, inclusiv prin acorduri, sau, în anumite cazuri, prin intermediul acționarilor, persoane fizice, ori prin posibilitatea de a exercita o influență dominantă asupra unei întreprinderi.
Județ deficitar în păduri	Județul în care suprafața fondului forestier reprezintă mai puțin de 30% din suprafața totală a acestuia.
Lemn	Produsul exploatării lemnului reprezentat de fragmente, părți sau segmente de arbore aduse la forme, dimensiuni și calități corespunzătoare prelucrării industriale sau utilizării directe. Există mai multe criterii de clasificare a lemnului brut, cum sunt: specia, caracteristicile fizico-mecanice, forma în secțiune transversală, stadiul de transformare în cursul procesului de exploatare, modul de livrare și destinația lemnului.
Lăstar	Ramură tânără care se dezvoltă din rădăcina sau tulpina unui arbore.
Materiale lemnoase	Lemnul rotund sau despicat, cu sau fără coajă și lemnul de foc sub formă de trunchiuri, butuci, crăci, vreascuri sau forme similare; cherestelele tivite și netivite, capetele și flancurile buștenilor; traversele neimpregnate din lemn pentru căi ferate, mangalul, lemnul ecarisat și lemnul cioplit; lemnul sub formă de așchii sau particule, rumegușul, tocătura provenită din lemn, coaja arborilor și resturile de lemn. Puieții forestieri se încadrează în categoria materialelor lemnoase. Materialele lemnoase nu sunt bunuri divizibile.
Material forestier de reproducere	Materialul biologic vegetal prin care se realizează regenerarea arborilor din speciile și hibridii artificiali, importanți pentru scopuri forestiere.
Ocol silvic	Unitatea silvică înființată în scopul administrării și/sau asigurării serviciilor pentru terenurile din FFN, având suprafața minimă de constituire după cum urmează:

	a) în regiunea de câmpie - 3.000 hectare fond forestier; b) în regiunea de deal - 5.000 hectare fond forestier; c) în regiunea de munte - 7.000 hectare fond forestier. Ocolul silvic se constituie de către: a) unitățile administrativ-teritoriale, pentru terenuri forestiere proprietate publică sau privată pe care le au în proprietate sau în administrare; b) persoanele fizice și/sau persoanele juridice, pentru terenuri forestiere proprietate privată pe care le au în proprietate; c) persoanele juridice rezultate în urma asocierii persoanelor prevăzute la lit. a) și/sau b) la Registrul asociațiilor și fundațiilor, la Oficiul Național al Registrului Comerțului; d) administratorii fondului forestier proprietate publică a statului pentru terenurile forestiere proprietate publică a statului și/sau a unităților administrativ-teritoriale pe care le administrează.
Ocupare temporară a unui teren inclus în FFN	Utilizarea temporară a unui teren inclus în FFN, doar în scopuri și perioade stabilite în condițiile prezentei legi.
Ocupații	Terenurile forestiere înscrise în amenajamentele silvice în vigoare la categoria „ocupații și litigii” – „M”.
Operator	Orice persoană fizică sau juridică ce, în cursul unei activități comerciale, introduce pe piața Uniunii Europene și alte produse relevante sau le exportă de pe piața Uniunii Europene.
Parchet	Suprafața de teren forestier de pe care se recoltează arborii selectați prin lucrări de îngrijire și conducere, prin tratamente silviculturale, prin lucrări de conservare sau prin extragerea produselor accidentale și extraordinare. Parchetul este parte integrantă a șantierului de exploatare a lemnului.
Parc recreativ / tematic / educațional	Amenajările cu caracter permanent sau nepermanent, care se execută în scopul desfășurării activităților recreative, cu sau fără defrișarea vegetației forestiere, de tipul: a) pergole și/sau locuri de joacă pentru copii; b) aventura-parc, instalații pentru cățărare sau inițiere în alpinism; c) terenuri pentru paintball; d) piste pentru biciclete și alte infrastructuri specifice sau favorabile circulației bicicletelor, precum și, după caz, poteci de pământ pentru deplasare pedestră și alergare și, separat, pentru ciclism montan și pentru deplasare ecvestră, piste pentru alergare, piste pentru deplasare pe dispozitive cu role, punți, pasarele și podețe aferente acestor căi de comunicație; e) căi de acces aferente.
Pagubă	Pierdere economică directă rezultată prin modificarea aspectului, a integrității fizice și/sau a caracteristicilor fiziologice ale arborelui/arborilor ori ale arboretului/plantației/regenerării naturale după caz, rezultată prin tăierea, ruperea, degradarea, distrugerea, scoaterea din rădăcini a arborilor, puietilor sau lăstarilor, tăierea crăcilor arborilor în picioare.

Pădure primară	Pădure care prezintă o dinamică naturală a proceselor ecosistemice (cu specii naturale, structură plurienă, regenerare naturală, eliminare naturală nederijată a arborilor) pe o suprafață a cărei mărime permite menținerea caracteristicilor naturale și în care nu se practică o intervenție umană semnificativă sau în care ultimele intervenții umane semnificative s-au făcut cu mult timp în urmă astfel încât procesele naturale caracteristice s-au restabilit.
Pădure certificată	O suprafață de pădure pentru care există un certificat valid emis de o organizație independentă acreditată internațional care, în urma unui audit, confirmă faptul că suprafața respectivă este gospodărită în conformitate cu un standard de certificare a managementului forestier agreat la nivel internațional.
Pădure virgină	Acea pădure care s-a format și dezvoltat exclusiv sub acțiunea factorilor naturali și în care procesele ecosistemice în dinamica lor se produc fără nicio influență antropică directă sau indirectă.
Pădure cvasi-virgină	Pădurea virgină din trecut care, între timp, a suferit modificări antropice observabile, nesemnificative asupra structurii, stațiunii și proceselor ecosistemice.
Păduri urbane și periurbane	Păduri și terenuri forestiere din interiorul și din jurul orașelor care îndeplinesc o funcție ecologică, sanogenă și recreativă pentru locuitorii zonelor urbane, dar care pot furniza în subsidiar și alte bunuri și servicii periurbane cum ar fi lemn, fibre, fructe sau alte produse forestiere nelemnoase, în condițiile aplicării normelor prevăzute la art. 166 alin. (3) din prezenta lege.
Mini-păduri urbane	Suprafața de teren compactă, de minimum 100 metri pătrați, situat în intravilanul unei localități urbane (oraș, municipiu) sau în zona periurbană, cu o lățime de cel puțin 2 metri, pe care au fost plantate specii forestiere arborescente, ce oferă societății beneficii psihologice, sociale, estetice, economice și de mediu, în condițiile aplicării normelor prevăzute la art. 166 alin. (3) din prezenta lege.
Păduri cu rol socio-cultural	Păduri localizate în jurul, în lungul, în apropierea sau în interiorul unor zone/obiective de interes social sau cultural, fiind destinate să îndeplinească în principal sau în totalitate funcții socio-culturale. Aceste zone/obiective pot fi: (i) stațiuni balneoclimaterice, climaterice sau sanatorii de importanță națională; (ii) obiective esențiale pentru păstrarea identității culturale a comunităților locale; (iii) obiective speciale culturale (cetăți, fortificații, mănăstiri etc.).
Peisaj forestier mozaicat	Suprafață întinsă cu destinație forestieră, formată din terenuri cu folosințe diverse, dar în care predomină terenurile acoperite cu păduri, în care arboretele se află în diverse stadii de dezvoltare, iar diversele asociații de specii și vârste creează un mozaic cu o dinamică determinată de modul de gospodărire, dar a cărui heterogenitate se menține relativ constantă în timp ca urmare a aplicării măsurilor cu caracter silvicultural.

Precomptare	Acțiunea de înlocuire a volumului de lemn prevăzut a fi recoltat din arboretele incluse în planul decenal de recoltare a produselor principale dintr-o unitate de gospodărire cu volume echivalente rezultate din arboretele incluse în aceasta, afectate integral de factori biotici sau abiotici ori din arborete cu vârste mai mari de 1/2 din vârsta exploatabilității tehnice afectate parțial de factori biotici sau abiotici ori provenite din defrișări legale și tăieri ilegale.
Prejudiciu	Pierderile rezultate prin alte acțiuni/inacțiuni care nu depind de producerea unei pagube în înțelesul prezentei legi.
Prejudiciul forestier	Suma dintre pagubă și valoarea funcțiilor nerealizate ale pădurii și se calculează numai în cazul vegetației forestiere din FFN.
Prestare a serviciilor silvice	Efectuarea, în baza unui contract, a unei activități cu caracter tehnic de către personalul silvic al ocoalelor silvice sau a altor entități atestate în condițiile prezentei legi.
Prima transformare a lemnului brut	Prelucrare a lemnului brut care modifică substanțial caracteristicile geometrice și definește modul de utilizare ulterioară. Sortarea, cojirea și prelucrarea superficială nu sunt considerate prime transformări ale lemnului brut.
Perdele forestiere de protecție	Formațiunile cu vegetație forestieră, amplasate la o anumită distanță unele față de altele sau față de un obiectiv, cu scopul de a-l proteja împotriva efectelor unor factori dăunători și/sau pentru ameliorarea climatică, economică și estetică-sanitară a terenurilor.
Perimetru de ameliorare	Terenurile degradate sau neproductive agricol care pot fi ameliorate prin împădurire, a căror punere în valoare este necesară din punctul de vedere al protecției solului, al regimului apelor, al îmbunătățirii condițiilor de mediu și al diversității biologice.
Plantaj	Cultura forestieră constituită din arbori proveniți din mai multe clone sau familii, identificate, în proporții definite, izolată față de surse de polen străin și care este condusă astfel încât să producă în mod frecvent recolte abundente de semințe, ușor de recoltat.
Platforma primară	Spațiu amenajat în mod special pentru a permite executarea lucrărilor de pregătire și încărcare a lemnului în mijloacele de transport. În mod obișnuit, platformele primare se amenajează lângă căi de transport cu caracter permanent. Platformele primare sunt părți integrante ale șantierului de exploatare a lemnului.
Posibilitate	Volumul de lemn care urmează a fi recoltat ca produse principale dintr-o unitate de gospodărire, în baza amenajamentului silvic, pe perioada de aplicare a acestuia.
Posibilitate anuală	Volumul de lemn care poate fi recoltat anual ca produs principal dintr-o unitate de gospodărire, egal cu raportul dintre posibilitate și numărul anilor de valabilitate a amenajamentului.
Principiul continuității	Principiu fundamental al amenajării pădurilor care reflectă preocuparea permanentă de a asigura prin amenajament condițiile necesare pentru

	gestionarea durabilă a pădurilor, astfel încât acestea să asigure satisfacerea permanentă a nevoilor de natură ecologică, socială și economică ale generației actuale, fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile cerințe.
Proces-verbal de inventariere	Actul care face dovada provenienței la locul de recoltare, prin care se calculează volumul lemnului pe picior de până la 20 metri cubi de pe suprafețele de FFN pentru care legea nu obligă la elaborarea amenajamentelor silvice, volumul de până la 20 metri cubi al lemnului pe picior din vegetația forestieră din afara fondului forestier și volumul pe picior sau exploatat din culturile energetice sau din parcurile din intravilan.
Produce accidentale I	Volumul de lemn provenit din arborii dintr-un arboret/parte de arboret cu suprafața de minimum 0,5 hectare, afectat în cel mai ridicat grad de vătămare de factori biotici și/sau abiotici, respectiv arborii dintr-un arboret cu vârsta mai mare de 1/2 din vârsta exploatabilității tehnice, afectat parțial de factori biotici și/sau abiotici. Aceste produse se asimilează cu produsele principale și se recoltează integral.
Produce accidentale II	Volumul de lemn provenit din arborii dintr-un arboret cu vârsta mai mică sau egală cu 1/2 din vârsta exploatabilității tehnice, afectat parțial de factori biotici și/sau abiotici. Aceste produse se asimilează cu produsele secundare și se recoltează integral.
Produce extraordinare	Volumul de lemn care se exploatează de pe drumurile și instalațiile de scos-apropiat, de pe suprafața destinată realizării platformelor primare, de pe terenuri din FFN amplasate sub/peste rețelele de transport sau distribuție a petrolului, a gazelor naturale sau a energiei electrice sau cea rezultată din exploatarea arborilor care periclitizează circulația pe căile de transport, inclusiv de pe suprafețele pentru care este suspendat serviciul silvic, la solicitarea scrisă a deținătorului sau administratorului rețelei sau căii de transport, din interiorul și/sau proximitatea obiectivelor militare în scopul menținerii în stare de operativitate a acestora, pentru protecția obiectivelor arheologice, culturale sau publice, și cele rezultate din defrișări legal aprobate.
Produce principale	Volumul de lemn rezultat din tăieri de regenerare a pădurilor.
Produce secundare	Volumul de lemn provenit din tăierile de îngrijire și conducere a arboretelor.
Proveniența lemnului	Locul de recoltare a lemnului, pentru care există drept de tăiere, înregistrat în sistemul informațional integrat pentru păduri prin poligonul/punctul identificat cu coordonate geografice certe.
Prețul mediu al unui metru cub de lemn	Prețul mediu de vânzare al unui metru cub de lemn pe picior la nivel național, determinat ca medie a datelor statistice publicate pentru ultimii 3 ani de Institutul Național de Statistică.
Puiet	Plantă lemnoasă tânără calendaristic și stadial provenită din sămânță sau părți de arbori, apărută spontan sau cultivată.
Reconstrucție ecologică	Ansamblul de măsuri, inițiate și derulate de către om, prin care se asigură restabilirea structurii, funcțiilor naturale, diversității și dinamicii naturale în vederea refacerii unui ecosistem degradat în urma intervenției umane. În ceea

	ce privește reconstrucția ecologică a ecosistemelor forestiere, aceasta cuprinde doar lucrările menite să asigure readucerea lor la tipul natural fundamental de pădure, refacerea structurii acelor ecosisteme, precum și aducerea la nivel optim a funcțiilor lor și refacerea conectivității în ecosistemele fragmentate.
Regenerare	Proces de înnoire a arboretelor/pădurii prin înlocuirea unei generații vechi cu una nouă; se poate realiza pe cale naturală, artificială sau mixtă.
Regenerare artificială	Reînnoirea arboretelor/pădurii pe cale artificială, prin semănături directe sau prin plantație.
Regenerare naturală	Proces de reînnoire a arboretelor/pădurii pe cale naturală, din sămânță (în cazul codrului) sau din lăstari și drajoni (în cazul crângului).
Regenerare naturală (din sămânță)	Refacere a pădurii prin împrăștierea semințelor pe terenul de împădurit, sub acțiunea forțelor naturii.
Regim	Modul general în care se realizează regenerarea unei păduri: din sămânță, din lăstari sau mixt (din sămânță și lăstari).
Regimul codrului	Regim în care arboretele se exploatează, de regulă, la vârste înaintate și sunt regenerate pe cale germinativă (din sămânță, inclusiv prin plantații).
Regimul crângului	Regim în care arboretele se exploatează, de regulă, la vârste reduse și sunt regenerate pe cale vegetativă (din lăstari, drajoni).
Regim silvic	Ansamblul de norme tehnice și juridice privind administrarea și utilizarea pădurilor și a terenurilor forestiere, în scopul asigurării gestionării durabile.
Reziliență	Capacitatea unui ecosistem de a reveni la starea inițială în urma unei perturbații, menținându-și compoziția taxonomică, structurile, funcțiile și ratele procesului.
Schimbarea categoriei de folosință	Schimbarea folosinței terenului cu menținerea destinației forestiere, în scopul executării de lucrări și realizării de obiective necesare administrării și gestionării durabile a fondului forestier.
Secuire	Îndepărtarea cojii trunchiului arborelui pe circumferința acestuia pentru a-i provoca uscarea.
Set de măsuri minime de conservare	Set de măsuri menite să asigure menținerea stării actuale de conservare a habitatelor și speciilor din ariile naturale protejate fără plan de management, până la elaborarea și aprobarea planurilor de management.
Sezon de vegetație	Perioada din an cuprinsă între momentul intrării în vegetație și cel al intrării în repausul vegetativ al arborilor.
Servicii ecosistemice	Serviciile ecosistemice oferite de pădure sunt contribuțiile ecosistemelor forestiere de care beneficiază proprietarul și societatea în mod direct sau indirect. Serviciile ecosistemice oferite de păduri, definite în sensul prezentei legi, se clasifică în: a) servicii de aprovizionare, reprezentate de produsele lemnoase și nelemnoase; b) servicii de regularizare, identificate prin corespondență cu sistemul de zonare funcțional a pădurilor din grupa I funcțională; c) servicii culturale, identificate prin pădurile cu rol socio-cultural, recreativ, sanogen și de protecție ecologică a așezărilor umane.

Silvicultură apropiată de natură	Abordare a gestiunii pădurilor care urmărește să imite și să susțină procesele naturale din pădure, să asigure conservarea biodiversității și să ofere servicii ecosistemice de calitate, în timp ce se asigură și o producție durabilă de lemn.
Specie autohtonă	Speciile de arbori sau arbuști care se regăsesc în mod natural în România și nu ca urmare a introducerii accidentale sau forțate de către om de-a lungul secolelor.
Stare de masiv	Stadiul din care o regenerare se poate dezvolta independent, ca urmare a faptului că exemplarele componente ale acesteia realizează o desime care asigură condiționarea lor reciprocă în creștere și dezvoltare, fără a mai fi necesare lucrări de completări și întrețineri.
Stimulent financiar	Formă de ajutor sau de sprijin financiar acordat de către stat proprietarilor terenurilor din FFN, alții decât statul, care își asumă angajamente voluntare de mediu, prin care aplică măsuri de conservare a biodiversității.
Structură de administrare	Unitate silvică sau grupare de unități silvice (direcție silvică, regie autonomă), cu sau fără personalitate juridică, înființate în scopul administrării și/sau asigurării serviciilor pentru terenurile din FFN.
Sortiment de lemn brut	Sortimentele de lemn brut reprezintă sortimentele de materiale lemnoase specifice introducerii pe piață a lemnului recoltat din fondul forestier național, și anume: lemnul rotund sau despicat, cu sau fără coajă și lemnul de foc sub formă de trunchiuri, butuci, lobde, crăci, vreascuri sau forme similare, tocătura provenită din lemn, coaja arborilor și resturile de exploatare.
Șantier de exploatare a lemnului	Spațiul care se organizează pentru desfășurarea lucrărilor de exploatare a lemnului, care cuprinde parchetul sau parchetele, căile de colectare a lemnului, una sau mai multe platforme primare precum și alte amenajări, construcții și instalații necesare executării lucrărilor de exploatare a lemnului. Șantierul de exploatare a lemnului poate fi organizat pentru două sau mai multe parchete exploatare concomitent sau succesiv. Recoltarea, colectarea și lucrările pe platforma primară se desfășoară în cadrul șantierului de exploatare a lemnului.
Tăiere rasă	Tăiere prin care se înlătură integral și printr-o singură intervenție arborețul matur de pe o anumită suprafață în vederea regenerării.
Tăiere cu drept	Recoltarea arborilor din: a) parchetele autorizate spre exploatare, cu condiția respectării prevederilor legale referitoare la evaluarea lemnului destinat valorificării; b) vegetația din afara FFN, cu respectarea prevederilor legale referitoare la evaluarea lemnului destinat valorificării.
Tăiere fără drept	Tăierea arborilor fără autorizație de exploatare, a celor care nu sunt destinați extragerii conform autorizației de exploatare.
Teren aferent activelor vândute	Suprafața de teren din documentația tehnică aprobată pentru vânzarea unui activ al Romsilva. Suprafața din documentația tehnică nu poate depăși suprafața unității amenajistice pe care este amplasat activul.
Teren neproductiv	Terenul din FFN, în suprafață de cel puțin 0,1 hectare, care nu prezintă condiții staționale care să permită instalarea și dezvoltarea unei vegetații forestiere.

Terenuri degradate din afara fondului forestier național	Terenurile care prin eroziune, poluare sau acțiunea distructivă a unor factori antropici și-au pierdut definitiv capacitatea de producție agricolă, dar pot fi ameliorate prin împădurire, și anume: a) terenurile cu eroziune de suprafață foarte puternică și excesivă; b) terenurile cu eroziune de adâncime - ogașe, ravene, torenți; c) terenurile afectate de alunecări active, prăbușiri, surpări și scurgeri noroioase; d) terenurile nisipoase expuse erodării de către vânt sau apă; e) terenurile cu aglomerări de pietriș, bolovăniș, grohotiș, stâncării și depozite de aluviuni torențiale; f) terenurile cu exces permanent de umiditate; g) terenurile sărăturate sau puternic acide; h) terenurile poluate cu substanțe chimice, petroliere sau noxe; i) terenurile ocupate cu halde miniere, deșeuri industriale sau menajere, gropi de împrumut; j) terenurile neproductive, dacă acestea nu se constituie ca habitate naturale; k) terenurile cu nisipuri mișcătoare, care necesită lucrări de împădurire pentru fixarea acestora; l) terenurile din oricare dintre categoriile menționate la lit. a)-k), care au fost ameliorate prin plantații silvice și de pe care vegetația a fost înlăturată.
Tip funcțional	Totalitatea categoriilor funcționale care necesită același mod de gospodărire.
Trasabilitatea materialelor lemnoase	Urmărirea sistematică a manipulării spațiale și tehnice a materialelor lemnoase de la locul de recoltare până la transformarea în produse semifabricate prin sistemul informațional integrat pentru păduri.
Tratament silvicultural	Modul special în care se face recoltarea materialului lemnos exploatabil și se asigură regenerarea unei păduri în cadrul aceluiași regim, pentru atingerea unui anumit scop.
Țel de gospodărire	Caracteristică a modelului structural al pădurii supusă amenajării, model spre realizarea căruia trebuie să fie orientate toate reglementările și măsurile preconizate prin amenajamentul silvic; țelurile de gospodărire, specifice pentru realizarea diverselor aspecte structurale ale modelului, se stabilesc la nivel de arboret și de unitate de gospodărire.
Unitate de gospodărire	Totalitatea arboretelor dintr-o unitate de producție sau dintr-un ocol silvic destinate realizării unor obiective similare și care formează obiectul unei reglementări distincte a procesului de producție. Pentru unitățile de gospodărire constituite la nivelul unităților de producție se folosește și termenul de „subunitate de producție”, iar pentru cele constituite la nivel de ocol silvic, termenul de „serie de gospodărire”.
Unitate de producție	Unitate teritorială de bază în cadrul căreia pădurile formează obiect independent de organizare și control și pentru care se elaborează un amenajament silvic distinct.
Vegetație forestieră	Terenuri cu vegetație forestieră având suprafața mai mare de 0,5 hectare, lățimea mai mare de 20 metri și indicele de acoperire (consistența) fie de 5-10% pentru arborii capabili să atingă înălțimea minimă de 5 metri la

	maturitate în condiții normale de vegetație, fie peste 10% pentru arborii care nu pot atinge 5 metri înălțime la maturitate (arbori pitici) și arbuști.
Volum de lemn pe picior	Volumul tuturor arborilor situați pe o suprafață de teren acoperită de aceștia, în care se includ trunchiul, coaja și crăcile. Pentru speciile de rășinoase crăcile nu se includ în volumul arborilor.

Metodologia de calcul al cheltuielilor destinate asigurării pazei și serviciilor silvice minimale pentru terenurile din FFN în suprafață de maximum 30 hectare inclusiv

PARTEA I

Art. 1. – Valoarea sumelor destinate pazei și serviciilor silvice minimale (V_{tss}) se calculează cu formula:

$$V_{tss} = V_{ss} \times S_p$$

S_p – suprafața pentru care se asigură serviciile silvice - hectare;

V_{ss} – contravaloarea pazei și serviciilor silvice minimale/an/ha - lei;

$$V_{ss} = [(S_{mbe} \times 12/S_{mc}) + C_a \times 12/S_{mc}] \times 145\%;$$

S_{mbe} – salariul mediu brut pe economie comunicat de Institutul Național de Statistică pentru luna decembrie a anului precedent efectuării serviciilor silvice – lei;

$S_{mc}^{*)}$ – suprafața medie a unui canton silvic, respectiv:

400 hectare în zona de câmpie; se încadrează terenurile forestiere cu altitudine de maximum 300 metri;

700 hectare în zona de deal; se încadrează terenurile forestiere cu altitudine cuprinsă între 301 și 800 metri;

1.100 hectare în zona de munte; se încadrează terenurile forestiere cu altitudine > de 800 metri.

Art. 2. – (1) Ocolul silvic nominalizat întocmește cererea de decontare și fișa de calcul al sumelor pentru asigurarea pazei și serviciilor silvice minimale, al cărei model este prevăzut în tabelul nr. 1 la prezenta metodologie, semnate de șeful ocolului silvic.

(2) Șeful ocolului silvic transmite Gărzii Forestiere competente teritorial cererea de decontare și fișa de calcul al sumelor pentru asigurarea pazei și serviciilor silvice minimale, în vederea decontării, trimestrial, în primele 15 zile ale trimestrului următor.

Art. 3. – (1) Garda Forestieră verifică documentele prevăzute la art. 2 alin. (2) în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la data primirii acestora și, în situația în care sunt conforme, procedează astfel:

a) inspectorul-șef avizează fișa de calcul;

b) întocmește decontul justificativ privind acordarea alocațiilor bugetare proprietarilor de păduri în vederea gestionării durabile a fondului forestier, potrivit modelului prevăzut în tabelul nr. 2 la prezenta metodologie;

c) transmite documentele prevăzute la lit. a) și b), centralizat pe ocoale silvice și pe unități administrativ-teritoriale, cu adresă de înaintare, către Garda Forestieră Națională.

(2) În situația în care Garda Forestieră competentă teritorial constată neconformități în documentele prevăzute la art. 2 alin. (2), solicită ocolului silvic care asigură serviciile silvice clarificări, informații sau documente suplimentare, după caz, returnează pentru refacere sau respinge motivat documentația depusă, în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la data primirii acesteia.

^{*)} La calculul suprafeței medii a unui canton silvic se are în vedere echivalența pe forme de relief, iar la încadrarea pe forme de relief se ia în calcul altitudinea maximă, atunci când aceasta este variabilă.

C_a – valoare cote angajator aferente S_{mbe} – lei;

145% – cheltuieli indirecte

Art. 4. – Garda forestieră competentă teritorial transmite către Garda Forestieră Națională, următoarele:

- a) cererea de decontare;
- b) fișa de calcul al sumelor pentru asigurarea pazei și serviciilor silvice minimale, întocmită de ocolul silvic nominalizat care efectuează paza și serviciile silvice minimale, avizată de Garda Forestieră competentă teritorial;
- c) formularul de decont justificativ privind acordarea alocațiilor bugetare proprietarilor de păduri în vederea gestionării durabile a fondului forestier.

Art. 5. – (1) Garda Forestieră Națională verifică documentele prevăzute la art. 4 și le transmite, în termen de 30 de zile de la data depunerii, la direcția care gestionează bugetul din cadrul Autorității. Solicitarea de deschidere de credite va fi însoțită de situația centralizată a solicitărilor acceptate la plată.

(2) Un exemplar, în copie, al documentelor prevăzute la art. 4 se păstrează și de către Garda Forestieră Națională.

Art. 6. – (1) Direcția care gestionează bugetul din cadrul Autorității primește situația centralizată a solicitărilor acceptate la plată și asigură deschiderea de credite bugetare. Garda Forestieră Națională transmite sumele necesare plăților către Gărzile forestiere competente teritorial pentru a fi virate către ocoalele silvice care asigură serviciile silvice.

(2) Documentele prevăzute la art. 5, actele de decontare și de evidență a cheltuielilor efectuate din alocațiile bugetare pentru pază și servicii silvice minimale se îndosariază distinct și se înregistrează în conturi separat de orice alte cheltuieli.

(3) Plățile efectuate din alocațiile bugetare sunt supuse controlului financiar preventiv.

PARTEA II
(1) Tabelul nr. 1

Se avizează
Inspector Șef,

.....

FIȘA DE CALCUL
al sumelor pentru asigurarea pazei și serviciilor silvice minimale
– model –

Nr. crt.	Forma de relief*) - hectare -	Suprafața - hectare -	Valoarea unitară calculată conform metodologiei - lei/an/ha/forme de relief -	Număr zile asigurare pază și servicii silvice minimale	Valoarea totală**) - lei -
0	1	2	3	4	5=2x3x4/nr. zile an
	câmpie				
	deal				
	munte				
Total	x		x		

*) Încadrarea pe forme de relief se face în funcție de amenajamentul silvic în vigoare sau, în situația în care amenajamentul silvic nu mai este în vigoare, încadrarea se face în funcție de ultimul amenajament silvic elaborat pentru suprafața respectivă.

**) Valoarea se exprimă în lei cu două zecimale.

Șeful ocolului silvic,

.....

(2) Tabelul nr. 2

Garda Forestieră Națională

Garda Forestieră

DECONT JUSTIFICATIV*)

privind acordarea alocațiilor bugetare pentru fondul forestier în suprafață de maximum 30 hectare inclusiv, potrivit prevederilor art. 125 alin. (1) lit. a) din prezenta lege al trimestrului anul

1. Amplasamentul suprafeței pentru care se asigură paza și serviciile silvice minimale: județul, localitatea, Ocolul Silvic

2. Beneficiarii lucrării:

Nr. crt.	Documente privind identificarea terenului forestier**)	Titularul documentelor privind identificarea terenului forestier	Nr. și data actului de constatare potrivit art.31 alin.(3) din prezenta lege	UP	ua	Forma de relief	Suprafața - hectare -	Valoarea unitară calculată conform metodologiei - lei/an/ha/ forme de relief***) -	Număr zile asigurare pază servicii silvice minimale	Valoare totală - lei -
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 = 7 x 8 x 9 / nr. zile an
	TOTAL OCOL	X	X	X	X	X		X		
	Din care:	Câmpie								
		Deal								
		Munte								

*) Se întocmește un decont pentru toate suprafețele de fond forestier în suprafață de maximum 30 hectare inclusiv, potrivit prevederilor art. 125 alin. (1) lit. a) din prezenta lege, pentru care sunt asigurate paza și serviciile silvice minimale de către același ocol silvic.

**) Identificarea terenului se face prin: proces-verbal de punere în posesie/titlu de proprietate/act administrativ, în original, emis de unitatea administrativ-teritorială, prin care se face dovada înregistrării terenului forestier, în care este înscrisă și suprafața.

**) La prima decontare, coloana 8 se calculează de la data din coloana 3 până la sfârșitul perioadei pentru care se întocmește decontul.

3. Ocolul silvic care realizează paza și serviciile silvice minimale/denumirea

Sediul: comuna/orașul
str.....nr.

Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/Numărul de înregistrare în Registrul asociațiilor și fundațiilor

Codul unic de înregistrare

Contul ocolului silvic în care se transmit sumele

<i>Inspector-șef,</i> (numele și prenumele, semnătura) L.S./S	<i>Șeful serviciului financiar-contabil,</i> (numele și prenumele, semnătura)
--	--

(3) Tabelul nr. 3

- model –

Garda Forestieră Națională

Garda Forestieră

DECONT JUSTIFICATIV*)

privind acordarea alocațiilor bugetare proprietarilor de păduri în vederea gestionării durabile a fondului forestier

Trimestrul anul

1. Amplasamentul suprafeței pentru care se asigură paza și serviciile silvice minimale: județul, localitatea, Ocolul Silvic

2. Beneficiarii lucrării:

Nr. crt.	Numele și prenumele/Denumire a persoanei juridice	CNP/CUI	Tipul, nr. și data actului de proprietate	Nr. și data contractului de pază și servicii silvice minimale	UP	ua	Suprafața - hectare -	Valoarea - lei -
	Total							

*) Se întocmește un decont justificativ la nivel de ocol silvic pentru toate suprafețele de fond forestier pentru care sunt încheiate contracte de pază și servicii silvice minimale cu proprietari.

3. Ocolul silvic care realizează paza și serviciile silvice minimale:

Denumirea

Sediul: comuna/orașul, str. nr.

Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/Numărul de înregistrare în Registrul asociațiilor și fundațiilor

Numărul unic de înregistrare

Contul ocolului silvic în care se transmit sumele

<i>Inspector-șef,</i> (numele și prenumele) L.S./S.S.	<i>Șeful serviciului financiar-contabil,</i> (numele și prenumele, semnătura)
---	---

Valoarea factorului k pentru evaluarea pagubelor

Tabelul nr. 1: Volumele unitare și valoarea factorului k^{*)} pentru pagubele înregistrate la arbori, pe specii sau grupe de specii

Nr. crt.	Categoria de diametre (centimetri)	Rășinoase		Cvercinee, paltin, frasin, cireș, sorb		Alte foioase	
		Volum unitar (m ³ /bucată)	Valoarea factorului k	Volum unitar (m ³ /bucată)	Valoarea factorului k	Volum unitar (m ³ /bucată)	Valoarea factorului k
0	1	2	3	4	5	6	7
1.	2,1-4,0	0,0	0,035	0,003	0,070	0,001	0,035
2.	4,1-8,0	0,009	0,070	0,010	0,105	0,003	0,035
3.	8,1-12,0	0,040	0,105	0,028	0,175	0,049	0,035
4.	12,1-16,0	0,086	0,140	0,072	0,227	0,078	0,105
5.	16,1-20,0	0,156	0,210	0,150	0,297	0,124	0,140
6.	20,1-24,0	0,245	0,227	0,266	0,402	0,217	0,175
7.	24,1-28,0	0,366	0,402	0,411	0,735	0,332	0,280
8.	28,1-32,0	0,521	0,682	0,617	1,015	0,508	0,525
9.	32,1-36,0	0,713	1,015	0,866	2,082	0,720	0,892
10.	36,1-40,0	0,900	1,435	1,144	3,237	0,976	1,400
11.	40,1-44,0	1,123	1,837	1,450	4,322	1,271	1,872
12.	44,1-48,0	1,364	2,362	1,782	5,600	1,602	2,397
13.	48,1-52,0	1,629	3,220	2,168	7,507	1,994	3,220
14.	52,1-56,0	1,889	3,920	2,549	9,380	2,411	4,340
15.	56,1-60,0	2,162	4,655	2,981	11,935	2,892	5,775
16.	60,1-64,0	2,464	5,740	3,428	15,260	3,390	7,630
17.	64,1-68,0	2,749	6,545	3,883	17,745	3,960	9,362
18.	68,1-72,0	2,989	7,227	4,362	20,475	4,552	11,200
19.	72,1-76,0	3,164	8,190	4,851	24,517	5,161	13,702
20.	76,1-80,0	3,409	8,872	5,379	27,877	5,763	15,592
21.	>80	3,583	9,450	5,934	30,975	6,419	17,587

^{*)} Valorile din coloanele 3, 5 și 7 se aplică pentru calculul pagubei.

Tabelul nr. 2: Valoarea factorului „k”*) pentru prejudiciile înregistrate la puieți sau lăstari, pe specii sau grupe de specii

		Valoarea factorului „k”*) pentru specia sau grupa de specii		
Nr. crt.	Prejudiciu înregistrat la:	Rășinoase	Cvercinee, paltin, frasin, cireș, sorb	Alte foioase
0	1	2	3	4
1	Puieți	0.017	0.017	0.017
2	Lăstari	-	0.017	0.017

*) Valorile din coloanele 2, 3 și 4 se aplică pentru calculul pagubei.